

A Fálun Dáfá jelentéseinek az elmagyarázása

Li Hongzhi

Megjegyzések¹ az újrakiadáshoz

Amikor „A *Fá lun Dáfá* jelentéseinek az elmagyarázása” című könyvet kiadtuk, akkoriban főképp arra szolgált, hogy megemelje az asszisztensek minőségét és az asszisztensi képességüket. Ha a normál új tanulók nem tudják elfogadni, az veszteségeket és zavarásokat fog okozni a *Dáfának*, ezért a kiadást korlátoztuk.

Amióta a tanulók az egész országban megvalósították a *Fá*-tanulást és a szilárd művelést, nektek mélyebb megértésetek van a *Dáfá* számára. A szilárd művelésen keresztül valóban megtapasztaltátok a *Dáfá* nagyszerűségét és annak szoros összefüggését a szint megemelésével, és szemmel láthatóan magasabb felismeréseket értetek el. E körülmények között eldöntöttem, hogy még egyszer kinyomtatjuk és kiadjuk „A *Fá lun Dáfá* jelentéseinek az elmagyarázása” című könyvet. De nektek ügyelnetek kellene egy tendenciára, nevezetesen nem kellene eredeti² dolgok után kutatótok a *Dáfában*. Némelyek tényleg azon vannak, hogy állandóan azután kutassanak, mit mondtam már megint, milyen új könyvek léteznek, milyen új útmutatások léteznek megint, és így tovább, és így tovább... Nyugton kellene tartanotok a szíveteket, és szilárdan és valóban tovább művelnetek magatokat. Valójában mindegy, milyen sok írást fogunk még kiadni, azok mind segédanyagok a „*Zhuán Fá lun*” számára. Ami valóban vezet benneteket a művelésnél, az csak a „*Zhuán Fá lun*”. Ennek megvan a tartalma a hétköznapi emberek szintjétől kezdve az összehasonlíthatatlanul magas szintekig. Ameddig tovább műveled magad, a „*Zhuán Fá lun*” örökre vezetni fog téged a művelésnél és a megemelkedésnél.

A szöveg külszínétől fogva a „*Zhuán Fá lun*” nem olyan gazdag szóvirágokban, és ráadásul nem felel meg a modern nyelvtannak. Ha viszont én a modern nyelvtannal dolgoztam volna át ezt a *Dáfát*, egy nagyon komoly probléma adódott volna: A szöveg nyelvi szerkezete megfelelné a szabványnak és szép lenne, de tartalmilag nem rendelkezne többé egy mélyebb és magasabb értelemmel. Mert a modern szabványosított szókincs egyáltalán nem tudja kifejezni a *Dáfá* irányítását különböző magasabb szinteken és a *Fá* megjelenéseit mindegyik szinten, ami szükséges, avégett hogy meghozza a lényeges változásokat, amelyeknél a tanulók *bentijét* és művelési energiáját átváltoztatják és megemelik.

Ezt a „jelentések elmagyarázása” című írást szintúgy kiegészítő anyagként adtuk ki, avégett hogy jól tudjátok tanulni a „*Zhuán Fá lun*”-t. Remélem, hogy a *Dáfá*-tanítványok mesterként tudják szemlélni a *Fát*, tudnak zavarásokat eltávolítani, valamint keményen és szilárdan tudják művelni magukat. Ez jelenti pontosan a szorgalmas előrehaladást.

Li Hongzhi
1996. 01. 05.

Szavak, amelyek előtte vannak megírva³

Azért hogy jobban hajtsák végre a *Fálun Dáfá* asszisztensi munkáját, valamint a kutatótársulat és a különböző területek asszisztensközpontjai kívánságát követve, most hivatalosan kiadjuk a *Fának* azokat a magyarázatait és kifejtéseit, amelyeket én az asszisztensek számára megrendezett üléseken tartottam, miután felülvizsgáltam őket.

Akkoriban az ülések résztvevői között szintén voltak egyes asszisztensek más tartományokból és városokból. Miután elmagyaráztam és kifejtettem a *Fát*, a hangszalagfelvételek alapján némelyek ezt írásba állították össze és némely vidékeken szintén még továbbosztották, leírták és lemásolták. Amikor elmagyaráztam és kifejtettem a *Fát*, én ezt bizonyos helyzetekre, bizonyos körülményekre és konkrét emberekre irányulva tettem, ezért e nélkül a tényezők nélkül a lejegyzett írásoknak eltérő jelentéseik lehetnek a megértés szempontjából, mint az általam elmagyarázott *Dáfának*; könnyen félre is érthetik őket, ez hátrányos a *Dáfá* terjesztésére.

„A *Fálun Dáfá* jelentéseinek az elmagyarázása” című kiadvány egy belső olvasmány az asszisztensek számára. A *Fálun Dáfá* terjesztésénél mindegyik asszisztensnek viselnie kell a felelősséget saját magáért, a tanulókért, a társadalomért és a *Dáfáért*. A *Fá* bemutatásánál és a kérdésekre való válaszolásnál mindenkinek a *Dáfá* megértésének a mértéke és az emberek felfogóképessége szerint kellene terjesztenie a *Dáfát*, és be kellene tartania a helyes mértéket.

Li Hongzhi

Tartalomjegyzék

Megjegyzések az újrakiadáshoz.....	3
Szavak, amelyek előtt vannak megírva	4
A <i>Fá</i> elmagyarázása a <i>changchuni Fálun Dáfá</i> -asszisztensek számára	6
(1994. 09. 18.)	6
Javaslatok a pekingi <i>Fálun Dáfá</i> -asszisztensek ülésén.....	38
(1994. 12. 17.)	38
Beszéd <i>Guangzhouban</i> néhány asszisztensközpont illetékesei számára az egész országból.....	46
(1994. 12. 27.)	46
Elgondolások a <i>Fá</i> -helyreigazításra vonatkozóan a pekingi <i>Fálun Dáfá</i> -asszisztensek ülésén	58
(1995. 01. 02.)	58
Szójegyzék	66

A *Fá* elmagyarázása a *changchuni Fálun Dáfá*-asszisztensek számára

(1994. 09. 18.)

Minden jelenlevő olyan asszisztens és fő támasz, aki a *Fálun Dáfá* telepítésénél⁴, mindenekeelőtt a *Fálun Dáfá Changchunban* való telepítésénél⁵, döntő szerepet játszik. A tanulók számos gyakorlócsoporthoz sok kérdést tettek fel. Az asszisztenseink és fő támaszaink némely kérdéseket nem tudnak olyan jól, vagy egyáltalán nem tudnak megválaszolni, erre két ok létezik: Az egyik az, hogy nem értették meg a *Fát* mélyrehatóan. Tulajdonképpen a szemináriumokon mi már mindent elmagyaráztunk. Ameddig alaposan megértik a *Fát*, mindent megválaszolhatnak. Ez az egyike az okoknak, és pedig a fő ok. A másik az: Egyes konkrét kérdéseket, amelyeket a tanulók feltettek, nem olyan könnyű megválaszolni. Mivel az asszisztenseknek közvetlen kapcsolataik vannak a tanulókhöz, sok konkrét kérdést nem olyan könnyű megválaszolni.

Nekem mindig ilyen hozzáállásom van: Általános érvényűen és összefogóan már elmagyaráztam a *Fát*, a saját művelésem kérdésénél akkor e szerint a *Fá* szerint kellene cselekedned. Ha mindent elmagyaráztam volna, akkor semmi több művelnivaló sem létezne saját magad számára, ezért nem magyarázhatok el még többet. Ha még többet magyaráznék el, az semmi mást nem jelentene, minthogy én magammal vinnék felfelé. Ami fennmarad, az csak néhány konkrét kérdés. Ennek ellenére némely tanulók még mindig kérdéseket akarnak feltenni, ők egyszerűen nem tudják elengedni az aggodalmakat. Ha nem kérdezhetnek meg engem, úgy az asszisztenseinket kérdezik meg vagy a sokéves tanulókat, akik valamivel hosszabban gyakoroltak. Ha viszont az asszisztensek vagy a sokéves tanulók saját maguk nem élték át azt, nem is válaszolhatják meg a kérdéseket olyan könnyen.

Miért hagylak én benneteket együtt végezni a gyakorlatokat? Ha problémákba ütköztök, tapasztalatokat cserélhettek és beszélgethettek egymással, és így a problémákat is meg lehet oldani. Ha egyedül gyakorol az ember, és aztán problémákba ütközik, és nincs tisztában velük, úgy nagyon zavarodott. De a gyakorlócsoporthoz együtt beszélgethettek ezekről, és ezáltal sok problémát meg lehet oldani. Tulajdonképpen, ha az embernek problémája van, és az okokat egyszerűen a *xinxingjénél* keresi, úgy minden problémát meg lehet oldani. Mindazonáltal létezik néhány konkrét kérdés, amelyik valóban nagyon kényes az asszisztensek számára. Ezekre a kérdésekre irányulva tartok egy ülést számotokra. Ez egy különleges dolog a *changchuni* asszisztensek számára, más területek még nem rendelkeznek ilyen alkalommal. Ez alkalommal visszajöttem, és sok elintézni való dolgom van. Ezt mindnyájan tudják a tanulók, ezért olyan keveset zavarunk, mint lehetséges. Talán már nagyon erősen megzavar, ha csak egyszer cseng a telefon, ezért sok tanuló még csak nem is hív. Ezt tudom. Így azért hívlak össze benneteket, hogy egy pár kérdést megválaszoljak számotokra. A Fő Asszisztensközpont ideadott nekem néhány tapasztalat-beszámolót a tanulóktól, létezik még néhány összeállított kérdés. Még nem volt időm elolvasni őket, mivel a harmadik könyv – a „*Zhuán Fálun*” – javításánál vagyok, még sok más elintézni való dolog is létezik.

Ma megválaszolom a kérdéseiteket. Ez főképp arra szolgál, hogy a jövőben könnyebben végezhesétek a munkát. Ha éppen erről van szó, még egy dolgot akarok mondani: Az itt jelenlevő asszisztenseknek eleget kellene tenniük a kötelezettségüknek; az még nem elegendő, hogy csak a gyakorlatok oktatásáért vegyétek át a felelősséget, nektek mélyrehatóan kellene megértenetek és valóban uralnotok a *Fát*. Sokat kellene olvasnotok a könyvet és sokat hallgatnotok a hangszalagfelvételeket, legalábbis nektek világosabbnak kellene lennie, mint a normál tanulóknak, csupán akkor lehettek jó asszisztensek. Nektok feltétlenül világos megértéssel kellene rendelkeznetek a *Fáról*. Ha a tanulóknak bármilyen kérdéseik vannak, legalább általánosan meg kellene tudnotok válaszolni azokat. Ugyan nem lehet azt mondani, hogy az útmutató hatással rendelkezik, de nagyjában és egészében véve el kellene tudnotok magyarázni azokat. A művelési utat valóban magas szinteken terjeszteni pontosan az, hogy embereket váltunk meg, ez éppen a valódi művelés. Ha így szemléli az ember, akkor ennél nincs különbség a templomban vagy a hegyek mélyén és az őserdőkben való kizárólagos műveléshez képest.

Ez a mi *Fánkat* főképpen a hétköznapi emberek társadalmában terjesztjük, a legtöbben a hétköznapi emberek között művelik magukat. Így arra szólítjuk fel a művelőket, hogy a hétköznapi

emberek közötti művelésnél nagyjában és egészében véve a hétköznapi embereknek megfelelően viselkedjenek. Világosan kifejezve a gyakorlócsoporthoz tartozókései olyanok a művelésnél, mint egy apát vagy egy előjáró a templomban. Ezzel csak egy összehasonlítási képet csinállok. Senki sem ajánl fel nekünk egy hivatalt, és ígér nekünk valamit. Nálunk mármint egy ilyen művelési forma van. Gondoljátok át egyszer, akkor ők nem ugyanolyanok? Az, hogy egy csoport művelőt jól vezetnek, a határtalan *gong* és erény dolga. Ha nem vezet jól az ember, akkor azt mondom, hogy nem tett eleget a kötelezettségének. Egyszerűen ebből az okból kifolyólag hívtalak össze benneteket. A Fő Asszisztensközpont illetékesei már szóltak nekem, hogy tarthatok-e még egy szemináriumot. Úgy találom, hogy a művelések számára az szintén nem előnyös, ha ezt a *Fát* túlságosan világosan elmagyarázom. Különben a hétköznapi emberek alapelveivé válna. Nem szükséges arról beszélnünk, hogyan kellene művelniük magukat a hétköznapi embereknek⁶. Azonnal megválaszolom az ezeken a cédulákon álló kérdéseiteket. A fennmaradó időben még tehettek fel további kérdéseket, amennyiben még rendelkeztek némelyekkel. Ha te bármilyen tudás után akarsz kutatni, akkor ne tegyél fel olyan kérdéseket. Szintén ne tegyetek fel olyan kérdéseket, amelyek az állami politikáról szólnak. Főképpen azokat a viszonylag tipikus kérdéseket válaszolom meg, amelyekbe a művelésnél ütközünk, ilyen kérdéseket feltehettek.

Mi csak az asszisztensekkel és a munkatársakkal közöltük, hogy vegyenek részt ezen az ülésen, később semmi esetre sem kellene magatokkal hoznotok azokat, akikkel nem tudattuk. Ha sok ember jön, némely dolgokat nem egyszerű megcsinálni. Mivel ti mindannyian asszisztensek vagytok, eredetileg valamivel magasabb és konkrétabb dolgokat akartam elmagyarázni, avégett hogy az asszisztensek későbbi munkáját elősegítsem. De némelyek új tanulók, és csak egyszer vettek részt egy szemináriumon, némelyek még csak egy szemináriumon sem vettek részt. Ha ők egyszerre valami olyan magas és mélyreható dolgokat hallanak, csak nagyon nehezen foghatják fel azokat, annak nem lehet jó hatása rájuk, és még könnyen ellenállást is elő fog hívni a gondolataikban, és így ezeket az embereket tönkre lehetne tenni.

Az asszisztenseknek eleget kellene tenniük a kötelezettségüknek és kijavítaniuk az új tanulók gyakorlatmozdulatait, ha azok nem helyesek. Némelyik sokéves tanuló gyakorlatmozdulatait tulajdonképpen már jók, csak még egy picike hiányzik, akkor ezt megmondhatjátok neki a gyakorlat után, úgy, hogy a nyugalom közben ne zavarjátok meg. A gyakorlás közben nem kellene őt megzavarni. Az új tanulóknak feltétlenül segíteni kell. Ha valaki kérdéseket tesz fel, még türelmesen el is kell magyaráznotok nekik azokat. A gyakorlócsoporthoz tartozóknak minden tanulónak megvan ez a kötelezettsége, nektek átfogóan kellene megváltanotok minden lényt. Mit jelent „átfogóan megváltanotok minden lényt”? Hagyjatok minden lényt megkapni a *Fát*, az csupán minden lény valódi átfogó megváltása. Megy az, ha másoknak kérdéseik vannak, és te nem magyarázod el nekik?

Az asszisztenseknek feltétlenül egy iskolára kellene összpontosítani a gyakorlásnál. Azoknak a tanulóknak, akik a gyakorlásnál nem tudnak egy iskolára összpontosítani, meg kellene mondanotok ezt és segítenetek nekik. Ha ők valóban nem tudnak egy iskolára összpontosítani és nem tudják elengedni a dolgaikat, akkor javasoljátok nekik, hogy hagyják ezt itt el, és gyakoroljanak egy másik *qigongot*, avégett hogy az ne zavarja a tanulóinkat. Ha ők egyszerűen nem akarnak elmenni, úgy mi semmi mást nem csinálhatunk. Ha gyakorolnak is, semmit sem kaphatnak, ez azt jelenti, hogy nekik nincs jó megvilágosodási képességük. A buddhista rendszerben mi az együttérzésből indulunk ki; az nem megy, ha megbüntetjük egyszer őket. Ha egyvalaki nem szabotálja komolyan az ortodox *Fát*, nem szabad könnyelműen tenni valamit ellene.

Némelyek meggyógyítják mások betegségeit, vagy azért hagynak a gyakorlócsoporthoz tartozókat, hogy meggyógyítsák magukat; ez mind olyasmi, ami a *Dáfát* szabotálja. Ez nagyon komoly dolog, senkinek sem szabad ilyesmit csinálnia. Aki ilyesmit csinál, az nem az én tanítványom. Ha egy asszisztens ilyesmit csinál, azonnal ki kell cserélni. Feltétlenül vessetek véget ennek a két jelenségnek.

A munkájuknál az asszisztenseknek – olyannyira jól, mint lehetséges – eleget kellene tenniük a kötelezettségüknek, nektek a problematikus munkát is saját kezdeményezésből kellene végeznetek. Némely asszisztensek talán már öregebbek és nem rendelkeznek a *Fának* egy olyan mély megértésével. Ugyan jónak találják, de nem tudják pontosan elmagyarázni, akkor kikereshettek néhány segédet, hogy segítsenek az asszisztenseknek a munkánál. Nem a saját nyereségről és veszteségről van szó, hanem ez a *Fá* iránti felelősség. A te saját nyereséged és veszteséged is

szorosan összekapcsolódik a *Fával*. Az asszisztensi munkánál semmiféle saját gondolatokat nem kellene belekevernetek, különben az mind a saját, mind a közös művelést is befolyásolni fogja. Az asszisztensek gyakorlatmozdulatainak olyan helyesnek kellene lenniük, mint lehetséges; olyannyira, mint lehetséges, meg kellene egyezniük a videofelvételekkel, nagyjában és egészében véve egyformáknak kellene lenniük. Ami a kicsi és parányi különbségeket illeti, úgy azok elkerülhetetlenek is. Az nem is érhető el, hogy a mozdulatok teljesen egyformák legyenek, ugyanazon sablon szerint. Már elegendő, ha nagyjában és egészében véve megegyeznek. De az nem megy, ha túlságosan különbözőek, mindenekelőtt az asszisztenseknél; ha úgy tanítod meg másoknak, az balul üt ki.

Most kezdjük el megválaszolni a kérdéseket.

Kérdés: *Milyen állapot a szellem és az alak⁷ összes megsemmisítése?*

Mester: A szellem és az alak összes megsemmisítése⁸ egy régi kifejezés, mi a szellem és az alak teljes megsemmisítésének⁹ nevezzük. A „*jü*” (összes) szó nem hangzik jól. A megsemmisítés pontosan felosztatot jelent. A „*jü*” (összes) pontosan úgy van kiejtve, mint a „*jü*” (együtt), az együtt egybezárást jelent, ezért a jövőben mi azt mondjuk a szellem és az alak teljes megsemmisítése. Természetesen a könyvben még mindig a szellem és az alak összes megsemmisítése áll. Ez a könyv csak az átmeneti időszakra való olvasmány. Amikor az első könyvünket, „A kínai *Fá lun Gong*” címűt megírtam, némely területeken az nagyon hasonló volt az alacsony szinteken levő *qigong*okhoz. A második könyv az „A kínai *Fá lun Gong*” átdolgozott változata, sokkal magasabb, mint a *qigong*. Most azon vagyok, hogy összeállítsam az egész általam elmagyarázott *Fát*. Ha később teljesen meg fogom írni, a *Dáfáként* kellene szolgálnia, amelyik a valódi művelésnél irányít bennünket. Az új könyvben sok kifejezést¹⁰ helyesbíteni fogok.

Az alak pontosan a formával rendelkező testet jelenti, ezzel nem csak arra az anyagi dimenzióban levő testre gondolunk, amit a hús-vér szemekkel láthatunk. A testeid mindegyik dimenzióban léteznek, nekik mind megvan az alakjuk, és anyagi léttel rendelkeznek. A rendkívül mikroszkopikusig léteznek a testek. Ez azt jelenti, amilyen sok dimenzió létezik, olyan sok teste is van egy embernek. A szellem és az alak teljes megsemmisítése azt jelenti, hogy mindezek a testek nem fognak létezni többé.

A szellem egy ember összszellemét jelenti. Hogy az fő-összszellem vagy mellék-összszellem-e, hogy különböző élőlények-e, a szellem és az alak teljes megsemmisítésénél az nagyon szörnyű! Az egész világegyetemben semmi sem létezik, ami még szörnyűbb lenne, mint ez. Ez azt jelenti, hogy mindent megsemmisítenek, semmi sem fog létezni. Természetesen még léteznek a végtelenül mikroszkopikus anyagok. Én megmondtam, hogy a légüres térben¹¹ szintén léteznek anyagok. A modern fizikánk kutatása csak a neutrínó szintjét érte el, tehát a neutrínó a legkisebb anyag. Ez még nagyon-nagyon messze távol van az anyag őanyagától és egy élőlény legkisebb őanyagától. Ha a rendkívül mikroszkopikus anyagok a megsemmisítésen keresztül eljutnak a legős eredetibb állapotba, ezt a szellem és az alak teljes megsemmisítésének nevezzük. Mivel újra visszatértek a legős eredetibb állapotba, úgy nem is léteznek többé, a nagyon magas szinteken levő nagy megvilágosultak sem láthatják őket többé. Nekik gondolataik sincsenek többé, és egy szétszórt legmikroszkopikusabb formában található. Korábban csupán azokat kezelték így, akik magas szinteken vétettek a nagy *Fá* ellen. Az emberiség megsemmisítésénél ugyanígy van, mert az ember már a legalacsonyabb szintre esett, ha továbbra is rosszat tesz, ez a probléma áll előtte. Ez azt jelenti, őt alaposan eltávolítják a világegyetemből, gondolat egy sem és anyag még alig marad meg. A legős eredetibb-legős eredetibb állapotig semmisítik meg.

Kérdés: *A férfi és női buddhák neme ugyanolyan, mint egy művelő hús-vér testéé, vagy az a fő-összszellem neme?*

Mester: Ha egy ember a művelésen keresztül túlment a három világgörön, ő már az arhát-gyümölcs helyzetben műveli magát, ez nevezetesen a kezdeti gyümölccsel rendelkező arhát. Ebben az időpontban már azt lehet mondani, hogy ő egy buddha. Valójában már a buddha-testtel műveli magát. Az arhát fel van osztva a kezdeti gyümölccsel rendelkező arhátra, a helyes gyümölccsel rendelkező arhátra és a nagy arhátra. A szintjeik távolságai nagyon nagyok. Egy nagy bódhiszattvát már „*fotuóként*” lehet megnevezni. Ha az ember a művelésnél az arhát-gyümölcs helyzetben jut el a megvilágosodáshoz, egy férfitest megjelenésével rendelkezik, mindegy, hogy hímnemű vagy

nőnemű. Ha viszont te a hétköznapi emberek között műveled magad, a hús-vér tested neme nem fog megváltozni. Hogyan nézne hát az ki, ha a hús-vér tested egyszer férfiúi és egyszer női lenne? Korábban néhány ember az arhát-pozícióban jutott el a beteljesüléshez a művelésen keresztül. A beteljesüléshez való eljutásnak nem ugyanaz a jelentése, mint a horizont elérésének. Ha egy ember a művelésen keresztül csak az arhát-pozícióban juthat el a beteljesüléshez, nem művelheti többé magát tovább felfelé, ezt már kezdettől fogva lerögzítik. Mihelyt az ember eljut a *gong* felnyitásához, egy férfitest megjelenésével rendelkezik, mindegy, hogy eredetileg hímnemű vagy nőnemű¹². Mert a teste az egy buddha-test, amit ő művelt ki. Az arhát-gyümölcshelyzetben mindannyian egy férfitest megjelenésével rendelkeznek.

Az igazi összellelem lehet férfiúi és női is. A teste – akár a nagyenergiájú anyagok változtatták át azt, akár az elpusztíthatatlan test, amelyet kiművelt, akár az a test, amelyet a Buddha a nirvána közben adott neki – az arhát-gyümölcshelyzetben a férfitest megjelenésével rendelkezik. A bódhiszattva szintjén mindannyian egy női test megjelenésével rendelkeznek. De az összellelem neme változatlan marad. Ha az ember elérte egy buddha szintjét, még mindig rendelkezik testtel, csak ez a test nagyenergiájú anyagokból áll. Még magasabb szinteken is léteznek testek, ezek nevezetesen a különböző dimenziókban levő testek – buddha-testek. Ha az ember elérte egy buddha szintjét, megint ugyanazzal a nemmel rendelkezik, mint a fő-összelleme. Egy férfi buddha az pontosan egy férfi buddha és egy női buddha az pontosan egy női buddha.

Kérdés: *Mi a jelentése a benti és a buddha-test művelésének?*

Mester: A *benti*, amire itt gondolunk, az egy összefoglaló kifejezés a művelés alacsony szintjén. Ez a testeidet jelenti minden dimenzióban, bezárólag a hús-vér testeddel.

Kérdés: *Az ortodox Fá megkapását és a helyes gyümölcs elérését beteljesülésként szemlélik. Milyen messzire kell művelnünk magunkat, hogy eljussunk a beteljesüléshez?*

Mester: A beteljesülés és a gyümölcshelyzetünk magassága két különböző dolog. Nevezetesen, ez azt jelenti, ha te az arhát-gyümölcshelyzetig műveltél magad, te már buddha-testtel műveled magad. Korábban csak a tathágatákat nevezték meg buddhaként. Most valamivel több buddha létezik. Ha felosztja őket az ember, az úgy van, hogy a tathágaták is illetékesek néhány buddháért, ezek a buddhák még nem érték el a tathágata-szintet. Azokat, akik magasabbak egy bódhiszattvánál, pontosan buddhának hívják, egy nagy bódhiszattvát is buddhának hívnak. Sőt arhátokat és bódhiszattvákat neveznek meg buddhaként, mivel mindannyian a buddhista iskolához tartoznak. Úgy én mondom nektek, ha az arhát-gyümölcshelyzetig műveltétek magatokat, ti már buddha-testtel művelitek magatokat, így gondolom ezt el. De, ámbár buddha-testtel műveled magad, nem feltétlenül jutottál el a beteljesüléshez. Az embereknek más a velük született alapjuk, és az a képességük is más, hogy szenvedéseket viseljenek el. Némelyek a bódhiszattva-gyümölcshelyzetig művelhetik magukat, némelyek a buddha-gyümölcshelyzetig művelhetik magukat, némelyek még magasabbra művelhetik magukat, tehát túl a tathágata-gyümölcshelyzeten. Némelyek csak az arhát-gyümölcshelyzetet érhetik el. De mindegy, melyik szintet érte el az ember, már kijutott a három világcikorból, ez már a gyümölcshelyzet elérésének számít, ez tehát azt jelenti, hogy te már megkaptad a helyes gyümölcsöt. De nem kell úgy lennie, hogy már eljutottál a beteljesüléshez. Például: Elrendezték, hogy te a bódhiszattva-gyümölcshelyzetben jutsz el a megvilágosodáshoz, és éred el a beteljesülést; ha te elérted az arhát-gyümölcshelyzetet, de még nem érted el a művelésed legvégső célját, még nem jutottál el a beteljesüléshez. Így viszonyul ez. Bármilyen sokat is áldoztál, bármilyen sokat műveltél magad, olyan sokat is kapsz. Ámbár még nem műveltél magad a beteljesüléshez, már megkaptad a gyümölcshelyzetet. Mindazonáltal nem jutottál el a beteljesüléshez, ott még létezik a szint kérdése, te még ne érted el a művelésed végső célját.

Kérdés: *Mi az összefüggés „az eredethez és az igazhoz való visszatérés¹³” és „a helyes gyümölcs megkapása” között? Mi a tartalmi jelentése az eredetnek és az igaznak?*

Mester: „Az eredethez és az igazhoz való visszatérés” más, mint „az egyszerűséghez és az igazhoz való visszatérés¹⁴”, amire a hétköznapi emberek gondolnak. Amire mi gondolunk „az eredethez és az igazhoz való visszatérés” kifejezéssel, az az, hogy te visszatérsz az eredeti természetedhez, tehát visszatérsz a természetedhez, a lényedhez és az eredeti megjelenésedhez. Te a hétköznapi emberek társadalmába estél, a tulajdonképpeni természetedet már elrejtették. A hétköznapi emberek között a feketét fehérnek és a fehéret feketének adták ki, az igazságot és az

igazságtalanságot elferdítették, tehát neked vissza kell térned. Az igazhoz való visszatérés a taoista iskola egyik kifejezése, mert az, amit mi művelünk, nagyon nagy, túlszárnyalja a buddhista iskola saját területét, így némely kifejezések a taoista iskolából vannak. Ha a taoista iskolában a sikerhez művelte magát az ember, akkor ő igaz ember, ez azt is jelenti, hogy már buddhává művelte magát. Őt igaz embernek nevezik, valódi embernek.

Kérdés: *Én megesküdtem, hogy örökké tovább művelem magam. Hogyan viszonyul ez ahhoz az úthoz, amit a Tanár rendezett el számunkra?*

Mester: Te megesküdtél, hogy örökké tovább műveled magad, ez az „örökké” ámde nem abszolút, vagy az? Örökké műveled magadat, anélkül hogy megkapnád a helyes gyümölcsöt, és anélkül hogy elérnéd a beteljesülést? Ámde a művelésnek kell rendelkeznie egy céllal. Hogy te magas szintekre fogod művelni magad, nem azon múlik, hogy megesküdtél erre. Még megnézi, hogy milyen magasra tudod művelni magad, így rendezte el csupán ezt a Mester számodra, ez mind nagyon tudományos. Ha te eredetileg egy darab acél vagy, és aztán egy darab vassá fog elrendezni, az nem megy. Ha a bódhiszattva-gyümölcshelyzetig művelheted magad, és aztán az arhát-gyümölcshelyzetig fog elrendezni, az sem megy. Ezt nagyon pontosan becsüli fel, onnan egy picikét sem látta ezt hibásan az ember.

Kérdés: *Létezik valami a világegyetemben, ami tökéletesen ugyanolyan?*

Mester: A művelési módszernél az úgy van, hogy egy nagy buddha illetékes egy művelési iskola számára, ez mindenütt így van. De a művelési módszerek különbözők. Ugyanolyan dolog, mint a mi mai *Fálununk*¹⁵ nem létezik. Azonban létezik valami, ami forog, a földgolyó is forog. A tantrizmusban olyasmit hoznak forgásba a gondolatok által, mint egy kerék. Még léteznek ilyen dolgok. *Changchunban* létezik egy *qigong*-mester, aki a *taiji* forgatását gyakorolja, de az másmilyen, mint a mienk. Nála az csak felvesz, de nem ad le, másmilyen, mint a mienk. A bolygók egy csillag körül keringenek. Az elektronok az atommag körül keringenek, ezekben mind létezik egy forgó mechanizmus, de tartalmilag nagyon nagy különbségekkel rendelkeznek. Létezhetne két egyforma dolog, de nagyon-nagyon ritkán, én még nem láttam.

Én mondom nektek, a mának ezt a dolgát a nagy megvilágosultak rendezték el, akkor a világegyetem fejlődése közben minden eseménynek e dolog számára kell egyengetnie az utat. A világegyetem keletkezésének már a kezdeti idejében elrendezték a végén levő nagy dolgot. Úgy lehet, hogy sok dolgot a mai *jie*-vég időszak számára és az ortodox *Fá* utolsó terjesztésére rendeztek el. Megmondom, miért létezik hát ennek az évszázadnak ezekben az éveiben az a *qigong*-hullám, amelyik a múltban sohasem létezett. Ez nem véletlen. Miért bukkantak fel különféle *qigong*-iskolák? Ez sem véletlen. Az nem olyan egyszerű, mint ahogyan a hétköznapi emberek gondolják.

Kérdés: *Mi a kapcsolat a Fálun és a Fálun világ között?*

Mester: A *Fálun* világ egy óriási nagy és csodaszép világ, amelyben a *Fálun* világ tathágatája uralkodik. A *Fálun* csak a *Fá* megnyilvánulása a *gong* területén. Még rendelkezik a *Fá* területén való megnyilvánulással. Annak a *Fának* a kivételével, amelyiket elmagyaráztam, mi nem ismertettük a *Fát* és a még magasabb szinteken levő formáját, az nem is megengedett, hogy ismertessük azt. A *gong* területén én már lerajzoltam a képet. De még létezik a *Fá* területe. A *gong* területén az pontosan ez a forma. Ha a művelésen keresztül a tanulóink később megkapták a helyes gyümölcsöt, ha elértek egy gyümölcshelyzetet, ők saját maguk művelhetnek ki egy *Fálunt*. Csak egy *Fálunt* lehet kiművelni. Ha egy nagyon magas szintet is értél el, csak egy *Fálunod* van, ez neked saját magadnak a megtestesülése. Ki fogja cserélni azt a *Fálunt*, amit én adtam neked, az alhasad területén található. Ez tényleg a te gyümölcsöd¹⁶. De a *Fálun* másrészt a *Fá* megnyilvánulása, osztódhat. Ha egy kevés isteni képességet használsz, osztódhat. Te is leadhatsz néhány *Fálunt*, de nem fog olyan sok önálló résszel rendelkezni, mint ez az általam kiművelt forma.

Tudjátok, ez a dolog olyan nagy és olyan értékes, olyan sok nemzedék alkotta meg. Az lehetetlen, hogy egy művelési folyamatban te egy olyan nagy dolgot művelj ki, mint az enyém. Az teljesen lehetetlen. Ti kiművelhettek egy *Fálunt*, az biztos. A *Fálun* nagyon hatalmas. Ha valóban ebbe a dimenzióba lehetne hozni, mihelyt egyszer megmozdulna, az szörnyű lenne. Az nagyon erős valami. A később általad kiművelt *Fálun* is, úgy gondolom, ha egyszer megfordulna ebben a dimenzióban, egy óriási orkánt okozhatna, az nagyon hatalmas valami. Miért nem hagyják hát megmutatkozni a hétköznapi emberek társadalmában? Miért nem hagyják áthatolni ezen a dimenzión

és hatni? Pontosan azért, mivel az ereje túl hatalmas. Még ha más dimenziókban is hat, megvédhet téged, és nagyon nagy hatásokat fejthet ki.

Kérdés: *A Fálun a világegyetem kicsiben. A Fálun világ olyan nagy, mint a világegyetem?*

Mester: Nem. A *Fálun* világ ennek a mi világegyetemünknek egyik nagyon magas szintjén levő egységvilág. A világegyetem meglehetősen nagy. Mivel jelen van néhány új tanuló, némely dolgokat nem mesélhetek el, ők nem tudnák elfogadni. Ebben az óriási világegyetemünkben számtalan kis világegyetem létezik. Az emberiség egy kis világegyetemben található. És ezekben a kis világegyetemekben ugyancsak számtalan tejútrendszer létezik. Egy tathágata-szinten levő buddha nem láthatja egy kis világegyetem határát. Milyen nagy egy nagy világegyetem, korábban nem volt megengedett, hogy az emberiség megtudja ezt, az túlon túl nagy. Egy ember művelése közben a teste kitágul, nevezetesen, a test több helyet foglal el, a test térfogata fokozatosan növekszik, a szív¹⁷ is nagyobb lesz, a gondolatok és a szint megemelkednek. De itt a hétköznapi emberek között levő testnél nem lát az ember változásokat, az pontosan olyan, mint egy hétköznapi emberé. Csupán ha eljut az ember a beteljesüléshez, záródhat össze. Az összezáródás pillanatában téged már magukkal visznek, ráadásul még mielőtt megérezted a *Fá* erejét a hétköznapi emberek között, mivel ez nagyon megzavarná a hétköznapi embereket, ez mindennél¹⁸ így van. Én gyakorta mondtam, némely öreg taoisták már több éve művelték magukat a hegyek mélyén, és az ember azt hiszi, hogy nekik nagyon nagy képességeik vannak. Valójában nekik nagyon kis képességeik vannak, csupán így engedik meg nekik, hogy szabadjára engedjék az isteni képességeiket a világban. De most kevesebben is léteznek, akik megmutatják ezeket az embereknek. Ők is tudják, hogy nekik nem szabad megzavarniuk a hétköznapi emberek társadalmát, különben végük volna.

Kérdés: *Valaki, aki nem vett részt egy szemináriumon, kiművelhet egy Fálunt?*

Mester: Ezt a kérdést már többször megválaszoltam. Ha a könyvet olvassa az ember, az ugyanaz. Ameddig valóban a *Dáfá* szerint műveled magad, ha egyedül is élsz egy nagyon elhagyatott helyen, az nem probléma. A könyvemben léteznek a *fasheneim*. Alacsonyabb szinteken nézve mindegyik írásjegy olyasmi, ami olyan nagy, mint egy *Fálun*. Mihelyt neked létrejön egy gondolatod, ő már mindent tud. Az ugyanaz. Aki valóban művelheti magát, az megkaphatja. Ha egyedül is olvasod a könyvet, végzed a gyakorlatokat, vagy a gyakorlólhelyre mész, és sokéves tanulókkal gyakorolsz együtt, az mind megy. Ameddig valóban műveled magad, mindent megkaphatsz. Tudjátok, Sákjamuni már több mint kétezer éve nincs már itt, és a *Fá*-vég ideje előtt sok szerzetes létezett, aki sikeresen művelte magát, némelyek közülük nagyon magas szintre művelték magukat. Az nincs úgy, hogy csupán akkor művelheted magad, ha a Tanár előtted áll, és személyesen tanítja meg neked.

Kérdés: *Ha az én ebben a dimenzióban már a Fálun világba művelte magát, a más dimenziókban levő ének szintén a Fálun világba művelhetik magukat?*

Mester: Nem feltétlenül. Ha ők jól művelték magukat, egy testet fognak képezni veled együtt, így a te *Fá*-örzödként létezhetnek, de neked van a döntő szavad. Ők *Fá*-örzök, és körülbelül olyanok, mint a mellék-összellelem. Ha nem művelte jól magát, ő egy önálló élőlény, akkor már nem megy vele. Ha te művelted magad, csak te kaphatod meg. Aki műveli magát, az kapja meg.

Kérdés: *A Fálun Dáfánál fokozatosan jut el az ember a megvilágosodáshoz. Mikor lépünk be a fokozatos megvilágosodás állapotába?*

Mester: Sok tanulónk már belépett a fokozatos megvilágosodás állapotába. Sok tanuló igazán jól művelte magát, semmit sem mond, és csendben marad. Csak nem mesélték el. Amikor *Harbin*ban egy szemináriumot tartottam, azt mondtam: Itt több mint négyezer ember van jelen, hogy milyen sokan tudják magukat kiművelni közülük, milyen sokan fogják később megkapni a *Daót*, ezzel kapcsolatban még nem vagyok optimista. Azon múlik, hogyan művelitek magatokat. Hogyan lehet azt mondani, hogy ez a több mint négyezer ember egyszerre mind buddhává válik, és mindannyian már beléptek a fokozatos megvilágosodás állapotába, ez lehetetlen. És azok közül, akik a gyakorlólhelyen gyakorolják a *Fálun Dáfát*, milyen sokan léptek már be a fokozatos megvilágosodás állapotába és művelték magukat valóban szilárdan? Az ember a fokozatos megvilágosodás különböző állapotaiba fog belépni. Az nincs úgy, hogy mihelyt te beléptél a fokozatos megvilágosodás állapotába, az isteni képességeid már pompázatosan napvilágra kerülnek.

Ezennel beszélek mellékesen egy másik dologról. A gyakorlóink közül már sokan beléptek a fokozatos megvilágosodás állapotába, de mindig félnek. Miért fél hát az ember? Mert most a ragaszkodások nagyon erősek az emberi társadalomban, ebben a tekintetben ezt nagyon erősen kihangsúlyoztam. Azt mondtam, hogy nem kellene törődni azzal, ha *gongnengje* van az embernek. Ha nyitva is van az égi szem, nem kellene arra törekedni. De én mondom nektek, ha az égi szemed valóban nyitva van, és neked nincsenek törekvő érzületeid, akkor nem probléma, hogy nézzél azzal. Ha fel vannak nyitva az isteni képességeid, az nem probléma, hogy néha használod őket, ha mások nincsenek jelen. Ezt világosan meg akarom mondani nektek, ezt nem kellene ragaszkodásként szemlélnetek. Ez a saját *Fád*, te csak a saját *Fádat* használod, ennek semmi köze a ragaszkodáshoz. Most léteznek már olyanok, akik beléptek a fokozatos megvilágosodás állapotába. Ő fél, és megpróbálja elnyomni őket. Az szintén nem megy, ha nem használja őket az ember. Sokaknál van felnyitva az égi szem, ők mindig azt hiszik, hogy azok illúziók, az nem megy. Ha nyitva van, és ha lehet látni vele, akkor nézzetek egyszerűen, az nem probléma. Ragaszkodás és kipróbálás, az két különböző dolog.

Kérdés: *Léteznek most olyanok, akik elérték a „három virág összegyűlik a fej fölött” állapotát? Léteznek olyanok, akik már megkapták a helyes gyümölcsöt?*

Mester: Most sokan léteznek, akik már túl vannak a „három virág összegyűlik a fej fölött” állapotán. De még senki sem létezik, aki már elérte a beteljesülést. Ők mindannyian a helyes gyümölcssel művelik magukat, és különböző szintek gyümölcshelyzetében.

Kérdés: *Ha most nekikezdünk nagy erőfeszítéseket tenni, hogy végezzük a gyakorlatokat és műveljük a xinxinget, elérhetjük-e másfél éven belül, hogy a világi Fán túl műveljük magunkat?*

Mester: Nem létezik időkorlátozás. Hogy műveled-e magad, az a te saját dolgod. Milyen magasra műveled magad, mennyi kitartásod van, és mennyire vagy terhelhető, az is a te saját dolgod. Ha azt mondd, hogy a Tanár megállapított számodra egy időtartamot a művelésre, el tudja érni ezt a szíved? Megemelkedhet-e a *xinxinged*? Lehetnek-e olyan magas felismeréseid a *Fá* számára? El tudod engedni a ragaszkodásokat a hétköznapi emberek között? El tudod engedni, ha személyes előnyökről és olyan ügyekről van szó, amelyekben az emberek egymással harcolnak? Ez mind a személyes műveléshez tartozik. Senki sem rögzíti le számodra, nem létezik időkorlátozás. A többiek az arhát-gyümölcshelyzetig művelik magukat, talán nagyon gyorsan tudják felfelé művelni magukat. Némelyeknek talán egy élet hossza szükséges erre. Ez a terhelhetőségeden múlik, és azon, hogy szigorú vagy-e saját magadhoz. Ez mind a személyes dologhoz tartozik.

Kérdés: *Mit csináljunk, ha addig a lépésig műveltük magunkat, hogy saját magunk meg tudjuk védeni magunkat, és aztán még tovább szeretnénk művelni magunkat?*

Mester: Előbb már megmondtam, Sákjamuni már nincs többé a világon, és a tanítványai még mindig tovább művelhetik magukat. Ha a Tanár valóban nem lenne többé a világon, ámde a *fasheneim* akkor még itt lennének. Én sem tűnnék el valóban, az alakomat és a szellememet persze nem semmisítenék meg.

Kérdés: *Léteznek egyes emberek, akik azért végzik a gyakorlatokat, hogy kitérjenek a nehézségek elől. Milyen lesz a következménye?*

Mester: Ha az ember valamilyen törekvő érzülettel jön gyakorolni, nem fog helyes gyümölcsöt kapni. De, azért hogy megértsék a *Fát*, engedélyezni kell nekik egy folyamatot a felismerésre. Sok ember azért jött gyakorolni, hogy betegségeket gyógyítson¹⁹; csupán miután fokozatosan megértették, tudják, hogy léteznek még a magasabb szintek dolgai. Mi ma magas szinteken terjesztjük a *Fát*. Ha éppen a szemináriumra jöttek, még nem tudják, miről van szó. Hirtelen azt hallják, hogy magas szinteken levő *gongot* terjesztünk; a *Fá*-magyarázatunkon keresztül lassanként megértették ezt. Neked ilyen folyamatot kellene engedélyezned nekik, ez biztosan így van. Neki megvan az az érzülete, hogy betegségeket gyógyítson vagy nehézségeket kerüljön el; mindegy, milyen érzülete van, végül el kell engednie ezt az érzületet, csupán úgy tudja elérni a művelés célját. Még akkor is, ha azzal a céllal jött, hogy betegségeket gyógyítson, vagy azzal a gondolattal, hogy nehézségeket kerüljön el, az nem megy.

A nehézségeket egyvalaki saját maga okozta, ezek adósságok, amiket életről életre a saját rossz tettei által okozott, ezeket ki kell egyenlítenie. Te látod, hogy a művelés folyamatánál

szenvédéseket viseltél el, ezek mind azon karma általi akadályok, amit te saját magad okoztál. De ez ugyancsak egy jó dolog; ezeket arra használjuk, hogy megemeljük a *xinxing*edet. Az nem egy jó dolog? Az ember buddhává, de démonná is művelheti magát, ilyen az alapelv. Mivel létezik karma, így tudod csupán művelni magad a ködben.

Kérdés: *Más dimenzióknak a sok énje a hús-vér test szintjén található?*

Mester: Nem. Ők azoknak a szinteknek a dimenzióiban találhatóak, amelyeket mi nem láthatunk. Amellett, hogy mi, emberek rendelkezünk ezzel a testtel, ugyanazon a szinten még létezik egy dimenzió, ahol emberi testek léteznek. Annak a dimenzióknak az emberei sokkal erősebbek, mint a mi embereink itt. Ők nem rendelkeznek hírnévvel és személyes érdekekkel, de vannak érzelmeik, ezért rendelkeznek ők is a hús-vér testtel. Majdnem úgy néznek ki, mint mi, emberek, valamivel szebbek, mint mi. De az ő testük tud lebegni, ők nem járnak, így alig lehet látni a lábukat, ők ide-oda lebegnek. Létezik egy ilyen dimenzió. Ez az ugyanazon a szinten levő dimenzió.

Még egyszer elmagyarázok nektek valamit a dimenziókról. A mai tudósaink kutatáson keresztül felfedezték, hogy az elektronok az atommag körül keringenek. Nem hasonlít a keringésük arra, ahogyan a földgolyó kering a nap körül? Nem ugyanolyanok? Most nincs olyan mikroszkópunk, amivel láthatnánk, mi létezik egy elektronon. Ha láthatnád, talán megállapíthatnád, hogy azon léteznek élőlények. Azt mondtam, mindez megfelel a mai fizikánk ismereteinek. Azonban a mai tudományos eszközeink nagyon korlátozottak.

Kérdés: *Sok tanuló rendkívül érzékeny a környezetével, a betegség qijével²⁰ és a fekete qiivel szemben. Hogyan jön ez?*

Mester: Ezeknél a tanulóknál hamarosan fel lesz nyitva a *gong*, ők még nem mentek ki a *qi* gyakorlásának a szintjéből. A *qi* gyakorlásának a legmagasabb formájánál, és ha az ember belépett a tejfehér test állapotába, létezhet ilyen jelenség. De ez egy nagyon rövid folyamat, ne törődj azzal, ne félj, hagyd úgy, ahogyan van. Ha túlságosan félsz, az is ragaszzkodás, ne törődj azzal, tekintsd mindezt természetesnek, és kövesd egyszerűen a természetes utat. Ha átjutottál ezen a szinten, sohasem tudod majd újra érezni. Miután a *gong* fel van nyitva, a testedet beburkolja a *gong*. Akkor a fekete és kórokozó *qi* nem tud többé behatolni a testedbe, akkor nem is tudod érezni többé.

Kérdés: *Némely tanulók állandóan emelik a xinxingjüket, azonban a teljes lótuszülés nem sikerül nekik a meditációnál, akkor nehéz tárgyakat vesznek, azért hogy ezekkel nyomják le a lábukat, vagy zsineggel kötik össze a lábukat. Megy az?*

Mester: Én tudom, hogy amikor a régi időkben némely szerzetesek meditáltak, ők köteleket vagy talán nehéz köveket használtak. Ámde mindegy, hogy kötelek vagy kövek voltak-e, ez viszont szabad akarathból történt, ők a többieket hagyták ezt megtenni számukra. A taoista szerzeteseknél ez viszont nem ment, a taoista iskolában csak egy vagy két tanítványt vezetnek, és köztük csak egy lesz, aki megkapja az igaz tanításokat. Őket nagyon szigorúan felügyelték, minden apróságnál elverték a tanítványokat, mindegy, hogy ki tudták-e bírni azt, vagy sem. Egyszerűen ezen a módon kellett átjuttatni téged. Így jött az, hogy normális módon kemény módszereket alkalmaztak: A tanítványnak összekötötték a lábait, a kezeit a hátán kötötték össze, és lehetetlen volt neki, hogy kioldja a zsinégeket. Még ha az oldalára is feküdt, a köteleket nem lehetett kioldani. Így jött az, hogy némelyek eszméletlenné váltak a fájdalomtól. Korábban egyszerűen ilyesmi fordult elő, abban az időben nagyon kemény volt a művelés.

Ma viszont mi ezt nem követeljük meg többé, mert a mi iskolánkban a művelés közvetlenül az ember szívére irányul, ezért a *xinxing* emelését tekintjük a döntőnek. Ami viszont most a testi művelést illeti, úgy mi azt a második helyre tesszük. Lehetőleg ki kellene bírnod és meghosszabbítanod a lótuszülésben való meditáció idejét. Azonban nem lehet abszolút szabályokat megállapítani. Miért? Mindannyian tudjátok, hogy Sákjamuni idejében léteztek parancsolatok, mert amikor Sákjamuni még a világon volt, nem léteztek szentírások, nem hagytak hátra semmiféle írásos feljegyzéseket. Miután Sákjamuni elhagyta ezt a világot, az utódok visszaemlékeztek a Sákjamuni által mondott szavakra, rendszerezték azokat, és elkészítették belőlük a szentírásokat. Amikor Sákjamuni még a világon volt, sok szabályt állapított meg a művelésre; ezek váltak a parancsolatokká és ezzel azzá, amit később írásként hagytak hátra. Ma azonban mi rendelkezünk a *Fával*, ezért nem léteznek parancsolatok. Hogy az ember műveli-e magát, vagy sem, hogy művelheti-e magát, vagy sem, hogy elérheti-e a mércét, ezt mind a *Fá* ítéli meg, innen eredően a művelésnél nem vehetünk

egyszerűen mindenkit egy kalap alá, és nem rögzíthetünk le szabályokat. Gondoljátok át egyszer, a *jie*-vég idejében némely emberek abszolút nincsenek többé rendben, ők nem tartoznak többé azokhoz, akiket meg lehet váltani, hanem azokhoz, akiket meg kellene semmisíteni. Amikor szemináriumokat tartottunk, könnyen lehetett, hogy ilyen emberek is részt vettek a szemináriumon, talán rábeszéltek őket erre. Ha te most így csinálnád ezt velük, lehet, hogy ennél eltörnék a csontjaikat, ezért nem állítunk fel abszolút szabályokat. Mi rád bízunk ezt, ha te el tudod viselni, akkor viseld el lehetőleg. Viszont megmondhatom nektek, azok, akik valóban művelni szeretnék magukat, és valóban érezhetik a *Fá* csodálatos erejét, ők mindannyian művelhetik magukat. Akkor egyszerűen tegyél egyszer erőfeszítést. Ha nem hiszed, próbáld meg egyszer, nem fognak problémák adódni.

Kérdés: *Van a világegyetemnek széle?*

Mester: A világegyetemnek van széle. Ne kutassatok ilyen dolgok után. Ez a szél egyszerűen túl nagy. Az a szél, amire egy tathágata szintjén gondolnak, még mindig a kis világegyetem széle. Ami viszont most ezt a kis világegyetemet illeti – még csak az emberekről se beszéljünk – ez még egy tathágata szemében is szél nélküli és határ nélküli, ez mérhetetlen, ez hihetetlenül, gigantikusan nagy.

Kérdés: *„Az irodalmi művészet ablaka” című lapban azt írták, hogy egy nagy pitonkigyó mutatta meg Li Hongzhi mesternek az utat, stimmel az?*

Mester: „Az irodalmi művészet ablaka” című lap ezt egy irodalmi műalkotás perspektívájából írta meg. Az a tanuló kétszer vett részt a tanításon²¹, és ezért nem volt mély megértése. Már azután elkezdett írni, miután egyszer részt vett a tanításon. Nagyon izgatott volt, és úgy vélte, hogy ez a *Fá* egyszerűen túl jó volna, ezért már el is kezdett írni. Amikor a második alkalommal vett részt a tanításon, csak azért figyelt még oda, hogy írjon valamit. Mindannyian tudjátok, csak ha teljes nyugalomban figyel oda az ember, juthat felismerésekre. Ő viszont még semmit sem értett meg valóban, és később olyasmit vetett papírra, amit most egy irodalmi műalkotás formájában láttunk. Némely dolgokat művészien dolgozott át, az a történet a nagy pitonnal nem létezik. Az az állítás, hogy *Guanyin* bódhizattva a mesterem, szintén nem felel meg a valóságnak, és művészi átdolgozáson keresztül csatolta hozzá. A szándéka azonban jó volt, egyszerűen ezt a *Fát* akarta terjeszteni, a szándék jó volt, és ezt nekünk is el kell ismernünk. Pontosan azért, mivel a felismerései korlátozottak voltak, a végén ilyesmi jött ki. Végtére is ezek bizony irodalmi műalkotások, és ezeket mégis csak az irodalmi művészet perspektívájából írta meg. Mert egy regényben szabad túlozni, a rugalmasság ennél nagyon nagy. Az már rendben van, ha nem használjuk ezt irányadó tananyagként magunk számára. Ami viszont szintén az ebben megemléített öt parancsolatot, tíz rosszat és tíz jószívűséget illeti, úgy azok az ősbuddhizmushoz tartoznak. Nálunk nem léteznek parancsolatok, de a mércét, hogy az ember műveli-e magát, vagy sem, már elmagyaráztuk nektek a *Fában*.

Kérdés: *Mi a különbség a „misztikus Fá a végtelenig”²² és a „forgó Fá az őállapotig”²³ között?*

Mester: Ha mi arról beszélünk „misztikus *Fá* a végtelenig”, úgy az egy összefoglaló fogalom. Ennél a *Fá*-terjesztés kezdeti idejében való felismerésről van szó, Tulajdonképpen nem a „*xuan*” [misztikus] szót, hanem a „*xuan*” [forgó] szót kellene venni.¹ A mi *Fánk* már önmagában egy harmonizáló *Fá*, ezért forog. A *Fálun* pontosan egy kerék formájában mutatkozik meg. A „forgó *Fá* a végtelenig” nem hibás. Ezzel nagyon magas szinteket lehet elérni, sőt a csúcst, így gondoljuk azt el. A „forgó *Fá* az őállapotig” egy fogalom a művelési folyamatunk vonatkozásában és a művelési utunk egy mantrája is.

Mindannyian tudtok a mantrákról, az a hatásuk lehet, hogy megvilágosultakat hívjanak ide, idehívhatják ennek az iskolának a magukat művelő megvilágosultjait, vagy ennek az iskolának a nagy megvilágosultjait, azért hogy megvédjenek téged és megerősítsenek, ilyen hatásuk lehet. A vallásban is ezek a hatásai vannak a mantráknak. Ha viszont arról lenne szó, hogy a mantrák szavalása által növekedhet a művelési energia, úgy az egyáltalán nem lehetséges. Nekik csak az a hatásuk lehet. „Az őállapotig” – ezzel szintén egy nagyon magas szintre gondolunk. Azokat a köröket, amelyeket az emberek már nem láthatnak többé, „az őállapot köreinek” nevezik, ezt bizony így gondoljuk el. Ilyen

¹A fordító megjegyzése: a 玄 (misztikus) és 旋 (forogni) különböző írásjegyek kínaiul kiejtve ugyanúgy hangzanak. Mindkettőt úgy ejtik ki: „xuan”.

fogalmak gyakran láthatók a taoizmusban. Mielőtt létrejött a *taiji*, ösvilágegyetemnek hívták, ezzel arra gondolnak, hogy ez nagyon magas és nagyon őseredeti.

Kérdés: *Ha az ember szeretné meghosszabbítani az időt a meditációnál, és közben belsőleg újra és újra a mantrákat szavalja, tehát több mint ezerszer szavalja, azáltal deformálttá válhatna a Fálun?*

Mester: A mantrák szavalása már előnyös, ha több mint ezerszer is szavalja őket az ember, az nem vezethet ahhoz, hogy a *Fálun* deformálttá válik. Természetesen a művelési energiád felnyitásának és a megvilágosodásnak a folyamatában meg fogod érteni, hogy nagyon magas szinteken ráadásul nem szabad a mantrákat szavalni, a szavalásodból származó megrázkódtatás túl erős lenne, és ha te állandóan mantrákat szavalnál, sokan mások rosszul éreznék magukat ezáltal, állandóan hallják ezt.

Kérdés: *Miért érzik magukat némely tanulók a gyakorlás után úgy, mintha felrepedne a fej?*

Mester: „Felrepedt”, akkor ez helyes. Hiszen mi a fejtető felnyitásáról beszélünk, „felhasadt” az helyes. Némelyeknél egyszerre hasad fel egy „reccs”-csel, és nincsenek nagy érzeteik. Némelyeknél azonban lassan nyílik fel, és nagyon kellemetlen. A dolgot azonban két oldalról kellene megtekinteni. Némelyek nem tudják elengedni a ragaszkodásaikat, rossz dolgokat vonzottak magukhoz, és nem szeretnék elengedni őket. Aztán a gyakorlásnál ezeket a dolgokat a *Fá* eltávolítja, így ezek a dolgok hagynak téged fejfájást kapni, nem hagynak téged az ortodox *Fá* szerint művelődni, ez is előfordulhat. A kulcspontról abban rejlik, hogy tudod-e művelni magad, hogy a *Fával* tudod-e megítélni, és el tudod-e engedni azokat a dolgokat.

Kérdés: *A gyakorlásnál némelyeknek kiüt a verejték a fejükön testi gyengeséggel egybekötve, közel vannak egy sokkhoz. Mit lehet ott csinálni?*

Mester: Ez a jelenség könnyen lehetséges, a mi tanfolyamainkon is léteznek ilyen emberek, mindegyik szemináriumon léteztek. De miért? Mert amikor a testet tisztítja az ember, és eltávolítja a betegségeket, nagyon erős reakciók adódhatnak. Azonban a gyakorlólóhelyen nem lesznek olyan erősek a reakciók, mert azokat lépésről lépésre távolítja el. Ha ez az ember nagyon jó, úgy azt gondolom, ez már normális. Ha viszont ez az ember nem állít fel szigorú követelményeket önmagával szemben, és azt csinál, amit akar, például úgy viselkedik, hogy egyszer ezt és egyszer azt az utat gyakorolja, még nem stabil, és nem rendelkezik magas *xinxing*gel, akkor bizony problémákhoz juthat. A lelkére lehet beszélni, hogy először is tartson egy kis szünetet. Meg lehet kérdezni, melyik utakat gyakorolja még egyébként, vagy valamilyen hibák csúsztak-e be nála. Ha elmúltak ezek a reakciók, még egyszer megpróbálhatja a gyakorlást. Mert a mostani tanulóknál nem lehet garantálni, hogy ők mindannyian valódi művelők.

Kérdés: *Alkalmazhatunk még akupresszúrát?*

Mester: Olyasmint, mint akupresszúra, nem csinálunk, a világi *Fában* való művelésnél nem engedjük meg, hogy másokat gyógyítsanak, ilyesmi nem létezik. A magukat valóban művelőknek nincsenek betegségeik, azokat már mind eltávolította a *fashenem*, mindazt elintézi, amit el kell intézni. Olyasmint, mint akupresszúra, nem létezik. El lehet távolítani egy művelő karmáját akupresszúrával? Ha te másoknak csinálsz akupresszúrát, a művelési energiádat fogod használni, ilyesmit szintén nem támogatunk. Ha viszont egy orvostól lenne szó, akkor az nem probléma, mert az a te hivatásod a hétköznapi emberek között.

Kérdés: *A mellék-összellemelek egy egész élet hosszán át kísérik az embert. Milyen rendeltetésük van?*

Mester: Főképpen arra szolgálnak, nehogy az ember valami rosszat tegyen egy öntudatlan állapotban. Ha viszont egy ember főtudata nagyon erős, a mellék-összellemelek nem is tudják ellenőrzés alatt tartani.

Kérdés: *Néha nagyon hosszan tudom végezni a lótuszülést, és néha viszont csak 10 percet. Miben rejlik az ok?*

Mester: Ez normális, a lótuszülésnél a karmát is eltávolítjuk. A szív szenvedése, valamint inak és csontok terhelése. Hogyan terheljük meg hát az inainkat és a csontjainkat? Mi akkor valamivel hosszabban végezzük a gyakorlatokat, a lótuszülésnél létezik egy kevés fájdalom, főképpen ebben a

két formában mutatkozik meg. Az inak és csontok megterhelése önmagában már az a folyamat, amelyikben a karmát eltávolítjuk és megemelkedünk. Nem a karmát távolítjuk el a lótuszülésnél? Ez nem azt jelenti, hogy a karma egyszerre a lábakra toódik. Darabról darabra bukkan fel. Ha felbukkan egy darab, pokolian fáj, és eltávolítod, így már jobban érzed magad. A lótuszülésnél legtöbbször úgy van, hogy fáj egy bizonyos ideig, aztán egy kis ideig megint jobban érzed magad, és aztán újra jön a fájdalom, ez mindig így van. Ha eltávolítottad ezt a darabka karmát, akkor ez alkalommal hosszabban tudsz ülni. Ha viszont a karma feljön, lehet, hogy már az nagyon fáj, amikor a lábaidat éppen felemelted a lótuszüléshez. Ha viszont ki tudsz tartani, a lótuszülés ideje ugyanannyi, ugyanolyan hosszan lehet ülni, mint korábban, csak fáj.

Kérdés: *Az alkoholfogyasztás odavezethet, hogy egy művelő kigyakorolt élőlényei elhagyják a testet?*

Mester: Az úgy van. A dohányzás is odavezethet. Mihelyt létrejön ez a szag, nem maradnak többé a testeden, abban a pillanatban semmi sem létezik nálad, a többiek semmiféle művelési energiát sem láthatnak többé a testeden. Mi megkérdezzük egyszer: Hát még csak egy ilyen picike ragaszkodást sem tud elengedni az ember, ha valóban művelni szeretné magát? A művelést nem szabad gyerekjátéknak tekinteni, az egy nagyon komoly dolog. Mi nem beszélünk arról, milyen nagy problémákba ütközött az emberiség, és hogy az ember csak azért műveli magát, hogy túlélje, arról nem beszélünk. Nem is szükséges ilyesmit hajtóerőként vennünk a művelésre. Mi egyszerűen azt mondjuk, a valódi művelés nem arra van-e ott, hogy örökre megoldja a problémáidat?

A buddhizmusban a reinkarnáció hat útjáról beszélnek, a hétköznapi emberek társadalmában talán úgy tűnik neked, mintha az idő nagyon hosszú volna, ha egyszer viszont egy másik dimenzióba néz az ember, amelyikben az idő még hosszabban tart, úgy az emberiség ideje nagyon gyorsan telik. Ha ott ketten beszélgetnek, és egy pillantást vetnek hátra, te éppen megszületsz, fecsegnek egy kis ideig, újból megfordulnak, és látják, hogy már a sírban fekszel. Miért nem tesznek az emberek egy picike erőfeszítést sem abban az időben, amelyikben embertesttel rendelkeznek, hogy műveljék magukat, és azáltal megtartsák az emberi testet? A buddhizmusban azt mondják, mihelyt valaki belép a reinkarnáció hat útjába, nehéz megmondani, miként fog újraszületni. Ha állatként fog újraszületni, talán néhány száz vagy néhány ezer évre van szüksége, azért hogy egyszer megint egy emberi testet kapjon. Ha kővé kellett válnia, ameddig a kő nem porlad el, nem tud kijönni, ez eltarthat akkor több mint tízezer évet. Az állatokat nem hagyják művelődni, azt nem engedik meg nekik, de művelhetik magukat, mivel megvannak a természetes feltételeik, ez természet adta. Nekik viszont nem engedik meg, hogy magas művelési energiát kapjanak. Mihelyt magas művelési energiája van, démon lenne. Mert nem rendelkezik egy ember természetével, és így megölnék. Mihelyt egy állat magas szintre művelte magát, megölik, talán villámcsapás éri. Miért akarnak emberi testet birtokolni? Emberi testet szeretnének kapni, azzal aztán nyíltan és tisztességesen művelhetik magukat. Korábban az úgy volt, hogy mihelyt emberi testtel rendelkeztek, szabad volt művelniük magukat. Ha viszont most emberi testtel rendelkeznek, annak ellenére ez nem megy. Ha te művelni szeretnéd magad, és szeretnéd megkapni a *Fát*, akkor neked agy mosáson kell átesned és a hétköznapi emberek világába jönnöd, most ez már egy teljesen lerögzített szabállyá vált. Az szintén nem megy, hogy valaki tiszta fejjel jöjjön a hétköznapi emberekhez. Csupán az agy mosás után szabad valakinek felismerésen keresztül művelnie magát. Ha mindent tudna, ki nem művelné hát magát? Még ha egy buddha is szeretné megemelni a szintjét, és azért jön a hétköznapi emberekhez, hogy szenvedéseket viseljen el, keresztül kell mennie az agy mosáson. Ha valaki mindennel tisztában lenne, mindent világosan láthatna és tudhatna, ki nem művelné hát magát? Akkor nem létezne többé a megemelkedés kérdése. Ezzel arra gondolunk, hogy a művelés nagyon komoly dolog, mindegyik ragaszkodás befolyásolhatja a művelésedet.

Kérdés: *Egy idősebb hölgy már túl van a változás évein, és nem jött meg a ciklusa. Művelheti magát?*

Mester: Egy idősebb hölgy, aki már maga mögött tudja a változás éveit, és még nem jött meg a ciklusa. Talán egy kicsit lassabban műveli magát. Némely idősebb nőknek valóban erőfeszítéseket kell tenniük. Léteznek olyanok közöttük, akiknél semmi sem lesz, ha nem erőltetik meg magukat. Mihelyt viszont „megerőltetésről” beszél az ember, akkor minden erőfeszítéssel végzik a gyakorlatokat. Tisztában kellene lenniük azzal, hogy a legfontosabb dolog a *xinxing* művelése.

Elszigetelten viszont az is előfordul, hogy ebben az irányban ez egy kicsit lassabban halad előre, normális módon azonban mindnyájuknál meg kellene jönnie a ciklusnak.

Kérdés: *Miért vannak fájdalmaik a tanulóknak különböző helyeken, fejfájás, hasfájás...*

Mester: Minden reakció normális a gyakorlás közben. Senki sem érzi jól magát a karma csökkentésénél, a betegségek eltávolításánál is az embernek rosszul kell éreznie magát egyszer. Némely tanulóknál művelési energia van felnyitva, ez a művelési energia a testeden található, több mint tízezer természetfeletti képesség van. A művelési energiának az a fajtája egy nagyenergiájú anyagtömeg, energetikai szempontból nézve ez nagyon erős, nagy sűrűségű és nagyon hatalmas. Ha egyszer megmozdul a testedben, rosszul fogod érezni magad. Azonkívül, ha a testedben a művelési energia különböző fajtái, a természetfeletti képességek különböző formái vagy a technikai képességek különböző formái mutatkoznak meg és mozdulnak meg egyszer, úgy szintén rosszul fogod érezni magad. Ha úgy véled, hogy azok pontosan egy betegség volnának, akkor mondd csak hát meg saját magad, hogy tudod-e még művelni magad? Ha te valóban a *Fá* szerint műveled magad, meg fogod állapítani, hogy ez mind teljesen normális.

Korábban létezett egy *futival* rendelkező valaki. Egy *qigong*-mester azt mondta neki: „A testedet egy nagy pítónkígyó szállta meg.” Attól kezdve mindig az az érzése volt, hogy egy nagy pítónkígyó szállta meg. Azt mondtam neki: „Most elment.” Ámde nem hitte el, még mindig azon a véleményen volt, hogy az ide-oda mozog a testében. Jó, ha ő ezt *futinak* tartja, már ugyanaz az állapot mutatkozott meg a testénél, mint abban az időben, amikor a pítónkígyó még nála volt. Ameddig ez a ragaszkodás még nem tűnik el nála, ez az állapot nem fog felhagyni. Hiszen egyszerűen arról van szó, hogy távolítsa el ezt a ragaszkodást. Ha ez már ragaszkodássá fejlődött, nem fog olyan egyszerűen megszabadulni ettől. Nagyon sokáig tartott nála, amíg elengedte ezt.

Kérdés: *Hogyan kellene eljárni a természetfeletti képességekkel, ha például az égi szem látott valamit, vagy egy picike fényt látott, kellene-e most nézni, vagy sem?*

Mester: Ha láthat valamit az ember, akkor oda lehet nézni. A gyakorlatok végzése közben ezt nyugodtan figyelemmel lehet kísérni, az nem ragaszkodás.

Kérdés: *Némely tanulóknál fel van nyitva az égi szem, és láthatnak egyes jeleneteket, de az asszisztensnek nincsenek természetfeletti képességei, és semmit sem láthat.*

Mester: Hogy láthat-e valamit, vagy sem, az a különböző szinteken levő különböző művelők fokozatos megvilágosodása közbeni állapot. Ha te el is érted a fokozatos megvilágosodás állapotát, az nincs feltétlenül úgy, hogyha neked magas művelési energiád van, akkor nagyon magasan van felnyitva számodra, és ha az ő művelési energiája nagyon alacsony, akkor szintén nagyon alacsonyan van felnyitva, ez különböző. Mert az égi szem szintjének a magassága nem mutathatja meg egy ember művelési energiája szintjének a magasságát. A tested tényezői, körülmények és sok további dolog játszik egy szerepet ennél – mindez meghatározza aztán, hogy tisztán láthatsz-e vagy sem, vagy egyáltalán láthatsz-e vagy sem, mindez különféle okokból származó eredmény. Nem is fejezheti ki azt, hogy egy ember jól vagy rosszul művelte-e magát, feltétlenül ügyeljete erre. Ha valaki azt gondolja, hogy magasabb művelési energiája lenne, mint másoknak, csak mert nyitva van az égi szeme, akkor az egy hibás megértés.

Nem létezett hát *Changchunban* egy ilyen ember? Az égi szeme felnyílt, és mindenkinél különbnek érezte magát. Azt állította, hogy ennek *futija* lenne, és hogy az ezzel és azzal rendelkezne, ezt mind ő saját maga gondolta ki magának. Nagy esztelenséget űzött a gyakorlólhelyünkön, és végül senki sem győzte meg többé, azt mondta, ő magasabb volna, mint én. Ez az oka, amiért nekünk nem az égi szem felnyitásával kellene megítélnünk, melyik szintig művelte magát valaki. Normális körülmények között minden kéz a kézben emelkedik meg. Mi rendelkezünk egyesekkel, akik különösen jók, akiket még csak látni sem hagyunk. Csupán akkor hagyjuk őt látni, ha elég magasra művelte magát. Innen eredően nem ezzel kellene megítélni a jót és a rosszat.

Hogy később láthatok-e engem, vagy sem – hiszen éppen megkérdezte valaki: „Mit tegyünk, ha a Tanár nincs többé itt?” Amikor Sákjamuni akkoriban még a világon volt, őt is megkérdezték: „Tisztelt mester, kit kellene mesternek tekintenünk, ha te nem vagy többé itt?” Sákjamuni azt válaszolta: „Tekintsétek a parancsolatokat mesternek.” Mi a *Fát* tekintjük mesternek. Nekünk a *xinxing* magasságával kellene megítélnünk, hogy valaki jól vagy nem jól művelte magát, nekünk nem

a természetfeletti képességek nagyságát kellene mérceként vennünk. Hiszen máskülönben nem természetfeletti képességekre törekedne mindenki? A természetfeletti képességek mellékesen jönnek létre a művelésed közben. A világi *Fá* művelése közben minden természetfeletti képesség egy ember őseredeti képessége, az emberi gondolatok bonyolultságával ezek lépésről lépésre leépülnek.

A művelésed folyamatában automatikusan fognak megjelenni. Te visszatérsz az eredethez és az igazhoz, a hazafelé vezető úton vagy, és csupán így mutatkozhat meg újra egy ember őseredeti természete. Bármilyen tisztán is láthat, nem láthatja azokat a szinteket, amelyeket én láthatok. Bármilyen tisztán is láthat, annak ellenére még mérföldnyi távolságra van az univerzum igazságától. Amit látott, az csak annak a szintnek egy megjelenése volt, azt nem szabad igazságként szemlélni. Az hibás, hogy a művelési folyamatban valamilyen szintet vesz mérceként az ember. Arról beszélnek „*Fá*, és mégsem abszolút *Fá*²⁴”, pontosan ilyen az alapelv. Egy szint megjelenését nem kellene az igazságnak tekinteni. *Fá*, és mégsem abszolút *Fá* – egy mindenkori szint *Fája* csak azon a szinten tud hatni. Ha tehát látta egy szint dolgait, annak a szintnek az állapotát, és ezt ugyanakkor még nagyon világosan is látta, önelégültség merülhet fel, viszont ezek csak nagyon alacsony szinteken levő dolgok. Mindenesetre ezt jegyezzétek meg magatoknak.

Kérdés: *A gyerekeknek feltétlenül meg kell csinálniuk az öt gyakorlatot a művelés közben?*

Mester: Ha a gyerekek többet tudnak gyakorolni, pontosan többet kellene gyakorolniuk; ha viszont csak keveset tudnak gyakorolni, akkor pontosan kevesebbet gyakoroltasd őket. A művelés fő célja egy ember *xinxing*jének a megemlése, ezért a gyermekek számára előnyös, ha egy kicsit többet mesél nekik az ember a *xinxing* dolgairól. Amikor még nagyon kicsi voltam, egyáltalán nem tudtam külsődleges gyakorlatokat végezni, és főképpen a *xinxing* tekintetében műveltem magam. Ma léteznek gyerekek, akiket nem kellene gyerekként szemlélni. Némely kisgyerekek kiválóak, mert amikor mi akkoriban elhatároztuk, hogy megtegyük ezt a dolgot, már léteztek némelyek nagyon magas szintekről, akik lefelé jöttek velem. Amikor jöttem, mindegyik szintről léteztek némelyek, akik lefelé jöttek velem. Ők előre tudták látni azt a dolgot, amit tenni fogok. Különösen a legújabb időben jöttek különösen sokan a mi kis univerzumunkból és a mi tejútrendszerünkől. Mert még egy kicsit korábban nem tudták előrelátni. Röviddel a nyilvánosság előtt való megjelenésem előtti időközben megtudták ezt. Látták, mi fog történni, és így nem kevesen jöttek le velem. Mi volt a szándékuk, amikor jöttek? Meg akarták kapni a *Fát*. Tudták, hogy a múlt *Fája* már megromlott, és újólág meg akarták acélozni magukat. Ti nem tekinthetitek őket normál embereknek, ők mindannyian nagyon jók. De azt sem lehet mondani, hogy ez minden gyereknél így van, viszont egy rész közülük nagyon jó.

Kérdés: *Hogyan lehet megtudni, melyik szintig művelte magát az ember?*

Mester: Némelyek a tanulóink közül már elérték a fokozatos megvilágosodás állapotát, némelyek lassanként fogják elérni a fokozatos megvilágosodás állapotát. Mindegy kicsoda, hogy most elérte-e vagy sem, hogy azokhoz tartozik-e, akik tisztábban láthatnak, vagy azokhoz tartozik-e, akik még nem tudnak olyan tisztán látni, úgy a gyakorlólhelyen a gyakorlás után lehet egyszer másoknak erről mesélni, az nem tesz semmit. Ha érvényesülési vágy nélkül számolsz be erről, úgy az összességében véve előnyös a művelésünk számára. Némelyek úgy vélik, hogy semmit sem szabad elmesélni azokból a dolgokból, amiket az égi szemmel látott az ember, az égi szem akkor azonnal bezáródna, ha azokról beszél az ember. Ez a kijelentés korábban már általános megértéssé vált a gyakorlásnál. Az ok arra, hogy az égi szeme bezáródott, nem az volt, hogy azokról beszélt. Gondoljátok hát csak át, hiszen hol léteztek a *qigong* terjesztésének az idejében olyanok, akik nagyon ügyeltek az erényre? Nagyon kevesen léteztek, akik valóban művelték magukat. Nem tudtak ügyelni az erényükre, és mindent elmeséltek, mihelyt láttak valamit, abban léteztek még annak a valakinek a saját ragaszkodásai és ahhoz még az érvényesülési vágya. Az égi szem természetesen bezáródott.

Aztán léteznek még némelyek, akik mindent kifecsegnek, mindegy, hogy kellene-e mondani, vagy sem, következőképpen újra be kell zárni az égi szemét, az ok ebben rejlik. Ha csak arról van szó, hogy megemléje a megértését a *Fával* szemben, ha egyszerűen tapasztalatot cserél erről az ember, akkor azt mondom, hogy egyáltalán nem fognak problémák adódni. Ezzel tisztában kell lenni. Ha az égi szeme bezáródott vagy megsérült, akkor annak az az oka, hogy olyan dolgokat mesélt el, amiket nem szabad a hétköznapi embereknek elmesélni, vagy érvényesülési vágya van ennél. Az érvényesülési vágy egy művelőnél talán nem a ragaszkodások egyik megjelenése? Így be kell zárni. Amikor korábban némelyeknek bezárták az égi szemüket, az is arra szolgált, hogy egy esélyt adjanak

nekik. Azokban az időkben, amelyekben többé vagy kevésbé világosan tudott látni, néha hagyták őt látni, és néha nem. Ezzel egy ösztönzést akartak adni nekik, de azok az emberek ezt egyszerűen nem tudták felfogni, és így végül alaposan bezárták. Némelyeknél egyszerűen megsérült, nagyon erősen megsérült.

Kérdés: *Milyen szintekről van szó a helyes gyümölcs elérésénél és a beteljesülésnél?*

Mester: Ezt a kérdést már elmagyaráztam. Ami a helyes gyümölcsöt illeti, úgy azt már megkapta valaki, ha elérte egy arhát szintjét. A beteljesülés az a művelés vége, normális módon ezzel a helyes gyümölcs megkapására és a művelési energia felnyitására gondolnak. Ha mindkettőt együtt kézre művelték, az a beteljesülés.

Kérdés: *Hogyan kellene később tovább művelnie magát az embernek? Mi különböztet meg egyvalakit akkor a hétköznapi emberektől?*

Mester: Még továbbra is a hétköznapi emberek között kell maradnia és úgy szenvednie, mint a hétköznapi embereknek. Még ha egy arhát pozícióját is elérted már, nevetlen gyerekek fognak szidni téged a hétköznapi emberek között, mert te még a hétköznapi emberek között műveled magad, és továbbra is ragaszkodásokat kell elengedned. Némely jó velük született alappal rendelkező emberek már nagyon jól levetették a ragaszkodásaikat, és akkor hagyják őket még egy kört művelni. Egy normál művelésnél, egy szokványos művelésnél már egy fordulóval eljut az ember a beteljesüléshez. Némely embereknél ezt ismételtén hagyják megjelenni, két kört hagyják művelni. Mert hát te magasra akarod művelni magad, akkor három kör van, ha ezt megcsináltad, akkor hagynak még egy kört művelni téged. Ha az ember még magasabbra szeretné művelni magát, akkor előfordulhat ilyesmi, és következésképpen neked továbbra is a hétköznapi emberek között kell művelned magad. Ha például egy arhát gyümölcshelyzetéig műveltél magad, hogyan tudnád hát még művelni magad, ha neked egy ember sem okoz többé bosszúságot, mert egy hétköznapi ember sem okozna többé bosszúságot neked, ha te elhagytad volna ezt a környezetet. Hogyan lehetne hát az lehetséges, hogy azok, akik bosszúságot okoznak neked, ne hétköznapi emberek lennének, és az embereknél azért tűnnének fel valamilyen buddhák, bódhiszattvák vagy arhátok, hogy bosszúságot okozzanak neked, és eltávolítsák a ragaszkodásaidat? Még ha a Mester hagy is megtörténni néhány dolgot számodra, és elrendezi ezeket a dolgokat, mindig a hétköznapi emberek lesznek azok, akik zavarnak téged, így emelkedsz meg a hétköznapi emberek környezetében.

Kérdés: *Némely tanulók a szeminárium után újra részt vettek más iskolák tanfolyamain, de mégis továbbra is Fálun Dáfát szeretnék művelni, mit lehet ott tenni?*

Mester: Az ilyen embereknél általában a megvilágosodási képességben van hiány, azonban a művelésnél mi arról beszélünk, hogy az ember a sorsot követi. Ha valaki szeretné megkapni, és erre *Fálun Dáfát* tanult, úgy senki sem szólította fel erre. Ha aztán azon a véleményen van, hogy a *Fálun Dáfá* nem volna jó, akkor egyszerűen nem tanulja többé. Később viszont megint úgy találja, hogy a *Fálun Dáfá* jó volna, és megint szeretné tanulni, akkor tanulhatja, ameddig ezt szeretné. Hogy aztán jól művelheti-e magát, az saját magán múlik. Ami viszont azt a kérdést illeti, hogy ő itt nálunk a *Fálun Dáfá* körében valódi művelővé válhat-e, úgy már igazán világosan meg kell mondani neki: Ha te itt nálunk szeretnéd művelni magad, akkor ennek egy kizárólagos művelésnek kell lennie, a művelésnél a *Fálun Dáfára* kell összpontosítani, máskülönben semmit sem kaphatsz. Ha viszont te itt nem összpontosítasz egy iskolára, és összevissza gyakorolsz mindent, annak semmi haszna sincs. Mi könyörületes módon magyarázhatjuk el neki. Nem kellene azt mondanotok: „Itt nálunk nem szabad gyakorolnod.” Nekünk nincs is meg ez a jogunk és hatáskörünk, hogy másoknak parancsoljunk. Mi csak a lelkükre beszélhetünk az embereknek. Ez hát azt jelenti, hogy könyörületesen rábeszéljük a jóra, könyörületesen rábeszéljük a jóra.

Kérdés: *Hogyan áll a dolog a szemináriumokkal sokféle vidéken, hogyan néz ki a Fálun Dáfá helyzete az egész országban?*

Mester: Pillanatnyilag a *Fálun Dáfá* minden szemináriumát lemondtam. Az ok abban rejlik, hogy pillanatnyilag nagyon sok dolgot kell szabályoznom, sokféle területről való dolgokat kell mind szabályoznom. Ami most azt a kérdést illeti, hogyan megy ez tovább a jövőben, úgy pillanatnyilag még nincsenek terveim. Ha minden dolgot szabályoztam, akkor a helyzetnek megfelelően döntöm el, hogyan rendezem el a dolgokat. Nos, ami a *Fálun Dáfá* fejlődésének a körülményeit illeti, úgy megmondhatom nektek, hogy pillanatnyilag a *Fálun Dáfát* embertől emberig adják tovább, már egy

elég figyelemre méltó száma létezik a *Fálun Dáfá*-tanulóknak. Azt mondhatom, hogy már néhány százezernyi vannak. Mert minden alkalommal, amikor egy városban szemináriumokat tartottam, mindig voltak jelen emberek abból a városi, illetve körzeti adminisztrációból. Akkor szinte egyetlenegy körzet sem maradt ki. Így jött az, hogy ők ezt tovább terjesztették, mihelyt újra otthon voltak. Így terjedt ez tehát, és következésképpen szintén nagyon gyorsan fejlődik, már nagyon sok ember létezik. *Hubei* tartományban létezik egy járási város, amelyikben korábban csak két tanuló létezett, most ez már több mint ezer emberre fejlődött, nagyon gyakran léteznek ilyen példák. Némelyek a gyakorlólhelyeken tanulják, és némelyek nem jönnek a gyakorlólhelyekre, hogy tanulják, következésképpen nagyon nehezen mondható meg a pontos szám.

Kérdés: Gyakorolhatnak olyan emberek, akik korábban szellemi betegek voltak, vagy epilepsziában szenvedtek?

Mester: Azt tanácsolom nektek, hogy ne hozzatok ilyen embereket magatokkal a gyakorlólhelyeinkre vagy a szemináriumainkra, éppenséggel megtörténhetne, hogy te ezzel szabotálod a *Fánkat*. Ha a szemináriumon vagy a gyakorlólhelyünkön visszaesést szenved el, mások azt fogják mondani, hogy ez a *Fálun Dáfá* gyakorlásán keresztül történt volna. Ezzel talán nem szabotálod a *Fánkat*? Mert egyet elejétől fogva tisztázunk: Mi nem fogunk betegeket gyógyítani. Nekünk van azonban egy előfeltételünk: Ha egyvalaki valóban műveli magát, a kisebb betegségeit azonnal elintézhethetjük. Olyan embereket, akiknek súlyos betegségeik vannak, vagy túl sok rossz dolog van a testükben, csupán akkor kezelhetünk, ha megváltoztatták a gondolkodásukat. Csupán ha szeretné művelni magát, akkor távolíthatunk el karmát számára. Természetesen szintén létezik néhány ember, aki még nem gondolt a művelésre, és már kezelik, miután elolvasta a könyvet. Miért? Mert a vele született alapja nagyon jó, neki pontosan meg kellene kapnia. Azonban ezt nem lehet általánosítani. Ha nálad otthon vannak ilyen beteg emberek, és ő jónak találja a *Dáfát*, tanultasd vele akkor, tanultasd vele akkor otthon. Egyet előre megmondunk, nekem nem is szabad tetszőlegesen megoldanom a hétköznapi emberek ilyen problémáit. Az rajta, saját magán múlik, hogy művelheti-e magát, vagy sem. Ha nem tudja művelni magát, akkor ne is mondjátok neki, hogy művelnie kellene magát. Mihelyt problémák merülnek fel, az szabotálhatja a *Dáfát*. Hogyan oldhatom meg hát a hétköznapi emberek ilyen problémáit? Ha nem gyógyítom meg, mindenhol körberohangál, és felbujtja az embereket, aztán elmeséli, hogy a *Fálun Dáfá* gyakorlásán keresztül szellemi beteggé vált volna, és a Tanár nem akarta őt meggyógyítani, következésképpen még engem is rossz hírbe hoz. Mindenesetre megmondjuk előre, hogy mi nem engedünk be ilyeneket a szemináriumokra, és nem is hagyjuk őket a gyakorlólhelyre jönni. Azoknál az embereknél, akik epilepsziában szenvednek, normális módon nem létezik probléma. A tanfolyamokon mi nem mondtuk meg kifejezetten, hogy epilepsziával rendelkező embereknek nem szabadna részt venniük a tanfolyamokon. Normális módon azonban úgy van, hogy a személyzetünk nem szívesen engedi őt a tanfolyamra, mert ameddig nem változtatta meg a gondolatait, könnyen felmerülhet egy visszaesés. Ha visszaesés történik, ez könnyen lehet befolyással ránk. Az epilepsziával rendelkező emberek mások, mint a szellemi betegek, náluk csak egy probléma létezik, csak úgy van, hogy az ő agyukban létezik valami. Mihelyt az ember kivette ezeket a rossz dolgokat, ő újra rendben van, normális módon ez így van.

Kérdés: Mit értenek az egységes megemelkedés alatt?

Mester: Az egységes megemelkedés egyszerűen a teljes megemelkedés. Ha mi a művelési folyamatban vagyunk találhatóak, akkor a tested összes élőlényé és a művelésed élőlényei egyidejűleg emelkednek meg. Mi tehát egységes szabályozásról beszélünk, egységesen szabályozzuk a testet számotokra, a tanulók számára. Az egységes megemelkedés főképpen azt jelenti, ha a *xinxinged* megemelkedett, akkor a művelési energiád is megemelkedik, ez hasonlít ahhoz, amit éppen elmagyaráztam. Némely nők azt kérdezik, hogy miért nem jött meg újra a ciklusuk? Csupán akkor növekedhet a művelési energia, ha megemelkedett a *xinxinged*. Ha azoknak a testét szabályozza az ember, akik túl nagy karmával rendelkeznek, úgy egy rész azokból nem tud lépést tartani, és ők visszamaradnak. Mert ez hát egy egységes megemelkedés, és következésképpen az első feltétel az, hogy a *xinxing* megemelkedjen. Ha valaki azt mondja: „Én egyszerűen szeretném megváltoztatni a testemet, egyszerűen szeretnék elmenekülni a nehézségek elől”, akkor ez nem megy, mert ha te a művelésen keresztül szeretnél megváltozni, akkor ezt a *xinxing* művelésétől fogva kell elkezdeni. Ha nem rendelkezel azzal a művelési energiával, amelyik meghatározza a szint magasságát, akkor minden csak üres szóbeszéd.

Kérdés: Némely tanulók felvetik a kérdést, hogyan kellene eljárni a démonok által a Dáfának okozott zavarásokkal?

Mester: Én mindnyájatoknak megmondhatom, hogy az lenne csupán valóban furcsa, ha az ortodox *Fá* általunk való terjesztésénél egy ember sem lenne ellene! Gondoljatok egyszer utána, ha én ma nem tenném ezt a dolgot, számomra az lenne a legkényelmesebb. Éppen azért, mivel én értetek teszem ezt a dolgot, azok a nehézségek, amelyekkel találkozok, és azok a nehézségek, amelyekkel ti találkoztok, mind arra vannak ott, hogy akadályozzák a *Fát*, avégett hogy az emberek ne kaphassák meg a *Fát*. Az emberek már olyan messzire mentek, és még a *Fát* is szeretnék megkapni, akkor viszont a démonok nem működnek együtt, gátolni is fognak téged. Azt gondolja magában: „Te tartoztál nekem valamivel, nekem meg kell találnom téged, hogy követeljem a visszafizetést, mi lesz hát ezekkel a dolgokkal, ha te megkapod a *Fát*?” Még gyűlöl is téged ezért! Sokféle tényező játszik mind egy gátló hatást. Világosan megmondva, az emberek szintén saját maguk okozták ezt a galibát, minden embernek van karmája. Korábban azt mondta Jézus: Ember! Neked bűneid vannak. Ő azt mondta, az embereknek bűneik vannak, a karmát bűnöknek nevezte, valójában ez így van. Egyszerűen úgy van, hogy az emberek csupán azáltal hoztak létre karmát, mivel rossz dolgokat tettek, azok talán nem bűnök? Ezek sok területen akadályozhatnak téged. Most te megkaptad az ortodox *Fát*, így természetesen zavarni kell téged, pontosan ebben rejlik az ok. Következésképpen minden dolog, amibe ütközünk, a *xinxing*ünk számára való vizsga. Némelyek azt mondanák, milyen rossz volna hát az, ha *Fálun Dáfát* tanul az ember, vagy valami más történhet, ennél egyszerűen megnézik, hogy szilárd-e az akarata, és hogy fel tudod-e ismerni a *Fát* a lényétől fogva. Ha te nem tudod a lényétől fogva felismerni a *Fát*, hogyan tudod akkor még művelni magad? A megvilágosodásod előtt újra és újra megnézik, hogy a *Fával* szembeni beállítottságod sziklaszilárd-e, ez mindegyik iskolánál így van. Ha te a dolgok lényege szerint nem lehetsz stabil, mit akarsz akkor még művelni? Ezért fognak ebben a tekintetben vizsgák és zavarások adódni.

Nézd hát meg egyszer, mihelyt szemináriumokat tartok, biztosan sok olyan *qigong*-szeminárium létezik, amelyet egyidejűleg tartanak meg. Ha nem tartottam volna ott szemináriumot, akkor nem is történe olyan sok dolog ott. Mihelyt szemináriumokat tartok, egy lendületre nagyon sok rossz út jön, amelyik szintén tanfolyamokat tart. Hogyan jön ez? Ha tehát te ezt a dolgot szeretnéd csinálni, akkor kéz a kézben ezzel fel fog bukkanni néhány démon, az szintén így rendezték el. Egyszerűen megnézik, melyik ajtóba helyezi a lábát ez az ember, hogy az ortodox *Fát* vagy az eretnek *Fát* akarja-e megkapni. Melyik ajtóba akarod helyezni a lábadat, az saját magadon múlik. Nem azt mondják, hogy az embereknek nagyon nehéz művelniük magukat? Ennek mármost így kell lennie, szintén úgy kell lennie, hogy nehéz legyen az embernek, mert mi ezt mind saját magunk okoztuk. És hát ilyen nehézségekben mutatkozik meg a *xinxing*, egy ember megvilágosodási képessége, hogy egy ember megemelkedhet-e vagy sem, és továbbá sok dolog, minden kéz a kézben megy. Ezeket a dolgokat dialektikusan szemlélik, és következőképpen ezek a zavarások adódhatnak.

Például nálunk *Changchunban* létezett egy ember, aki azt mondta: „Én már buddha vagyok, neked nem szükséges többé másoktól tanulnod, hiszen én ilyen és olyan vagyok.” Sokféle nehézség és a hírnevem ócsárolása is fog létezni. Ezzel éppen azt nézik meg, hogy hallgatsz-e arra, hogy elhiszed-e azt, és hogyan jársz el azzal? Azért fognak minden lehetséges eszközt venni, hogy sabotálják ezt, ennél egyszerűen a szívedet akarják ingadozásba hozni, azért hogy megnézzék, hogy stabil tudsz-e maradni.

Némelyek azt mondják: „Én egyszerűen arra határozom el magam, hogy az ortodox *Fát* műveljem, egyszerűen nem hiszek a te dolgaidban.” Valójában a tanulóink közül sokan megtapasztalták már a *Fá* hatalmas erejét, azonkívül a testük változásai szintén nagyon nagyok, és ők megértették azokat az elveket, amelyeket elmagyaráztam. Ha aztán ő még mindig nem marad stabil, az akkor nem a megvilágosodási képesség kérdése? A megvilágosodási képesség persze nagyon alacsony, pontosan ilyen az elv. Ezért azon a véleményen vagyok, hogy az ilyen zavarások szintén normálisak. A művelés mármost olyan, mint az aranymosás, a homokot kiszitálják, és ami fennmarad, az csupán arany. Mennyi arany fog aztán fennmaradni, azon múlik, hogyan művelitek magatokat.

Kérdés: Több információs anyagot kellene kiadni a *Fálun Dáfá* terjesztésére és szétosztani a gyakorlólóhelyen?

Mester: A *Fálun Dáfá* általunk való terjesztése, valamint annak a rendje és módja, ahogyan mi továbbadjuk a művelési utat, különbözik a másfajta *qigong*ok terjesztési módjától. Talán már láttátok, némely dolgokat mi nem vertünk nagydobra, nem is hengegtünk semmivel, ilyesmi egyáltalán nem létezik nálunk. Ha egy másik *qigong*-iskola mestere meggyógyított egy beteget, hihetetlenül sok reklámot csinál annak, olyan sok reklámot csinál, míg senki sem szeretné többé hallani. Nálunk nem létezik ilyesmi. Ámbár nekünk ezernyi és tízezernyi tanulónk van, akinek a betegségei eltűntek, mi nem is mondtunk semmit, nem említünk meg ilyen dolgokat. Természetesen a kezdeti időben ti is olvastatok ilyen információkat a hírekben. Hogyan jött az? Mert a kezdeti időben mi éppen a közönséges *qigong* formájában léptünk fel. Ha mindjárt a kezdetén ilyen magasan magyaráztuk volna el, akkor az emberek nem tudták volna elfogadni. Így jött az tehát, hogy egy ilyen folyamatot csináltunk, amelyikben mi fokozatosan ismertettük fel az emberekkel. Tudjátok, amikor kezdetben mi tanfolyamokat tartottunk *Changchunban*, én szintén nagyon magasan magyaráztam el ezt, és mégis állandóan *qigong*ról beszéltem. Ma azonban magas szinteken terjesztjük a művelési utat, így nem beszélünk többé ilyesmiről, ezzel a folyamattal az embereknek ezt fokozatosan meg kellene érteniük.

Kérdés: *A gépkocsi-város egy több mint százezer munkással rendelkező munkaadó, és mi mégsem fejlődünk jól, mit tehetünk?*

Mester: Tulajdonképpen a mi *Fálun Dáfánk* egészen jól fejlődött a gépkocsigyárban. Talán tudtok azokról a démonokról, nagyon is erősen zavarnak, de mármost ők csak démonok. Mi viszont azt mondtuk, hogy ezek a dolgok kéz a kézben fejlődnek. Az embereken saját magukon múlik, hányan tudják művelni magukat, és hányan nem. Hiszen hogyan lehetne, hogy ne létezzenek zavarások. Nem művelné-e túl könnyen magad, ha senki sem zavarna téged?! Ha a nagy Út ilyen sima volna, és az ember így művelné magát felfelé, eközben nem léteznének nehézségek, hogyan lehet hát azt művelésnek hívni, stimmel ez, vagy sem? Csupán démoni nehézségekben lehet látni, hogy egy ember tudja-e művelni magát, vagy sem, és csupán így lehet eltávolítani minden lehetséges ragaszkodást. Ez a démon azonban valóban nagyon erős, meglehetősen nagy szabotáló hatást fejtett ki, és egy nagy csomó embert tett tönkre. A hatása már túllépi a közönséges démonok hatásait. Nagyon magas szinteken tudnak arról a dolgról, a magas intelligenciájú lények szintén tudnak arról. Hogyan lehet hát ezt rendbe hozni? Mert némely dolgok számára szükség van az én jóváhagyásomra, és én mindig szívesen adok másoknak egy második esélyt. Most viszont ez úgy néz ki, hogy ezt az esélyt nem is szabad többé megadni, és ezáltal a gépkocsigyárban biztosan megint több *Dáfá*-tanuló fog létezni a jövőben.

Kérdés: *Némely tanulók tervezik, hogy részt vesznek egy szemináriumon, azonban még mindig nem tudnak részt venni rajta, mit kellene tenniük azoknak a tanulóknak, akik reggelként és estéknként a gyakorlólhelyen vannak?*

Mester: Némely tanulók tervezik, hogy részt vesznek egy szemináriumon. Ha én egyre tovább is tartanék szemináriumokat, és ha még tíz éven át tartanék tovább szemináriumokat, még mindig léteznének emberek, akik részt akarnak venni azokon. Ámde nekünk olyan sok sokéves tanulónk van, aztán léteznek még a könyveim, a kazettáim és a videóim, ezek mind szolgálhatnak a *Fá* terjesztésére és az emberek megváltására. Tulajdonképpen ti már mindannyian hajtóerőként hatottatok, különösen ebben az időközben, ti biztosan egy meghajtó erővé váltatok. Még ha nem is én terjesztem személyesen, meg lehet kapni, ez nincs így? Ha ez így van, úgy azt gondolom, nekünk egy picikét többet kellene dolgoznunk ebben az irányban, hogy segítsünk másoknak valamit. Ez különösen azokra érvényes, akik tanulni jönnek a gyakorlólhelyünkre. Véleményem szerint a gyakorlatvezetőknek még több felelősséget kellene mutatniuk ennél. A felelősséged nem éppen csekély, nem kellene egyszerű gyülekezetvezetőként szemlélned magad, neked lehetőleg többet kellene megértened a *Fából*, többet tanulnod a *Fát* és jobban uralnod egypár dolgot.

Még egyet szeretnék különösen kihangsúlyozni: Ha a gyakorlólhelyünkön léteznének olyanok, akiknél problémák lépnek fel, akiknél ez balul üt ki, vagy ha felbukkannának olyanok, akik bolondoznak²⁵ – mindezek más *qigong*ot gyakoroltak, még nem vetették le az óhajukat. Ennyi biztos, és ehhez semmiféle kétség sem férhet. Az ilyen emberek százszázalékosan más dolgokat gyakoroltak, vagy más dolgokat hoztak magukkal hazulról, és még nem mondtak le azokról, ez az egyik fajta. A másik fajtánál a *Fálun* eldeformálódott, ez is onnan ered, hogy más iskolák dolgait keverték bele, vagy a tudatalattiba keverték bele. Ennél a két fajtánál megmondhatom nektek, hogy ezeket biztosan

ezek az okok idézték elő, és csak ez a két fajta van, amelyiknél a *fashenem* normális módon nem törődik ezzel. Mivel ő más utakat gyakorol, keverten gyakorol, és ezáltal nem egyike a mi *Fálun Dáfánknak*, a *fashenem* nem fog törődni vele, a *Fát* sem adja neki. Ha azok az esztelen démonok látják, hogy elkezdett *Fálun Dáfát* gyakorolni, fel fogják használni nála a trükkjeiket, ártani fognak neki. Ha aztán megbolondul, az még a *Fálun Dáfát* is tönkre fogja tenni, ez megtörténhet. Némelyik teljes szívéből gyakorolja a *Fálun Dáfát*, azonban a tudatalattijában vagy a gyakorlatai közben ő mindig arra gondol, hogy érezzen valamit, és így más dolgokat illeszt bele. Annál, amit korábban gyakorolt, tudott érezni egy kevés valamit, most a *Fálun Dáfá* gyakorlásánál ez az érzés elmúlt. Ő még mindig érezni akar valamit, az nem egy törekvő ragaszkodás? Mihelyt beleilleszti a korábbi dolgait, a *Fálun* el fog deformálódni, a *Fánál* ez problémákhoz juthat, ez biztosan így van.

Kérdés: *Az emberi élet valódi értelme az, hogy egy jobb életet éljen?*

Mester: Némelyeknek még egy ilyen gondolatuk van: „Miért kellene nekem buddhává művelnem magam?” Ezáltal látja az ember, hogy neki csekély megértése van a buddháról. Azt kérdezi: „Miért kellene hát művelnie magát az embernek?” Ne nevessetek, ő valóban nem tudja. Miért akarja buddhává művelni magát az ember? Elsősorban örökre megőrizheti az emberi testet, másodsorban soha többé nem szükséges szenvednie, és örökké boldog lesz. Egy ember élete nagyon rövid, innen eredően az ember egyfelől meg akarja tartani az emberi testet, másfelől nem akar többé szenvedést. Az a hely, ahol az életed létrejött, egy nagyon magas kozmikus dimenzióban található. Az ember a kozmikus dimenziókból jött, és egy ember természete eredetileg könnyörületes. Pontosan azért esett le az ember lépésről lépésre ide, mivel rosszabb lett; ami egyvalakire vár, az a megsemmisítés, ez egy ilyen folyamat. Azt kérdezi: „Miért kellene hát visszatérni?” Mert az a hely, ahol valóban létrehoztak, egy magas dimenzióban van, az csupán a legszebb hely, az a hely, ahol neked tulajdonképpen maradnod kellene.

A nagy megvilágosultak szavaival mondván, úgy tűnik, hogy az emberek mind egy posványba estek, azért hogy aztán itt a szennyvízzel játsszanak. Az emberek azonban mind ugyanazon a módon jönnek ide, és még elsőrendűnek is találják ezt. Minden ember nagyon jónak találja azt, hogy ide-oda dagonyázzon a sárban, az emberek még nagyon kellemesnek is találják ezt, egyszerűen elsőrendűnek. Mondjunk csak egy példát – ezzel nem az a szándékunk, hogy megsértsük az embereket –, vegyünk csak egyszerűen egy disznót példaként: A disznóólban és abban a sárban alszik, amelyikbe ürülék és vizelet is keveredik, az ő látókörén igazán jól érzi magát. Az emberek is az ő látókörükön tartózkodnak; mihelyt viszont ő megemelkedett, és visszavet egy pillantást, megállapítja, hogy ezt nem nézheti többé, ilyen egyszerű hát az elv. Azt mondják, ha emberek a hétköznapi emberek között tartózkodnak, úgy az semmi más, mint hogy összekeverednek a sárral, mindenütt nagyon piszkos, így gondolják azt el. Ő aztán még azt is gondolja, hogy az már egészen jó, ha ebben a piszkos környezetben egy kicsit tisztább másoknál. Tulajdonképpen ez persze semmi más, mint hogy egy sárral teli testet sáros vízzel mos le az ember, véleményem szerint ennél nem sokat lehet tisztára mosni.

Kérdés: *Egy emberi élet valódi értelme az, hogy jól művelje magát, és buddhává változzon?*

Mester: Nem buddhává változik, ez a visszatérés az igazhoz és az eredethez. Hogy jól művelje magát, és hogy visszatérjen, ez a valódi értelem, mindenesetre a magas intelligenciájú élőlények ezt így látják. Ha viszont te a hétköznapi emberek között levő tanárodot kérdezed meg, ő nem ezt a választ fogja adni neked. Mert az emberek túl fontosnak tartják az emberi dolgokat, és ő nem láthatja a világegyetem igaz arculatát. Az emberiséget pillanatnyilag túl sok abszolutizmus töltötte tele a nyugatról átadott tudáson keresztül, ez ahhoz vezet, hogy az emberek egyre anyagiasabbak lesznek. Ha mindent a mostani elméletekkel ítélnék meg, az emberiség egyre inkább a hétköznapi emberek irányába fog lecsúszni.

Kérdés: *Álmomban mindenütt illemhely után kutattam, és aztán ügyel-bajjal találtam egyet, amikor viszont felébredtem, már túl késő volt.*

Mester: Adok nektek egy példát. A *Wudang* hegy az a hely, amelyiken *Zhenwu*, vagyis *Xuanwu*, az a *Xuanwu* császár, akiről a taoisták beszélnek, művelte magát. A *Wudang* hegyen lehet látni *Xuanwu* művelésének egy történetét, ez a művelése folyamatáról mesél, ott egy ilyen fejezet létezik róla. Ő nagyon sok éven át művelte magát, úgy körülbelül negyven éven át, és már nagyon magas szintre művelte magát. Egy napon egy démon lépett az álmába, azért hogy zavarja őt, át is

változott egy szépséggé, ez meztelen is volt. Végül az álmos állapotában nem tudott uralkodni magán, és az érzelmek úrrá lettek rajta. Röviddel azután nagyon bosszús volt, és sok megbánást mutatott. Azt gondolta: „Lehet-e még reménye a művelésemnek? Olyan sok éven át műveltem magam, és még semmit sem értem el, nem tudom féken tartani a szívemet.” Bebeszélte magának, hogy vége volt, és dühében elhagyta a hegyet. Amikor jött le a hegyről, félúton egy idős hölgyet látott ott tüket köszörülni, aki egy vasrudat vett azért, hogy abból tűt köszörüljön. Talán az ősi időben az emberek mind ezen a módon köszörültek tüket.

„Hé – így kérdezte meg az idős hölgyet –, miért veszel egy ilyen vastag vasrudat azért, hogy tűt köszörülj abból?” Az idős hölgy ezekkel a szavakkal felelt: „Idővel biztosan tűvé köszörülöm.” *Zhenwu* szíve megmozdult egyszer. Miközben az idős hölgy a tűt köszörülte, újra vizet töltött egy tálba, és még akkor is, amikor a tál már tele volt, még mindig töltötte bele a vizet. Így szólt az idős hölgyhöz: „Amde már kifolyik a víz.” Ő azt mondta: „Ha tele van, úgy természetesen kifolyik.” Valójában egy utalást adott neki. A szavaival azt akarta mondani neki: „Ha egy ember a művelési folyamatban található, nem kellene azt túl súlyosan vennie. Ha egyszer nem érte ezt el, a következő alkalommal jól fogja csinálni.” Az mármost úgy van, hogy az emberi testnek megvan az ösztöne, ha valami tele van, akkor ki fogja választani. Erre a jelentésre utalt neki. Így tehát egy ilyen történetet meséltem el itt, ez azonban még nem egészen teljes, úgy tűnik, hogy még nem volna egészen világos. Viszont megmondhatom nektek, hogy ennél a dolognál bizonyára erről lehetett szó. Annál, aki éppen ezt a cédulát írta, bizonyára egy ilyen eset lehet.

Kérdés: *Minden alkalommal, amikor a cölöpállást vagy a lótuszülést csinálom, mihelyt belépek a gyakorlási állapotba, nem szeretnék többé gyakorolni. Ha viszont megszakítottam, jön a megbánás.*

Mester: Ez olyan zavarás, amely a saját szívtől jön, a hétköznapi emberek érzületei is hozhatnak létre démonokat – a gondolati karma zavarása. Hogyan jön ez? Azon múlik, hogy a korábban a szívedben vagy a gondolataidban kialakított rossz gondolati anyag az ellenállás hatását fejt ki. Ha te jól művelted magad, akkor ez a fajta rossz anyagot eltávolítják. Így jön az, hogy akkor nem vesz részt a játékban, egyszerűen nem hagy gyakorolni téged. Miért jutsz állandóan ingadozásba a gyakorlásnál? Gondolatban arra gondolsz: „Nem gyakorlok többé, ez túl kemény.” Egyet megmondhatok neked, ezeknek a gondolatoknak megvannak az okaik, még ha nem is léteznek külső démonok, akik zavarnak téged, akkor még léteznek saját démonok, akik zavarnak téged. Ezek a rossz anyagokon múlik, amelyek hatnak. Más dimenziókban minden anyag intelligens lény.

Nem megmondtam nektek, ha te szeretnéd jól művelni magadat, akkor el kell távolítanod őket, csupán akkor művelheted jól magadat, ha megsemmisíted őket, és csupán akkor távolíthatod el azokat a rossz gondolatokat. Némelyek nem jutnak nyugalomba a meditációnál, egyik gondolat a másik után jelenik meg, ez éppen azon múlik, hogy te ezekkel az anyagokkal rendelkezel. Ők is élnek, korábban éppen a gondolataidban jöttek létre, így van egy zavaró hatásuk. Ha jól művelted magad, megsemmisítik őket, minél inkább megsemmisítik őket, annál kevesebben lesznek, végül teljesen megsemmisítik őket. Lehetne, hogy részt vegyenek ebben? Mihelyt műveled magad, zavarni fognak téged.

Némelyek még a Mestert vagy a *Dáfánkat* is szidni fogják gondolatban. Mindenesetre neked világosan meg kell különböztetned: Semmiképpen sem a főtudatod az, amelyik káromkodni szeretne. Ez sokkal inkább a gondolati karmának e rossz anyagaitól jön, amelyek visszatükröződnek a gondolataidban. Mihelyt felmerül ez a probléma, akkor azonnal hárátsd el! A főtudatnak feltétlenül erősnek kell lennie. „Ha nem hagynak engem művelődni, annak ellenére művelem magam.” Egyszerűen hárátsd el őket. Ha ez aztán így van, és a *fashenem* látja, hogy a gondolataid nagyon szilárdak, akkor segíteni fog neked a legnagyobb részt eltávolítani ezekből, neked tehát lesznek ilyen tapasztalataid.

Kérdés: *A gyakorlás szintje már fennáll, azonban a Dáfá határtalan. Hogy az ember egy még magasabb nagy buddhává művelheti magát, azt jelenti, hogy ez az a szint, ameddig művelheti magát? Például valaki már arháttá művelte magát, és megvan a kívánsága, hogy tovább művelje magát.*

Mester: Egy ember már egy arhát gyümölcshelyzetéig művelte magát, és eredetileg úgy rendezték el, hogy az arhát pozíciójában jusson el a beteljesüléshez. Most viszont azt mondja: „Ez nem elegendő, szeretném még magasabbra művelni magam.” Ha neked valóban megvan ez a

képességed, és kinyilvánítod egyszer ezt a kívánságot, akkor magasabbra művelheted magad. Korábban léteztek ilyen esetek, azonban ritkán láthatóak. Miért látott csak egészen ritkán ilyesmit az ember? Mert ha normális módon rendezik el egy ember művelését, úgy a szintjét már a saját körülményei szerint rendezték el. Sok különböző anyag mennyisége már fennáll annak a képességnek az alapján, hogy mennyit tud elviselni. Így normális módon ez nem fog nagy eltérésekhez jutni. Azonban egészen szórványosan létezhetnek különösen jó emberek, akiknél némely dolgok rejtve vannak, amelyek nem láthatóak bizonyos szintekig. Némelyek megállapítják, ha ő egy bizonyos szintre művelte magát, látja a mestere, hogy ő már nem tud többé törődni vele, így saját magától visszalép, és jön egy másik, aki átveszi őt, és törődik vele, ilyesmi is létezik. Ha aztán arról van szó, hogy még magasabb szintekre juttassa őt, akkor nem is szükséges neki saját magának mondania ezt, ő amúgy is azokra a szintekre fog juttatni téged.

Kérdés: *Egy napon láttam álmomban Li tanárt. A Tanár azt mondta, nálad egy kicsit különlegesekek a körülmények, nekem úgy tűnt, mintha a Tanár ezzel azt akarta volna mondani, hogy némely tekintetben én nem vagyok jó. Később a Tanár rendbe hozta a testemet számomra, és én éreztem, ahogyan az alhasnál és a lábam közepén bizsergett valami.*

Mester: Ez egészen egyszerű, ez nem azt jelenti, hogy te nem művelheted magad, hanem a művelésed folyamatában még léteznek más tényezők, normális módon a *fashen* ezt mind megoldhatja. Ez az állapot viszont nem volt álom, ez valóságközeli és világos volt, te valóban érintkezésbe jutottál ezzel. Mert napközben nem elegendő az összpontosítási képességed, így a meditációban nem láthatod. Következésképpen nem probléma, ha álmodban látsz valamit. Az normális, ha álmában találkozol velem az ember.

Kérdés: *Lehet a mindennapi életben csendesesen azt szavalni: Zhen, Shan és Ren, azért hogy jobban művelje magát az ember?*

Mester: A mindennapi életben azt szavalni: *Zhen, Shan és Ren*, az persze semmi rossz dolog, az nem probléma. Ha viszont a gyakorlatokat végzi az ember, nem kellene többé gondolatokat aktiválni.

Kérdés: *A „Changchuni Esti Hírlap”-ban arról tudósítottak, hogy ezen a nyáron Tibetben egy bizonyos nagymester felolvasta a szentírásokat, több mint kétszáz élő buddha vett volna részt ezen. Hogyan kellene szemlélni ezt a dolgot?*

Mester: A szerzetesek és lámák hasonlóképpen emberek, azt csinálhatnak, amit csinálni szeretnének. Azokat a dolgokat, amiket tesznek, nem buddhák csinálják, a buddhák szintén nem mondták nekik, hogy ilyesmit tegyenek; a hétköznapi emberek tartanak nagyon fontosnak ilyesmit. A művelőknek viszont tisztában kellene lenniük ezzel, ez a szentírások felolvasására is érvényes, ez semmi további, mint a művelődő embereknek egy vallásos tevékenysége. Azonkívül a *Fá*-vég idejében már semmi több elmagyaráznivaló sem létezik. Akkor még szeretnék mondani valamit, ti mindannyian tudjátok, hogy mind a szerzeteseknek, mind a lámáknak nem szabad beleavatkozniuk az állami politikába és a törvényekbe, nem szabad beleavatkozniuk az emberi dolgokba. Akkor létezik egyvalaki, aki tüntetéseket csinál, síkra száll a függetlenségért. Gondoljatok hát egyszer utána, egy művelő arra van ott, hogy ilyesmit csináljon? Ez nem egy ragaszkodás a hétköznapi emberek között? Nem tartja itt nagyon fontosnak az emberi dolgokat? Ha már egyszer ilyen dolgokról van szó, ezek akkor nem mind olyan ragaszkodások, amelyeket egy művelőnek fel kellene adnia? Azt mondom, hogy ez a hely itt a mi *Fálun Dáfán*ban egy tiszta föld, merem ezt mondani. De persze a tanulóink nagyon magas mércéket állítanak fel a *xinxing*jükkkel szemben. Mi megköveteljük a tanulóinktól, hogy a súlypontot a *xinxing* művelésére fektessék. Ami a hősokeket vagy példamutató embereket illeti, ők még mindig a hétköznapi emberek közti hősök vagy példamutató emberek. Nekünk az a követelményünk veled szemben, hogy teljesen rendkívüli emberré válj. Neked olyan valakivé kellene válnod, aki teljesen le tud mondani az emberi előnyökről, és aki csak mások számára van ott. Kiért van hát ott egy nagy megvilágosult? Ő csak másokért van ott. Innen eredően nagyon magas követelményeket állítok fel a tanulókkal szemben, így a tanulók nagyon gyorsan is emelkednek.

Hadd hozzunk csak fel egy példát, amit éppen mondtam, az nem túlzás. Ha például valahol az országban, és mindegy, hogy melyik foglalkozásról is van szó, egy ilyen nagy rendezvényt csinálnak, és ennél elveszít valamit az ember, akkor az csak nagyon nehezen található meg újra. Természetesen még léteznek szórványosan jó emberek, ők azonban már nagyon ritkák. Azokat a

dolgokat, amiket a *Fá lun Dáfá*-szemináriumunk közben vesztettek el, mindet újra megtalálták, minden szemináriumon történt ilyesmi. Ha egypár ezer emberrel rendeztek szemináriumokat, úgy a talált tárgyakat, mindegy, hogy ezek órák, nyakláncok, gyűrűk vagy pénz volt minden mennyiségben – több mint ezer *jüan* is volt ennél –, mindet leadták. Én kihirdettem ezt ott, és az, aki elvesztette a dolgokat, jött, hogy elvigye azokat. A tanulók között is mondták, hogy abban az időben látott még ilyesmit az ember, amikor *Lei Feng*től tanult, azóta sok éven át nem látott többé ilyesmit. Ha egy szeminárium befejeződött, a tanulók saját maguktól magas követelményeket tudtak felállítani a *xinxing*jükkel szemben, ők mind másokkal, mind a társadalommal szemben felelősségteljesek, szigorú követelményeket állítanak fel önmagukkal szemben. Az akkor hibás, ha azt mondom, hogy ez a hely itt nálunk egy tiszta föld?

Kérdés: *Némely tanulók belelapoztak az úgynevezett „természetes művelési utak” valamilyen könyveibe, abban a könyvben bíráltak valakit, aki magát és az útját dicsérte, és a Fá lun Dáfát is rossznak tüntették fel benne. Miután a tanuló elolvastott két oldalt, a gyakorlás közben megmutatkozott azon út állapotának a mozgó alakja, és zavarta őt a meditálásnál.*

Mester: Ámde mi megmondtuk, hogy nem szabad ezeket a dolgokat olvasni. Miért olvasod akkor őket? A magukat valóban művelő tanítványok már régen elégették ezeket a hamis és eretnek dolgokat, és te még olvasod őket. Nem nagy a távolság? Ha olvasod őket, nincs törekvő szíved ennél? Ne nézd meg magadnak ezeket a kaotikus dolgokat. Az igaz művelési utakat nem terjesztik többé, és nem is törődnek többé olyan dolgokkal, mint nálad. Azok a *qigong*-mesterek, akik a *qigong*ot népszerűsítették, már a végére juttatták ezt a dolgot. Ha ma ezzel az úttal bukkan fel valaki, és holnap azzal az úttal bukkan fel valaki, úgy ezek a *qigong*ok elvileg mind hamisak. A nyilvánosság előtt éppen arra szolgálnak, hogy összezavarják és szabotálják az ortodox *Fá* terjesztését.

Azok a *qigong*-mesterek, akik tiszta fejjel rendelkeznek, mindannyian már nem terjesztik az útjukat. Nem zavarnák a *Fát*, ha tovább terjesztenék azokat? Amit meg kellett csinálniuk, már megcsinálták, ezzel szintén nagy szolgálatokat tettek. Ha viszont tovább csinálnak ilyesmit, akkor az egy zavarás. Innen eredően az összes hamis *qigong*-mester, akinél pénzről, hírnévről és előnyökről van szó, démon. Ők saját maguk azonban nem tudják, hogy ők démonok. Mi azonban ezt nem rögzítettük le teljesen a szemináriumainkon, ez főképpen azon múlt, hogy attól tartottunk, némelyek nem tudnák ezt elfogadni. Valójában alapjában véve ezek mind a démonok zavarásai.

Kérdés: *Ha a tanuló nyugalmi állapotba szeretne belépni és a gyakorlatokat végezni, állandóan rossz gondolatok bukkannak fel.*

Mester: Csakugyan, ennél szintén arról van szó, amit éppen elmagyaráztam. Annak az anyagnak a létezésén múlik minden lehetséges gondolatban, amelyet korábban saját magad hoztál létre hibás cselekedeteken keresztül, mindezeknek a dolgoknak megvan a hatásuk. Ha te aztán leülsz gyakorolni, akkor talán felbukkanhatnak azok a rossz gondolatok, amelyek káromkodnak, amelyek rosszat akarnak tenni, amelyek gondolkodásra kényszerítenek téged, ez még mindig ezeknek a rossz anyagoknak a hatása, amelyek korábban a gondolataidban jöttek létre. Sőt az is lehetséges, hogy szidod a Tanárt. De ne aggódj, próbáld meg gátolni és elnyomni őket, úgy eltávolítják azokat. Mindenesetre neked el kellene nyomnod ezeket a rossz gondolatokat. Ha aztán mégis felmerülnének, akkor sem szükséges aggódnod, nem te vagy az, aki a Tanárt szidja, a gondolati karma az, amelyik visszatükrözteti ezeket a dolgokat az agyadban.

Kérdés: *Mindig, amikor a tanulók beléptek egy nyugodt állapotba, azért hogy a gyakorlatokat végezzék, létezett egy tanuló, aki másokkal arról beszélgetett, hogy egy bizonyos művelési út egy menyét által megszállott művelési út volna. Amikor ennek a tanulóknak aztán este volt egy álma, valaki megtanította neki, hogy füstölőpálcikákat égessen.*

Mester: Később nem kellene ilyen szavakat olyan közvetlenül mondanotok azoknak, akik valamilyen más értelmetlen művelési utat gyakorolnak. A tanulóink közül némelyeknek nagyon közeli barátai vannak, akik egy ilyen megszállott művelési utat gyakorolnak, akkor megmondhatják ezt nekik, az nem tesz semmit. Legjobb teljesen mellékesen megmondani. Ha viszont te sok idegennek és különösen azoknak mondd meg, akik azt a megszállott művelési utat gyakorolják, hogy milyen rossz volna hát az az út, úgy ő természetesen meg fog támadni téged, és beléd fog kötni, sőt lehet, hogy kellemetlen szavakat mond. Az effajta problémákat el kellene kerülnünk. Mi jószívű rábeszélésről beszélünk, ha ő fel tudja ismerni, akkor felismeri, azonban lehetőleg ki kellene térnünk

ezeknek a dolgoknak az útjából. Azok, akik valóban beléptek annak az útnak az ajtaján, és nem is akarnak újra kijönni, már tévutakra jutottak, a saját természetük már elveszett, legalábbis nincs jó megvilágosodási képességük. Természetesen jó, ha ezek az emberek meg tudnának változni, ha viszont nem változnak meg, akkor az sem megy, ha te állandóan unszolod őket. Mindenesetre ügyeljenek egy keveset a stratégiára és a módszerre. Ha egy keveset többet ügyeltek erre, az már rendben van, a rosszindulatú dolgok nem sebezhetnek meg téged.

Kérdés: *Némelyek naptárakról csinálnak fényképmásolatokat, és önköltségi áron adják el azokat a tanulóknak, ennél nem keresnek egy fillért sem. Rendben van ez?*

Mester: Az ilyen dolognál így gondolkodom: Ez a tanulóknak nagyon jó, ő alkalmilag csinálja ezt a dolgot számotokra, és elvileg ennél nem is vétett valami ellen. Azonban ennél létezik a pénzcserének a kérdése, az önköltségi áránál is pénzzel kerül érintkezésbe az ember. Véleményem szerint lehetőleg el kellene kerülnötök az ilyen dolgokat, ne kerüljenek érintkezésbe pénzzel. Mivel te pénzzel kerültél érintkezésbe, ha ez egy keveset hosszabban tart, talán belsőleg kiegyensúlyozatlannak fogod érezni magad. Ha az ember újra és újra ezzel foglalkozik, azt gondolhatná: „Tulajdonképpen ez nem fizetődik ki. Talán az utazási költségeimet is le kellene ebből vonnom? Még itt is van egy picike veszteségem, nem kellene hát még azt is beleszámolnom?” Ennél minden lehetséges érzületet fel lehetne erősíteni. Idővel az ember elveszíthetné az ellenőrzést ezek felett a dolgok felett, ezért feltétlenül ügyeljenek kellene erre.

Tudjátok, miért nem hagyunk mi benneteket pénzzel kerülni érintkezésbe? Avégett hogy ne kerüljön érintkezésbe pénzzel és tárgyakkal, 2500 évvel ezelőtt Sákjamuni mindenkit a hegyek mélyére és az őserdőkbe vezetett a művelés érdekében. Csak egy koldulásra való tállal volt szabad rendelkeznie az embernek, és ő egyedül ennek a kolduló tálnak a vonatkozásában magyarázta el egyszer a *Fát*. Még a kolduló tálhoz sem volna szabad ragaszkodnia az embernek. Könnyen meglehet, hogy ezek a dolgok szintén komolyan zavarják az embereket, ezek embereket zavarhatnak a művelésnél, ezért feltétlenül ügyeljenek kellene erre. Én mondom, Jézus a maga idejében nem vezette el szintén mindenhova az embereket, és mindenhol meg kellett elégedniük az étellel, és nem pénzzel kerülniük érintkezésbe? Én csak ezt a dolgot említem meg, és csak egy ilyen példát veszek. Talán ezt nem érthetitek meg olyan mélyen. Nekem egyenesen kell jánom az utat. Így nem szabad arra tanítanom benneteket, hogy ilyen dolgokat csináljatok. Különböző ilyen és olyan sok éven belül azt mondanák, hogy *Li Hongzhi* idejében is léteztek emberek, akik így cselekedtek. Lehetne akkor még ezt a *Fát* terjeszteni? Már régen elmúlt volna, rövid idő után vége lenne. Ha valaki egy fényképet szeretne csinálni vagy egy fényképet bírni, csinálhat egyet magának, és kidolgoztathatja, mindazonáltal ennek lehetőleg a tanulóink között kellene maradnia. A jövőben az ilyen dolgokat talán nyilvánosan fogjuk kiadni a társadalomban, mert egy naptárnak rólam ráadásul már van nyilvántartási száma. A jövőben egységesen fogjuk szabályozni ezeket a dolgokat, semmiképpen se csináljatok ilyen dolgokat saját kezdeményezésből. Ha nem vigyáz az ember, ez még a *Dáfának* is árthatna.

Az eladás kérdéséhez, ha csak az önköltségi árat is veszi el az ember, az nem megy. Nektek semmiképpen sem szabad hagynotok ilyen érzületeket feljönni, nincsen semmi hasznuk. Ha saját magát műveli az ember, és megemelkedik, segít másoknak, akkor nincs szüksége feltétlenül erre a formára. Ha ti másokat tájékoztattok a *Fáról*, és meséltek nekik egy keveset a *Fáról*, az minden másnál erősebb. Az embereknél sokkal fontosabb a *xinxing* megemelkedése, mint minden külsődleges, formális dolog. Ezeket a dolgokat egységesen kell szabályoznia a *Fálu Gong* Kutatótársulatnak. A fő asszisztensállomásoknak, a mellékállomásoknak és a helyi asszisztensállomásoknak sem szabad pénzzel kerülniük érintkezésbe. Ha a mi *Fálu Gong* Kutatótársulatunk csinál is valamit, úgy az mindig csupán a beleegyezésem után megy. Az nem megy, ha ezt valamilyen okból magánúton csinálja az ember, és saját kezdeményezésből, ezzel megsérti a jogot, a társadalom törvényei sem engedik meg ezt.

Kérdés: *Valaki szeretné jól művelni a xinxingjét, azonban a mindennapi életében semmi sem létezik, ami megérintené a szívét, neki álmái sincsenek. Ezért aggódik, hogy a Mester nem törődik többé vele.*

Mester: Ez viszont nincs így. Mert amivel önmagában rendelkezik az ember, és amilyen állapottal rendelkezik, az mindegyik embernél különböző. Lehet, hogy amivel önmagában rendelkezik, az bonyolult. Természetesen erre egy példát is adhatok nektek. Ezzel nem egy bizonyos emberre gondolok, szórványosan léteznek olyanok, akik viszonylag magas szintekről jöttek, nekik

nem szükséges szenvedést elviselniük, ők azért jöttek, hogy ehhez a *Fához* hasonuljanak. Mihelyt hasonultak a *Fához*, a dolog már el van intézve. Létezik egy ilyen rész, ez egy rendkívül kis része az ilyen embereknek, ez nem tartozik feltétlenül ahhoz az esethez, amit megemlítettél. Én csak szeretném ezt egyszer elmagyarázni. Sok embernél ez sok különböző tényezőkön múlhat, ámde mindegy, hogy te szenvedsz-e vagy sem, a legeslegfontosabb az, hogy hasonulj ehhez a *Fához*, és tanuld ezt a *Fát*.

Kérdés: *Sok tanuló olyan gyakorlatokat tanult meg álmában a Mestertől, amelyek nem tartoznak az öt gyakorlathoz, mit kellene tenni akkor?*

Mester: Ha nem az öt gyakorlat mozdulatai volnának, akkor egy démon azért jött, hogy tanítson téged, mindez hamis, biztosan nem én voltam, aki oktattott téged. Az, amit ma továbbadok nektek, csak ez az öt gyakorlat. Tökéletesen elegendők, hogy megváltoztassák a testedet, és hogy kigyakorold az összes technikai dolgot és az alakkal rendelkező dolgokat. Az a művelési energia, amelyik valóban meghatározza a szinted magasságát, nem a gyakorláson keresztül jön, következésképpen a gyakorlatok tökéletesen elegendők. Ha az ember álmában gyakorol, és aztán észreveszi ezt, akkor hagyjon fel vele. Ha még tovább gyakorol, akkor az azt jelenti, hogy a *xinxing* még nem stabil. Ha stabil *xinxing*gel rendelkezik az ember, azonnal észreveheti, mielőtt ilyen gondolata van.

Kérdés: *Mit kellene csinálni, ha valaki még nem művelte magát a beteljesüléshez, és már elhagyta a világot?*

Mester: Ha még nem művelte magát a beteljesüléshez, vagy még nem érte el a beteljesülést, akkor ő a gyümölcshelyzetében van, már elérte a gyümölcshelyzetét, ezzel már szintén készre művelte magát. Ha viszont még csak a világi *Fából* sem jutott ki, akkor az talán probléma. Ha viszont nem művelte ki magát a világi *Fából*, megtalálhatja a helyét különböző szintek dimenzióiban a három világgörön belül, azon a szinten lesz, amelyikre művelte magát, az szintén előnyös. Ha viszont azt mondja: „Ez így nem megy, én nem műveltem jól magam, és azt kívánom magamnak, hogy a következő életben tovább műveljem magam.” Ez akkor ahhoz vezethet, hogy a következő életben újra a művelés állapotába juthat, és aztán tovább műveli magát. De itt létezik egyvalami: Ha nem tud uralkodni magán, akkor az nagyon veszélyes, ha megint nem műveli jól magát, éppen úgy tovább fog esni lefelé; még rosszabb lehetne, mint korábban. Ha viszont jól műveli magát, akkor jobb lesz, mint korábban. Így áll a dolog ezzel.

Kérdés: *Ha a xinxing-művelés folyamatában állandóan attól fél az ember, hogy hibákat csinál, és akkor azt mindig a Fával ítéli meg, aztán viszont ennek ellenére még hibákat csinál, az rendben van?*

Mester: Ha minden dolognál aggódik az ember, akkor azt gondolom, hogy nektek nem kellene olyan ragaszkodónak lennetek. Ezt a dolgot nagyon nehezen lehet szabályozni. Ha túl sokat töpreng az ember, az ragaszkodás, ha viszont túl keveset töpreng, akkor úgy tűnik, hogy nekünk állandóan attól kellett volna félnünk, hogy hibákat csinálunk. Azt gondolom, nem is kell úgy lennie, hogy az ember ilyen stresszesen gondolkodjon. Normál dolgoknál így van: Minden alkalommal, amikor teszünk valamit, mi már tudjuk, hogy az jó-e vagy rossz. Azonkívül nem is kellene olyan sok dologgal rendelkezned, úgy, hogy te éppen letted egy dolgot, és azonnal megint valami más letennivalóval rendelkezel. Gondolom, a hétköznapi emberek közötti dolgoknál nem szükséges utánagondolnod, te azonnal tudod, hogy azok jók-e vagy rosszak. Ha hirtelen történik valami, akkor át kell gondolnunk, hogy az valami jó-e vagy rossz. Ha viszont állandóan így töpreng az ember, mindegyik dolognál töpreng, és a legkisebb dolognál is így gondolkodik, akkor azt mondom, hogy túl ragaszkodó a szíved. Nyíltan és őszintén kellene művelődni és a nagy dolgokra ügyelni. Természetesen, ha a művelési folyamatban némely dolgokat még nem értett meg az ember, aztán hibásan is csinálta azokat, és nem tudott uralkodni magán, akkor azt gondolom, hogy te még egyszerűen nem művelted magad odáig. Némely dolgoknak még nem vagy tudatában, akkor ne legyél túl ragaszkodó. Ha eljött az idő, hogy eltávolítsd ezeket az érzületeket, akkor természetes módon fognak megmutatkozni.

Kérdés: *Helyes az, hogy a test és szellem kettős művelésénél egy testet képezzen az ember az ősgyermekkel?*

Mester: Az egyszerűen úgy van, hogy a test és a szellem kettős művelésén keresztül megváltozott *benti* és a művelésén keresztül létrejött ösgyermek megadott időben egyesül az összellellemmel, és egy testet fog képezni.

Kérdés: *Hoz létre karmát az ember a hús evésén keresztül?*

Mester: A húsevés önmagában nem fog karmát létrehozni. Ennél ölésről sincs szó. A húsevés önmagában nem ragaszkodás, csak a húsevés megerősítheti a hús jó ízéhez való ragaszkodást.

Kérdés: *Minden egyes ember de-je korlátozott, már az is biztos, milyen magasra művelheti magát. A megvilágosodás és a művelési energia felnyitása után továbbra is gyűjthet de-t, és tovább emelkedhet?*

Mester: A *de* korlátozott. A megvilágosodás és a művelési energia felnyitása után az ember egyáltalán nem tud többé tovább emelkedni. Mert a művelési energia felnyitása után ez az ember már mindent láthat, és mindennel érintkezésbe kerülhet, ő mindennel tisztában van. Akkor nem létezik többé a megvilágosodási képesség kérdése. Csupán akkor művelheti magasra magát az ember, ha tiszta tudattal tud szenvedést elviselni. Ki nem csinálná hát meg különben ezt? Még a buddhák is tovább művelnék magukat felfelé. Ámde miért tudja ő csak nagyon lassan művelni magát? Az ok abban rejlik, hogy alig van még lehetősége szenvedni. Csak ha egy különleges hozzájárulást tett, emelkedhet meg egy keveset csupán, egy ilyen vonatkozás létezik ebben. Nos, ha azt mondja az ember, hogy a *de* nem lenne elegendő, akkor hát még van karmája, ha nem elegendő. Miután szenvedett, a karmát is át lehet változtatni, és pedig *de*-vé változtatják át. Ha aztán egyvalaki valóban tovább művelheti magát, és azon a véleményen van, hogy ezt meg tudja csinálni, és meg is szeretné csinálni, akkor magára veheti és eltávolíthatja a rokonság és a barátok karmáját is, úgy, hogy *de*-vé változtatja át. Mindenesetre ez nagyon nehéz, mert mindez kéz a kézben megy egy ember *xinxing*jével és a szíve toleranciájával. Ha tehát ő eljutott eddig a lépésig, az már tele van, akkor semmit sem lehet többé beletölteni, így mutatkozhat meg ez. Ha valakinek még több szenvedést kell elviselnie, megtörténhetne, hogy annak alapján, hogy többé nem elegendő az a képessége, hogy szenvedéseket viseljen el, újra rosszabbá válik, és le fog esni, ezért hiába művelte volna magát.

Kérdés: *Sákjamuni már eljutott a megvilágosodáshoz, de miért csupán 49 év Fá-terjesztés után érte el a tathágatát?*

Mester: Ha valaki nagyon magas szintről jött, olyan szintről, amelyik sokszorosán túllépi egy tathágatáét, és aztán művelni akarja magát, akkor lehet, hogy a megvilágosodás után még csak 49 évre sincs szüksége, talán csak a folyamata felére van szüksége, vagy még rövidebb idő után már elérhetne egy nagyon magas szintet. Ennek a veleszületett alapjához van valami köze, ennek szintén közvetlen összefüggése van azzal a szinttel, amelyiken tartózkodik, és azzal a szinttel, amelyiken az előző életében tartózkodott. Nem lehet ugyanazt a sablont alkalmazni minden ember számára.

Kérdés: *Sákjamuni 49 év után érte el egy tathágata szintjét. Ki fejlesztette ki neki a művelési energiát? Nála hirtelen vagy fokozatos megvilágosodásról van szó?*

Mester: Nála hirtelen megvilágosodásról van szó. Ő azért jött, hogy embereket váltson meg, nem azért, hogy művelje magát. Ki fejlesztette hát ki neki a művelési energiát? Senki sem fejlesztette ki neki a művelési energiát. Mindazoknak, akik azért jönnek le, hogy ilyen dolgokat csináljanak, mielőtt lejönnek, ezt sok megvilágosulttal kell megbeszélniük. Mindent az ő feltétele szerint rendezett el saját maga számára, mindent, amit később tenni akart, saját maga állapított meg. Miután mindent megállapított, minden az előzőleg lefektetett terv szerint folyik le. Azt, hogy mikor jut el a megvilágosodáshoz, mikor jut el a beteljesüléshez, és mikor kellene mindent befejezni, mindezt már lerögzítették. Ennél nincs is szó olyfajta megvilágosodásról és a művelési energiának olyfajta felnyitásáról, amiről mi beszélünk. Talán ezt még nem egészen tudod megérteni. Az egyszerűen úgy van, hogy az emlékezet egyvalakinél hirtelen fel van nyitva. Akkor emlékezhet a korábbi művelése dolgaira, és továbbadja ezeket a dolgokat az embereknek. Én azt mondanám, hogy az akkoriban Sákjamuni által elmagyarázott *Fá*, tehát a vallásban levő *Fá*, a buddhista vallásban levő *Fá*, nem volt magas, ezzel viszont nem arra gondolok, hogy Sákjamuni nem volna magas. Sákjamuni nem is terjesztett mindent a dolgaiból. Azt terjesztette, ami helyénvaló volt egy 2500 évvel ezelőtti primitív társadalom számára. Az nem volt az ő egész *Fája*.

Kérdés: Csak a lótuszülésben való meditáción keresztül jön létre művelési energia, vagy a xinxing emelése közben egyidejűleg jön létre?

Mester: A művelési energia mind a meditációban, mind a gyakorlásnál, a szenvedésben és nehézségekben fejlődik ki. A *xinxing* emelésének a folyamatában is nő az a művelési energia, amelyik meghatározza a szintet.

Kérdés: Azt mondják, hogy Guanyin bódhiszattva újra buddha lett.

Mester: Ne higgyetek mindig azonnal abban, ha mások minden lehetséget mesélnek. Én mondom nektek, a *Fá*-vég idejében többé egy megvilágosult sem törődik az emberi társadalommal. Nem is engedik meg nekik többé, hogy továbbra is törődjenek vele. Az nincs is csak úgy, hogy ők leveszik a kezüket az emberi társadalomról, a *jie*-vég közben az ő saját helyzetük is nagyon súlyos, már elég tennivalójuk van saját magukkal. Ebből az okból kifolyólag azokon a szinteken is léteznek problémák, amelyeken ők tartózkodnak. Korábban már mondtam nektek, hogy most egyvalaki sem létezik többé, aki ezzel törődik, ezzel nem mondok valami szenzációs dolgot. Én mondom nektek, ezek a dolgok teljesen igazak. Mindegy, hogy te valamilyen buddhához vagy valamelyik vallás valamelyik képéhez imádkozol, a képen semmi sem létezik többé. Szórványosan még tartózkodhatna ott olyasmi, mint egy árnyék, de eltekintve egypár szótól, egyáltalán semmit sem tud többé csinálni. Ez már a *jie*-vég ideje, és ebben az időben ez egyszerűen így van.

Guanyin bódhiszattva, akire a mai emberek gondolnak, nevezetesen az a *Guanyin* bódhiszattva, akit egypár évvel ezelőtt az emberek imádtak. Az ő művelési energiája valójában valamivel magasabb, mint egy tathágatáé vagy Amitábha buddháé. Az ok abban rejlik, hogy egy nagy bódhiszattva már buddha. Azonban ő még nem érte el egy tathágata látókörét, de a természetfeletti képességeinek némelyike meg is haladhatja egy tathágata-buddháét. Mert ő mármost bódhiszattvává művelte magát, ő csinálja a dolgait, és itt még sok mélyreható ok létezik, amelyiket nem szabad elmagyarázni. Mert ilyen dolgokat nem kellene megtudnia az emberiségnek. Az nincs úgy, mint ahogyan mi elképzeljük magunknak, nem is úgy néz ki, mint a hétköznapi embereknek levő rangsor. Ez valami egészen más.

Kérdés: Némelyek azt mondják, hogy a Fálun világban némely arhátok és bódhiszattvák ráadásul még magasabbak volnának, mint más világok buddhái, igaz ez?

Mester: Ehhez a következőt lehet mondani. Az helyes, hogy egyes világok buddhái magasabbak, mint más világok buddhái, mert a szint egy buddha-világ helyzetét is meghatározza. Ha a tathágata-szinten levő buddha szintén vezet egyeseket, akik elérték egy buddha gyümölcs helyzetét, úgy szintén létezik különbség a szintjeik vonatkozásában. Az egész *Fálun* világban is léteznek ezek a jelenségek. Azt mondták, hogy a *Fálun* világ arhátjai és bódhiszattvái magasabbak volnának, mint más világok buddhái – a *Fálun* világ szintje meglehetősen magas. Az a *Fá*, amelyet ma terjesztünk, nagyon átfogó. Ennek a *Fának* a terjesztése nem korlátozódik a *Fálun* világra. Amiket én az emberekkel tudatok, azok a *Fálun* világ dolgai. Olyan dolgokat, amelyek túlmennek a *Fálun* világon, nem szabad tudatni az emberekkel, mert az embereknek nem megengedett, hogy megtudjanak azokról valamit. Azt mondanám, sokan észrevették már, hogy ez a *Fá* olyan nagy dolog. Sok nagy megvilágosult azért jött, hogy hasonuljon ehhez a *Fához*, akkor ez nem egy szokványos *Fá*. Embereket vezethet, hogy nagyon magasra műveljék magukat, annyi biztos. Nincs úgy, hogy minden egyes valaki művelése a *Fálun* világra korlátozódik, annyi is biztos. Sákjamuni és Amitábha buddha szintén nem mondták, hogy mindenkinek, aki az iskolájukban műveli magát, feltétlenül hozzájuk kell jutnia, vagy máshova kell mennie. Ha valaki túlment az ő területükön, talán egy másik helyre megy.

Kérdés: Létezik egy mérce a művelési energia magasságára, hogy valaki elérje az arhát-szintet? Egy arhát kezdeti helyzetét a xinxing és a művelési energia magassága határozza meg?

Mester: Az arhát-szint egy megváltoztathatatlan mérce, amelyet különböző buddha-világok állapítanak meg.

Egy tanuló *xinxing*jének a magassága pontosan olyan, mint a művelési energiájának az egész átváltozási formája, mindkettőnek el kell érnie ezt a mércét. Mindent nagyenergiájú anyaggal kell helyettesíteni, minden kéz a kézben megy. Ezt már nagyon kihangsúlyoztam. Az asszisztenseknek már tudniuk kellene megválaszolni ezeket a kérdéseket. Hiszen a világon túli *Fában* való művelés már nem a buddha-test művelése? Ha az ember a világi *Fán* kívül műveli magát, már buddha-testtel

rendelkezik. A buddha-test egy olyan test, amelyet már teljesen nagyenergiájú anyagok helyettesítettek. Ha az ember kilépett a világi *Fából*, és belép a tisztafehér test szakaszába, akkor a test talán nem egy átlátszó test, amelyet nagyenergiájú anyagok helyettesítettek? Ha aztán még tovább műveli magát az ember, az talán már nem egy buddha-test, és nem lépett már be egy arhát kezdeti helyzetébe? Így van ez.

Kérdés: *Azok az élőlények, amelyek a testben jönnek létre, mint például sárkányok és így tovább, szintén a hat létsíkon való reinkarnációnak vetik alá magukat?*

Mester: A hat létsíkon való reinkarnáción belül is léteznek élőlények; a hat létsíkon való reinkarnáción kívül is léteznek állatok. Még magasabb szinteken is léteznek; normális módon ők nem művelésen keresztül jutottak felfelé; ők az ottani természetes környezetben jöttek létre. Sárkányok és más élőlények, amelyek egy olyan ember testében jöttek létre, aki magas szinten műveli magát, természetesen hozzá tartoznak. A beteljesüléssel veled fognak menni egy magasabb szintre.

Kérdés: *Az élőlények között, amelyek a testben jöttek létre, léteznek olyanok, amelyeknél előre elrendelt, hogy melyik utat művelik. Ha egy művelő egy taoista iskolából egy útra tud összpontosítani, szabad viszont neki buddhává művelnie magát?*

Mester: Ennél nem létezik végérvényes meghatározás. Ha te buddhává műveled magad, és aztán megint ezen a módon *taó*vá akarod művelni magad, az sem tesz semmit. Csak kezdetben annak az iskolának a mestere nem fog elengedni téged. Ha viszont egyáltalán nem megy másképp, akkor nem is foglalkozna többé veled. Ha viszont te ahhoz ragaszkodnál, hogy ebben az iskolában műveld magad, nem foglalkozna többé veled. Ha viszont az ember „a lábaival két csónakban” műveli magát, akkor az nem megy, egy mester sem fog törődni veled. Ez a *xinxing* kérdése, ennél két iskola szabotálásáról van szó.

Kérdés: *Léteznek olyanok, akiket eleve elrendeltek, hogy egy eretnek utat műveljenek?*

Mester: Igen, azok léteznek. Léteznek olyanok, akik arra vannak ott, hogy a *Fá*-vég idejében azért lépjenek ki, hogy a *Fát* szabotálják, ők ezt minden lehetséges formában megteszik. Lehet, hogy nyilvánosan megtámadják a *Fálun Dáfát* vagy engem, ezt meg tudják különböztetni a tanulóink. Ettől a fajta démonoktól nem szükséges tartani, a hamis *qigong*októl sem szükséges tartani, mert a tanulóink már meg tudnak különböztetni ilyesmit. Pillanatnyilag legalábbis teljes nyugalomban utánagondolhattok annak, hogy ezek valódiak-e vagy hamisak. Ha az ember tisztában van ezzel, nem lesz többé úgy, mint korábban, hogy vakon tanuljon ilyesmit.

Ami a legnehezebben megkülönböztethető, az a következő démon, a pusztító ereje igazán nagy. Ő szintén azért jön ide, hogy a *Fálun Dáfát* tanulja, ő is azt mondja, hogy a *Fálun Dáfá* jó volna. Ő ezt még meghatottabban mondta, mint a többiek, és többet is érez, mint mások, ő valami alakot is látott. Később meghal hirtelen, vagy hirtelen az ellenkező irányba vált át, és szabotálja a *Fálun Dáfát*. Pontosan ezeket az embereket lehet a legnehezebben megkülönböztetni. Pontosan azért, mivel nehezen lehet megkülönböztetni őket, az ő pusztító erejük a legnagyobb. A zavarása formáját pontosan így rendezték el, az már biztos, hogy ilyesmit fog elkövetni. Pontosan azokat a problémákat fogja okozni neked, amelyekkel a leginkább vannak nehézségeid. A nagy pusztító erővel rendelkező démon, amelyikről éppen beszéltem, ehhez az esethez tartozik.

Kérdés: *Ksitigarbha bódhiszattva buddhává művelheti-e magát?*

Mester: Egy nagy bódhiszattvát már lehet buddhaként megnevezi. A nagy bódhiszattva, ezzel Ksitigarbha királyra gondolsz? Ksitigarbha bódhiszattvát is buddhaként nevezik meg, ezt pontosan így gondolják el, ámde ő csak az ő dolgait csinálja.

Kérdés: *Honnan jön egy ember összelleme?*

Mester: Ezt már mind elmagyaráztam. Az őseredeti élőlény a világegyetemben zajló különböző nagy anyagi mozgás hatásán keresztül jött létre.

Kérdés: *Némelyek híreszteléseket terjesztenek.*

Mester: Ne hallgassatok mások ilyen híreszteléseire. Különösen, ha ez kihathatna a *Fámra*, vagy árthatna a *Fánk* tekintélyének, nem kellene ilyesmit terjesztenetek. Ha elérnek hozzád, akkor felhagysz a terjesztéssel. Ha mindannyian így cselekszenek, akkor nem is lehet többé terjeszteni őket.

Kérdés: *Karmát hoz létre az ember, ha mások sikereiről és hibáiról beszél?*

Mester: Nos, ami a jót és a rosszat, sikereket vagy hibákat illeti a hétköznapi emberek között, úgy azt gondolom, hogy művelődő emberként ezt könnyedén kellene venni. Nem kellene olyan lelkesen beszélgetnetek a hétköznapi emberek dolgairól. Te művelni akarod magad, vagy ilyen dolgok iránt érdeklődsz, és ezekhez ragaszkodsz? Amde ez csak egy pár ilyen dolog a hétköznapi emberek között. Nem megmondtam, hogy a hétköznapi embereknél mindig csak ugyanaz létezik? Beszélnek és beszélnek, ennél hétköznapi emberként nem a hétköznapi emberekről beszélnek?

Kérdés: *A megvilágosodás után egy ember nem tudja többé tovább művelni magát felfelé. De miért tudta Sákjamuni még tovább művelni magát felfelé a Bódhi-fa alatti megvilágosodás után?*

Mester: Ha egy ember eljutott a beteljesüléshez, többé nem tudja tovább művelni magát felfelé. A megvilágosodással már elérte a beteljesülést. Sákjamuni akkoriban a félmegvilágosodás állapotában volt található. Az emlékezetének egy részét már felnyitották, de még nagyon sok létezett, amit még nem nyitottak fel. Még sok dolog létezett, amiről semmit sem tudott, úgy tudta még tovább művelni magát felfelé. Ha már mindent tudott volna, akkor többé nem művelhette volna magát tovább olyan egyszerűen felfelé. Hogy ő egy tathágata szintjéig tudta művelni magát a Fá-terjesztésének a 49 évében, annak is köszönhető, hogy a félmegvilágosodása időpontjában már nagyon magas szinteken volt található. A mi félmegvilágosodási állapotaink nem lesznek olyan magasak, mert Sákjamuni azért jött, hogy embereket váltson meg. Egyeseknél azonban, és még egyszer ki kell hangsúlyoznom, egyeseknél, ennek ellenére ez nagyon magas lehet, mert a körülmények mindenkinél mások.

Kérdés: *Ha egy ember meghalt, akkor már nem léteznek többé rokonsági kapcsolatok. Az ősszellemek mindegyike a saját útját járja. Miért lehet viszont az elődök de-jét és karmáját a gyerekeknél és az unokáknál felhalmozni?*

Mester: Így van ez. Ebben a világegyetemben mármost létezik egy ilyen alapelv, ez szintén egy olyan elv, amivel az embereket kordában tartják. Ha te karmát hoztál létre, és aztán meghalsz, akkor az utódaidnak kell kiegyenlíteniük a karmát. Így az ember sok pénzt szeretne keresni, avégett hogy a következő nemzedékek szerencsét kapjanak. Tudja, hogy ő saját maga nem tud olyan sok pénzt elhasználni, így szeretné azt szerencseként a következő nemzedékeknek hátrahagyni. Nagyon fontosnak tartja a világi dolgokat, nagyon fontosnak tartja az utódait, sőt még a halála utáni hírnevét is nagyon fontosnak veszi, ráadásul azon a hírnevén töpreng, amelyikkel még egyáltalán nem is rendelkezik. Létezik egy ilyen tényező, emiatt ezzel még több karmát hozhat létre, ami a későbbi nemzedékeinél halmozódik fel.

Kérdés: *Azt mondták: Ha egy ember buddhává válik, az elődeinek kilenc nemzedéke a mennybe fog jutni.*

Mester: Ha némelyek közülünk néhány nagy jótettet tettek, vagy igazán jól művelték magukat, akkor lehet, hogy ez a szüleik javára válik, úgyhogy ezáltal őket is megváltják, és felfelé jutnak. De hogy melyik szintekre váltják meg őket, az azon múlik, amit a szüleik eredetileg magukkal hordoznak. És hogy milyen jól műveltük mi magunkat, annak szintén befolyása van rájuk. Ha az elődöknél felgyűlt a *de*, ők természetes módon fognak szerencsét kapni viszonzásként. Azt is mondták: Ha egyvalaki gyakorol, úgy az elődök *de*-t gyűjtöttek; ha te buddhává műveltél magad, a szüleid nagy *de*-t gyűjtöttek. Ilyen esetben azonban nagyon kevesen léteznek, akik túljuthatnak a három világgörön, ők csak *de*-t gyűjtöttek, és jót tettek. Ha nekik ilyen fiuk vagy ilyen lányuk van, akkor az azt jelenti, hogy ők is *de*-t gyűjtöttek, mert ebben létezik egy ilyen tényező. Ha viszont akkor azt mondja az ember, hogy ezáltal a szülők is buddhává válnának, akkor az nem megy. Akkor művelniük kellett volna magukat. Ők csak különböző szinteken levő égi emberként fogják megkapni a szerencséjüket. Nem létezik olyasmi, hogy „az elődök kilenc nemzedéke a mennybe jut”, az badarság.

Kérdés: *Egyik éjjel láttam álmomban, hogy a szüleim művelik magukat. Az imádásra használt papírokat széttépték, azok saját maguk lobbantak lánggra. Mivel a családtagok nem hallgatnak rám, meg akartam keresni a Mestert. Ezután láttam, hogy a Mester felém közeledett és elmagyarázta nekem a dolgot. A szülők egy további papírdarabot égettek el, és ez a darab papír is lánggra lobbant. Később láttam, hogy az az ember már nem a Mester volt, egy hentes ruházatát viselte, és a piactéren állt, és húst árult. Egy mikrofont tartott és én elkezdtem sírni.*

Mester: Ez biztosan egy démon volt, ő egy utalást adott, és ezzel gyalázkodott. Ennek a démonnak az oltárát elégették, és ezzel megölték, ezzel kellett rámutatni, hogy egy hentes embereket öl, ilyen a jelentés. Mivel rendelkezik egypár ilyen kis képességgel, elővarázsolhatja ezeket a dolgokat, és ezzel összezavarhat embereket. Miért kell ezeket a démonokat ma ilyen mértékben maradéktalanul eltávolítani? Gondoljátok át egyszer, ez hasonlít a példához az almával. Az emberi társadalom eddig a pontig jutott, és nemcsak az emberiség, hanem az anyag és az állatok mind karmát hordoznak magukkal a reinkarnáció közben. Ők mindannyian rendelkeznek karmával, és ráadásul nagyon sokkal abból. Ugyan tudnak valamit a művelésről, azonban az emberiség dolgait semmi esetre sem szabad ilyen állatoknak megzavarniuk vagy irányítaniuk. Ámde ők már hatást fejtettek ki, és ezzel vétettek a mennyei elvek ellen. Az áruló démonokat mármost meg kellene ölni, ez is egy szükségszerűség a *Fá*-vég, illetve a *jie*-vég idejében. Mihelyt egy kicsit magasabb művelési energiát fejlesztett ki, meg kell ölni. Most egyszerűen már minden összezavarodott.

Már elmagyaráztam, hogy az, amit az emberek elveknek tartanak, magas szintekről nézve mind hibás. Ha a magas szinteken levő nagy megvilágosultak egy pillantást vetnek, látják, hogy minden lehetséges démon színre lépett az emberi társadalomban. Bárki is akar valamit elvenni az emberi testből, már elveheti azt; bárki is szeretne egy emberrel törődni, az egyszerűen törődik vele. Ráadásul azt hiszi, hogy valami jót tett volna. Betegségeket gyógyít meg az emberek számára, de milyen betegségeket gyógyít meg hát? Az nincs úgy, hogy a betegséggyógyításnál beadja a dolgait az emberi testbe? Lehet mondani, hogy ezzel már valami rosszat tett.

Kérdés: *Elmagyarázhat Ön valamit az őskor állatairól, amelyeket korábban felfedeztünk?*

Mester: Ugyan azt mondják, hogy a mai állatok evolúció útján jöttek létre, én mondom, egyáltalán nem ez a helyzet. A kontinentális lemezek változásán keresztül, különböző periodikus változásokon keresztül különböző korszakokban, fajokat cseréltek ki. Ha a mai kontinentális lemezeink elsüllyednének, és aztán új lemezek emelkednének fel a Csendes-, az Indiai- és az Atlanti-óceánból, akkor új fajok léteznének. Ha aztán még egyszer elmerülnének, akkor megint új fajok jönnének létre. Ha aztán ezt a kontinentális lemezt újra felcserélnék azzal a kontinentális lemezzel, és újra hagynának ilyen és olyan sok évet eltelni, és újra hagynák felbukkanni azt a kontinentális lemezt, akkor ott sem a korábbi fajok lennének. Ugyancsak új fajok jönnének létre. Következésképpen azt mondják az emberek, hogy ezek evolúción keresztül jöttek volna létre, ez egyáltalán nem stimmel. Miért nem fedezték fel akkor az evolúció közbülső szakaszaiban levő dolgokat? Csak két különböző faj létezési módjait fedezték fel, az átmeneti szakaszban levő létforma egyáltalán nem létezett.

Kérdés: *Melyik test válik buddhává, ha egy művelő buddhává művelte magát? Az igazi test vagy az, amelyet a Mester ad?*

Mester: Korábban azok, akik a tiszta föld iskolában művelték magukat, nem beszéltek a test műveléséről, ők csak a *xinxing* műveléséről beszéltek. Ez különösen azokra az iskolákra volt érvényes, amelyekben az ember nem a lótuszülésben végzett meditációban műveli magát szilárdan. Következésképpen az ő buddha-testét az a buddha fejlesztette ki, aki fogadta őt. A fogadás közben közvetlenül egy buddha-testet adott neki. Azok, akik a lótuszülésben végzett meditációban szilárdan művelik magukat, saját maguk tudják kifejleszteni az ösgyermekeket. Azonkívül létezik még néhány különleges taoista és buddhista művelési módszer, amelyik a saját testüket változtatja át, és következésképpen elérhetik a test és a szellem kettős művelését. Ezzel lehetségessé válik számukra, hogy még más dolgokat is kiműveljenek, aminél a saját összellelem ural mindent.

Kérdés: *Az összellelem nagyenergiájú anyagból áll?*

Mester: Ez nem így értendő. Az összellemed a legmikroszkopikusabb, legkisebb és legeredetibb anyagból áll. A jellemedet és a tulajdonságaidat már az anyag eredetében meghatározzák. Ezért ez sok év után, életeken és életeken keresztül csak még nagyon nehezen változtatható meg. Az őseredeti természet azonban jószívű.

Kérdés: *Jézus azért jött, hogy az ő mennyországának az embereit váltsa meg?*

Mester: Ez a kijelentés sem hibás, mert az európai emberfaj, tehát ez a legeredetibb emberfaj, az ő speciális dimenziójából jött. Ott megvan nekik az ő speciális helyzetük.

Kérdés: *Mielőtt Fálun Dáfát tanultam, már láttam Önt álmomban, hogyan értendő ez?*

Mester: Nagyon sok ember létezik, aki már a *Dáfá* tanulása előtt látott engem. Sok ember létezik, aki már sok év óta, évek tucatjai óta ismer engem. Olyanok is léteznek, akik álmukban láttak engem, ezekből is nagyon sok létezik. Olyanok is léteznek, akik sok évvel ezelőtt jövőmondáson keresztül tudták meg, és így tovább. Ezek különböző dimenziókból való visszatükröződések.

Kérdés: *A gyerekek azt mondták, hogy ő már látta Önt, és ismeri is Önt.*

Mester: Ennek a gyerekeknek a veleszületett alapja igazán jó, ez az állítás a gyerek részéről nem hamis. Némely gyerekeknek különleges származásuk van, és azért jöttek, hogy megkapják a *Fát*.

Kérdés: *A de-nél, a művelési energiánál és az Őszinteségnél, Könyörületességnél és Elnézésnél az anyag ugyanolyan fajtájáról van szó?*

Mester: Az Őszinteség, Könyörületesség és Elnézés megértésére nem lehet normál anyagot használni, ennek nem szabad ugyanolyan fogalomnak lennie. Azonban minden dolog anyagból áll össze, ennek ellenére nem ezzel a fogalommal értendők meg. Ez úgy van, mint az összességükkel. Milyen anyagból áll hát ő és a testünk? Ez olyan, mint az a kérdés, amit éppen feltettem, nem világos. Azonban minden anyag tárgy. Az, ami valóban létezik, azok a tulajdonságok, ők is a *Fá* megnyilvánulásai. A *de* és a művelési energia azonban az anyag formájában mutatkozik meg. De nem ugyanolyan fajta anyagról van szó, és mégis hasonulnak az Őszinteség, Könyörületesség és Elnézés kozmikus tulajdonságokhoz.

Kérdés: *Szabad még hagymát, gyömbért és fokhagymát enni?*

Mester: Mivelhogy manapság a hétköznapi emberek között műveljük magunkat, nem beszéltük meg konkrétan ezt a kérdést. De a jövőben azoknál, akik kizárólag csak művelik magukat, és a szerzeteseknél ezek a dolgok tabunak számítanak. Ha valaki a többiekkel közösen szeretne meditálni és szilárdan művelni magát a csoportban, akkor neki sem szabad ennie ezeket. Korábban ezt a kérdést is csupán azért hozták szóba, mivel embereket zavart a művelésnél. A hagyma, a gyömbér és a fokhagyma ingerelheti egy ember idegeit, és ha az ember gyakrabban vagy sokat vesz magához ezekből, akkor függőség is létrejöhetne. Ha nem jut hozzá, hogy egye azokat, mindig rájuk gondol az ember, ez ragaszkodást idézhet elő. Ilyen dolgokat könnyedén kellene venniük. Ha megfőzik őket, akkor az nem probléma, akkor nem árasztanak többé olyan erős szagot, az ízesítésre felvágott metélőhagyma is rendben van. A valódi jelentés szempontjából nézve akkoriban, amikor Sákjamuni nem engedte meg, hogy megegyék azokat, egyszerűen arról volt szó, hogy embereket zavarnak a művelésnél. A belőlük kiáradó szag ingerli a többieket, úgyhogy nem juthatnak nyugalomba. Akkoriban nyolc vagy tíz szerzetes ült egy körben, és merült nyugalomba a meditáció révén. Amikor viszont szétterjedt ez a szag, senki sem tudott többé nyugalomba jutni. Mivel nagyon fontosnak tekintették a meditációt és az igazi művelést, nagyon szigorúan ügyeltek ezeknek a dolgoknak a betiltására.

Kérdés: *A de, a művelési energia és a Zhen, Shan, Ren ugyanahhoz a fajta anyaghoz tartoznak?*

Mester: A *de* egyfajta fehér anyag, az egy különleges anyag. A karma is egy különleges anyag. Nos, ami a művelési energiát illeti, úgy az a *de*-ből származó megemelkedett anyag, az szintén a világegyetem más anyagainak a hozzáadása által keletkezett. A *Zhen, Shan, Ren* a *Fá*, ők egyfajta tulajdonság, nem szabad a normál anyag fogalmaival megérteni őket, ők anyagfelettiek.

Kérdés: *Hogyan értse meg az ember az elévülhetetlen testet?*

Mester: Ha az ember kiment a világi *Fából*, az már egy elpusztíthatatlan test. Elévülhet-e egy buddha-test? A világegyetem legértelmesebb és legjobb anyagából áll. Ameddig a világegyetem nem évül el, az sem fog elévülni.

Kérdés: *Mindazok, akik Fálun Dáfát művelnek, végül a Fálun világba fognak menni?*

Mester: Annyian viszont nem férnek bele a *Fálun* világomba. Csak azok mehetnek oda, akik valóban megkapták a helyes gyümölcsöt, és eljutottak a beteljesüléshez. Ha most azt mondják, hogy mindannyian, akik *Fálun Dáfát* művelnek, szintén a *Fálun* világba jutnak, most már ilyen és olyan sok millió ember létezik! A jövőben még több ember fogja tanulni a *Dáfát*, és az emberek is még életről életre szaporodni fognak és művelni fogják magukat. Ha ők mindannyian a *Fálun* világba mennének, aztán ott viszont nem létezik olyan sok hely. Azok viszont, akik nem tudják a

beteljesüléshez művelni magukat, magas szintek dimenzióiba tudnak emelkedni, az is pompázatos. Létezik egy része a tanulóinknak, akik különböző szintekről jöttek. Miután megkapták a *Fát*, ők aztán az eredeti világaikba térnek vissza.

Kérdés: *A lányunokám ötévesen már két szemináriumon vett részt. Álmában gyakran fordul elő, hogy felkel és csinálja a gyakorlatokat, arra sem reagál, ha a felnőttek szólnak hozzá. Rendben van ez? Szintén gyakorta látja, hogy a Mester megtanítja neki, hogy írásjegyeket olvasson és fessen, látja a Mestert a világmindenségben és színes felhőkön.*

Mester: Ha a *Fálun Dáfá* gyakorlatait csinálja, akkor az rendben van. A gyermeknek persze nagyon jó veleszületett alapja van, ezért semmi esetre sem kellene hagynotok a gyermeket minden lehetséges utat tanulni, nektek nem szabad tönkretennetek a gyermeket. Az ilyen gyermekek mind azért jöttek, hogy megkapják a *Fát*, semmi esetre se hagyjátok a gyermeket valami rosszat tenni. Nagy csomó ilyen gyermek létezik az egész országban.

Kérdés: *Mi a kritérium új tanulók felvételére?*

Mester: Egy sem létezik. Bárki is tud gyakorolni, akkor egyszerűen gyakorol. Természetesen meg kell mondanunk, hogy kétféle betegséggel rendelkezőknek nem szabad művelniük magukat. Ezt már kihangsúlyoztam: a súlyos betegek túl nagy karmával rendelkeznek, nekik nem is lehetséges, hogy műveljék magukat. Az elmebetegeknél túl nagy a gondolati karma, és nekik nem szabad művelniük magukat, mivel a főtudatuk nincs tisztában vele²⁶.

Kérdés: *A hétköznapi emberek közötti művelésnél a sejtszerkezet nem változik meg a testben. Ha viszont túljutottunk a világi Fán, meg fog változni a sejtszerkezet a testben?*

Mester: Ha ez nem változik meg már a művelés folyamatában, hogyan lehetne akkor még megváltoztatni a világon túli *Fában*? Lépésről lépésre már a világi *Fában* megváltozik, emelkedik. Ha aztán az ember kiment a világi *Fából*, elvileg már teljesen megváltozott.

Kérdés: *A televízióban a „Bódhidharma története” című filmet sugározzák. Helyes az, ha nem hagyjuk a tanulókat megnézni azt?*

Mester: Ennél nem szükséges aggódnia az embernek, a tanulók ezt egy történetként fogják szemlélni, semmit sem fognak utánozni. Ha az ember nem tanulatná a mai emberekkel a *Fát*, ők biztosan nem tanulnák azt. Még ha valamilyen, a buddhizmusból való szerzetes is ülne ma itt, ő sem tanulná, mindegy, hogy mit mond az ember. Vagyis az nem tesz semmit. Mi már kihangsúlyoztuk a szemináriumokon, hogy a *chan* buddhizmus iskolája többé már nem létezik. És nemcsak hogy most nem létezik többé, hanem a hatodik pátriárka, *Huineng* után már nem létezett többé. Már néhány száz év óta nem létezik többé, ami fennmaradt, az a történet. Nézd csak meg, mit olvasnak manapság a *chan* buddhizmus szerzetesei? Ráadásul Amitábha buddha szútráit hurcolják körbe, a *chan* buddhizmus dolgaiból már semmi sem maradt fenn. A *chan* buddhizmus *Fája* már nem létezik többé a világon. Valójában a *Fá*-vég idejében egyáltalán nem létezik többé *Fá*, ennél nem csak a *chan* buddhizmus *Fájáról* van szó.

Kérdés: *Némely emberek a szemináriumon ugyan nem, ámde a gyakorlatokon részt vettek. Vettek egy könyvet és egy Fálun jelvényt is. Később viszont felhagytak a gyakorlással, most vissza kellene követelnünk a könyvet és a jelvényt?*

Mester: Ha megvette azokat, akkor hát megvette, ott bizony semmit sem lehet többé csinálni, mert hiszen fizetett érték. Nekünk nincs is olyasmink, mint adminisztratív intézkedések. Kezdetben nem is voltam amellet, hogy ilyen dolgokat állíttassunk elő. De mivel később a tanulók és a tanítványok úgy akarták, előállítottak néhányat, most ez egyszerűen ilyen lett.

Kérdés: *Ha „a fej fölött tartani a kereket” nevű gyakorlatot csinálom, akkor a fej mindig nagyon nehéznek érződik. Hogyan értendő az, hogy akkor nem tudom felemelni a fejem?*

Mester: Ne törődj azzal. Az nem mindig rossz, ha a fej nehéznek érződik. A kiművelt energiapillérnek is van súlya, azt is lehet érezni. Az esetben, ha fent ezen még egy nagy fénylő gömb keletkezik, akkor az is nyomást fog gyakorolni rád, és ha aztán ezen még egy buddha ül, akkor még több nyomást érzel. Ne törődj azzal, ami ott fenn van, a gyakorlásnál ez mármost így van, ezek mind jó dolgok. Egy ember feje fölött sok dolog jelenhet meg. Ha *qit* is gyakorol az ember, ráadásul egy nagy *qi*-pillér jelenhet meg.

Kérdés: *Ha álomban vizsgáztatnak, ráadásul még jobban tudok reagálni arra, mint tiszta értelemmel²⁷. Az a mellék-összellelem volt?*

Mester: Ez természetesen nagyszerű, és az nem a mellék-összellelem volt. Ha a mellék-összellelem tesz valamit, semmit sem láttat veled abból, tehát nem fogod azt tudni. Tehát az te saját magad voltál.

Kérdés: *Ha az ember kiművelte magát a tisztafehér test szintjén túlra, fognak-e még akkor olyan testi reakciók létezni, mint hidegség, forróság, végtagok zsibbadása, feszültség²⁸ stb.?*

Mester: Az már lehetséges. Mert ezek különböző szintek különböző dolgainak a megjelenései a testeden. Az ilyen kellemetlen állapotok, mint a betegségeknel, egyre kevesebbek lesznek, az nincs is úgy, hogy semmi sem létezik többé. Azt mondom nektek, hogy az istenné vált Nagyúr²⁹ egyszer a következőt mondta, és a taoista iskola könyveiben is egy ilyen kijelentés áll: Miért érzi magát olyan rosszul az ember, mindegy, hogy milyen magasra művelte már magát? Éppen azért, mivel a hétköznapi emberek között található.

Kérdés: *A Fálun Dáfá ellentmondásban áll a vallásokkal?*

Mester: A történelemben mi sohasem voltunk vallás. Most a legnagyobb rész a hétköznapi emberek között műveli magát, ezért ez nem is vallás. A vallás a következő célokkal rendelkezik: Egyfelől, hogy művelje magát az ember; másfelől, hogy embereket váltson meg, az emberekkel jót cselekedtesen, avégett hogy az erkölcs hosszú időn át megmaradjon az embervilágban. Ez a két feladata van. Ha a hétköznapi emberek között műveljük magunkat, mi is rendelkezhetünk ezzel a hatással, azonban mi nem rendelkezünk ezekkel a vallásos formákkal. A jövőben fognak létezni olyan tanítványok, akik kizárólag a *Fálun Dáfában* fogják művelni magukat, de pillanatnyilag még nem jutottunk el eddig a lépésig. Hogyan kellene eljárunk ezzel a kérdéssel? Most a szerzetesek között is léteznek már olyanok, akik a *Dáfában* művelik magukat, bárhogyan is van, a mi *Fánk* előnyöket hoz a társadalomnak és az embereknek. Mi nem is avatkozunk bele a társadalom politikájába, nem is vagyunk az állami politikai irányvonalak ellen, ilyesmit nem teszünk. Mindegy, hogy az országról, a hétköznapi emberekről vagy valami másról van szó, nem ártunk senkinek, és mindenkinek csak előnyt hozhatunk.

Kérdés: *Ha meditálok, gyakorta előfordul, hogy az az érzésem van, mintha lefelé csúsznék egy liften, szintén nagyon kicsinek érzem saját magamat. Mit jelentsen ez?*

Mester: Ez is normális. Mert az összellelem mármost nagyon kicsi, de nagyon nagygyá válhat. Innen eredően tágulhat kifelé egy ember teste a gyakorlás közben. Következésképpen némely emberek olyan nagyok érzik magukat, mint a menny, és mások nagyon kicsinek érzik magukat, ez mind normális. De létezik egy dolog: Ha egy művelő valami rosszat tett, akkor is lehet az az érzése, mintha lefelé esne, az azt jelenti, hogy alacsonyabb szintekre esett, a test térfogata is lecsökken.

Kérdés: *Néhány hónap óta álomban újra és újra nagyon elfoglaltnak látom magam néhány rokonnal együtt egy nagyon csúszós és sáros helyen.*

Mester: Így van ez mármost a hétköznapi emberek között. Ha mások az emberiséget szemlélik, akkor úgy tűnik nekik, mintha ők összekeverednének a sárral.

Kérdés: *Ha a Fálun Dáfá művelésénél az ember megkapja az igaz gyümölcsöt, akkor magával kell vinnie a bentit?*

Mester: A mi iskolánkban megköveteljük, hogy a beteljesülésnél az ember magával vigye a *bentit*. Ha az ember nem viheti magával a *bentit*, ha tehát a test még nem érte el ezt a formát, akkor talán ez nem megy. Miért? Mert mi ezt mindannyian elérhetjük, elvileg ezt minden igaz művelő elérheti. Mihelyt bejutottál egy gyümölcs helyzetbe, és kiművelted magad a világi *Fából*, már sikeresen műveltet a testedet. Sok ember érte már el ezt a lépést, és mégsem tud semmit erről. Mert a test egy része le van zárva, és ezzel egy keveset korlátozva van, és következképpen ezt nem lehet érezni. A műveléssel ez egyre világosabbá válik. Egyvalamit azonban tisztázni kell: Némelyeknél sokféle ok létezhet, amelyik korlátozza őket, úgyhogy nem juthatnak el a beteljesüléshez, ők csak különböző szinteken levő égi emberekké (halhatatlanokká) válhatnak, ezért a testi változás nagyon is kicsi náluk. A normál emberek szemében ez is már összehasonlíthatatlanul magas és olyan pompázatos, mintha sohasem merte volna ezt kívánni, ez tehát egy nagy szerencse. A szokványos *qigongnál*, a *futival* rendelkező utaknál és az eretnek utaknál ez egyáltalán nem érhető el.

Már minden cédulát benyújtottak. Ma főképpen az asszisztenseink és az illetékeseink számára válaszoltam meg és magyaráztam el ezeket a kérdéseket. Természetesen szintén van néhány olyan tanuló köztetek, aki még sohasem, vagy csak egyszer vett részt a szemináriumon. Olyanok is jöttek, akiknek tulajdonképpen nem kellett volna jönniük. Ez nem azt jelenti, hogy neked nem kellene hallgatnod ezt a *Fát*, nem is azt jelenti, hogy te nem művelheted magad, ezzel csak azt akartam mondani, hogy ezeket a dolgokat te még nem tudod elfogadni, mert a szóba hozott kérdések meglehetősen átfogóak. Ha viszont nem engedtünk volna be téged, akkor talán mindenfélére gondolnál, és mivel a *xinxinged* még nem magas, akkor valamilyen pletykát terjesztettél volna. Ha már eljöttél, aztán mi attól tartunk, hogy te ezt nem tudod elfogadni, kétségek merülnének fel nálad, és ez tönkretenné a jövődet. Bárhogyan is van, ha most te ezt már hallottad, és nem tudod elhinni, akkor vedd egyszerűen egy történetként. Semmi esetre se hagyj valamilyen ellenállást keletkezni.

Ezt a *Fát* főképpen az asszisztenseinknek és felelőseinknek magyaráztam el, ez előnyös a munkátok számára a jövőben. Némely kérdések hasonlóak a másokéihoz. Arra az esetre, hogy a tanulók ilyen kérdéseket tesznek fel, és mi nem tudjuk megválaszolni azokat, most legalább egypár dologgal többet megértettünk. Tulajdonképpen azt mondhatom, hogy ezt anélkül is elérhetjük, hogy megtartsuk ezt az asszisztensülést. Például sok megvilágosult mondta nekem, amikor éppen *Jinanban* magyaráztam el a *Fát*, és aztán menni akartam: „Azon a szemináriumon már mindent elmagyaráztál.” Ezzel arra gondoltak, hogy már teljesen elmagyaráztam mindent, amit a hétköznapi embereknek tudniuk kellene. Én azt mondanám, hogy nem léteznek többé megoldhatatlan kérdések, ameddig az ember alaposan tanulja a *Fát*, és betartja ezt a *Fát*. Ennél a *Fánál*, amit elmagyaráztam, nemcsak az én utam dolgairól van szó, ezért ez valami nagyon nagy. Természetesen az, amit ma csinálunk, teljesen más, mint azok a dolgok és azok a művelési utak, amelyeket korábban terjesztettek. Az egyetemes megváltásról beszéltek, Sákjamuni az állatokat még ehhez számította. Sákjamuni az egyetemes megváltásról beszélt, és hogy minden lényt meg tudna váltani, ő minden élőlényt könyörületesen kezelt. Miért nem csináljuk mi ezt ma többé így? Miért kell hát még egy választást tennünk az emberek megváltásánál? Miért kell rendelkezünk még feltételekkel a tanfolyamainkra való belépéshez? Ennek az az oka, hogy mindez a mai dolog már nem ugyanaz, mint korábban. Némely emberek már olyan rosszá váltak, hogy őket egyszerűen el kell távolítani. Némely embereket meg kellene tartani, némelyek talán felfelé fogják művelni magukat, létezik egy ilyen probléma.

Jó, arra gondolok, hogyan kellene hát szemlélnünk ezt a konferenciát? Mit kell elmagyarázni, és mit nem – hogyan kellene cselekednünk később ez után az ülés után? Ti mindannyian tudjátok, hogyan kellene csinálnotok, nem is szeretném újra kiemelni ezt a kérdést. Csak egy szót: Azzal a gondolattal lássatok neki, hogy felelősök legyetek a *Fánkkal* szemben, felelősök legyetek saját magatokkal szemben, és már tudni fogjátok, hogyan kellene cselekednetek, ennyit ehhez.

... A megbeszélésünkkel talán egy lépést előre vittük a *Dáfával* szembeni tudásunkat, egyeztettük a megértésünket, és ha később megválaszoljátok a tanulók néhány kérdését, akkor szerintem sokkal jobb lesz. Ez az egyik. A másik az – eddig még nem beszéltem erről az asszisztenseinkkel –, hogy először nem a szülővárosomban járhatunk-e elől jó példával és szervezhetjük meg egyszer – mi nem mindig csak a gyakorlatokat végezhetjük együtt, – hogy talán megállapíthatunk-e egy bizonyos időpontot, amikor közösen tanuljuk a *Fát*. Darabonként³⁰ olvassátok tovább, és cseréljétek tapasztalatokat. Pontosan úgy határozzátok meg az időt a *Fá* tanulására, mint a gyakorlatok végzésére való időt. Gondolom, ennek még több előnye van, ez célzott, és következőképpen mi akkor is a *Fához* tudunk igazodni, ha később konkrét problémákba ütközünk. Kezdjük el mi ezt, így jó példával szolgálhatunk az asszisztensközpontok számára az egész országban. Azután ezt az egész országban utánozni lehet, ez nagyon előnyös a felismerésünk megemelésére, ennyit szeretnék javasolni.

A Fálun Dáfá Fő Asszisztensközpontjának a hangfelvétele Changchunban.

Javaslatok a pekingi *Fálun Dáfú*-asszisztensek ülésén

(1994. 12. 17.)

Állok a beszédnél, avégett hogy jól láthassatok.

Már hosszú ideje nem találkoztam veletek. Sok elintézni való dolog van a művelési út terjesztésére vonatkozóan, ezek mind azok a dolgok, amiket a hétköznapi emberek nem egészen foghatnak fel vagy érthetnek meg jól, ezért szünetet tartottam a szemináriumokkal. Arra használtam ezt az időt, hogy elintézzem az ilyen dolgokat, és most szinte már mindet elintéztem. Tulajdonképpen megint a nyilvánosság elé akartam lépni és elrendezni a művelési út jövőbeli terjesztését, miután ezeket a dolgokat befejeztem és elintéztem. De ez alkalommal a *Guangzhouban* rendezendő szeminárium számára nagyon elhamarkodottan állapították meg az időpontot, az újságban már közhírré tették, már hirdetés is létezik erre, még sok tanfolyamdíjat is beszédtek, ezért félúton ki kellett jönnöm. Így a *Guangzhouban* rendezendő szeminárium előtt először idejöttem *Pekingbe*, hogy előkészítsek néhány dolgot. Ebből az alkalomból találkozom veletek egyszer. Nagyon örülök, hogy látlak benneteket.

Korábban azt mondtam: A mai emberek erkölcsi színvonala már nagyon alacsonnyá vált, nagyon nehéz egy darabka tiszta földet találni a különböző hivatásokban. De amikor idejöttem, azonnal láttam, hogy ez a mi mezőnk nagyon harmonikus volt. Azt merem mondani, hogy a mi *Fálun Dáfánk* itt egy darabka tiszta föld. (taps). És egyidejűleg azt is látom, hogy a művelések sikere nagyon örvedetes, ti mindannyian rendelkeztek azzal a szívvel, hogy megemeljétek magatokat és a jó felé fordultatok, ez nagyon örvedetes. Így ez a légkör egészen egybevág a mi szívállapotunkkal, ez azt jelenti, ti nem hiába tanultátok a *Dáfát*, ti mindannyian megcéloztatok bizonyos sikereket. Én nem is hiába terjesztettem ezt a *Dáfát*, ez olyasmi, ami megörvendeztet. Amikor akkoriban éppen *Pekingben* magyaráztam a *Fát* és terjesztettem a művelési utat, az első szemináriumon csak ilyen sok ember volt. De némi idő után – tehát mostanáig csak két év telt el, valójában csupán egy év óta terjesztettem hivatalosan ezt a *Fát*, kezdetben a *Fát* a *qigong* nagyon alacsony formájában terjesztettem – ma már olyan számosak lettek az asszisztensek *Pekingben*, ez azt jelenti, hogy ezt a mi *Dáfánkat* már több jószívű ember felismerte, és hogy ők megemelhetik és művelhetik magukat ebben a *Dáfában*. Ez egy nagyon örvedetes dolog. Ma nagyon nehéz összeszámolni azoknak az embereknek a sokaságát, akik a mi *Fálun Dáfánkban* művelik magukat, az egyik továbbadja a többieknek, ők számtalanok. Némely tartományokban egy járási székhelyen vagy egy városban egy vagy két ember létezett, aki tanulta, végül ez úgy kifejlődött, hogy több mint ezer ember tanulta. Sok régióban mutatkozik meg ez a tendencia, ez nagyon gyorsan fejlődik.

Miért van ez így? Én azt mondtam, hogy a mi *Fálun Dáfánknál* pontosan egy ember *xinxingjét* művelik, és hogy az embereket felszólítjuk, hogy emeljék meg az erkölcsi színvonalukat. Azokat az alapvető okokat is valóban felmutattuk, amiért a művelési energia nem növekedhet a művelés ellenére sem. Ezt a kérdést megbeszéltük, és ezért mutattunk rá a lényegre. Korábban elmondtam, valaki azt mondta nekem a tapasztalat-beszámolójában: „Miután a Tanár ezt a *Fát* terjesztette, ez nagyon előnyös volt a szellemi minőség fejlesztésére a társadalmunkban.” Természetesen megmondtam, hogy a fő cél nem ebben rejlik. Én egyszerűen hátra akarom hagyni az embereknek ezt a *Fát*, és úgy terjeszteni nyilvánosan, hogy több ember húzhasson ebből hasznot, és emelkedhessen meg valóban. A mi buddhista iskolánk szavaival ezt úgy hívják, hogy „az ember valóban megemelkedhet és eljuthat a beteljesüléshez”. Mindazonáltal ez szükségszerűen azt az eredményt fogja magával hozni, hogy az emberek erkölcsi színvonala megemelkedik. Mert a mi művelési utunk követelménye az emberek felé az, hogy a *xinxing* művelésére fektessenek hangsúlyt, én azt mondom, mi rámutattunk a lényegre. Miért létezik olyan sok ember – bezárólag sok szerzetessel és taoistával, aki hivatásosan műveli magát –, aki nem tudja többé, hogyan kellene megemelkednie? Ők csak a külsődleges dolgokra fektetnek hangsúlyt, és nem a lényegre.

Azt mondom, ha egy ember *xinxingje* nem tud megemelkedni, egyáltalán nem emelkedhet meg, mert ennek a világegyetemnek a tulajdonságai nem engedik meg, hogy valakinek ne legyen magas *xinxingje*, és annak ellenére megemelkedjen. Ha az emberek elérhetik, hogy különböző mértékben megemelkedjenek, úgy azt mondom, ha nem is juthatnak el a beteljesüléshez, ők szintén

előnyösek a társadalom számára. Ez az ember nem fog tudatosan rosszat tenni, ő tudja, hogy milyen rossz következményeket hozhat az neki, ha rosszat tesz. És így megfelelőképpen meg lehet emelni az emberek szellemi minőségét és erkölcsi színvonalát, ennyi biztos. Ennek a művelési útnak a terjesztésénél mi felelősséget viselünk az emberekért és a társadalomért, és következésképpen ezt el is értük. Az emberekre és a művelőkre való befolyás viszonylag jó. Egész idő alatt mi is szigorúan ennek a *Fának* a követelményeihez igazodtunk. Ennél a mi művelési utunknál szintén semmi sem ütött ki balul, mindig egy tiszta és szennymentes művelési állapotban maradt.

Úgy gondolom, ahogyan a mai helyzetünk kinéz, ez a művelési út a jövőben még tovább terjed. Rövid időn belül, vagyis a következő évben ezt a művelési utat talán valamivel többet terjesztem külföldön. És így nemcsak a mi országunkra létezik befolyás, valójában külföldön is nagyon nagy a befolyás. Azok az emberek mesélték nekem, akik külföldről jöttek vissza: amikor egy étteremben ettek az USA-ban, látták, hogy a *Fá lun Gong*ról szóló anyagok ki voltak akasztva az étteremben. Nagyon elcsodálkoztak és utánakérdeztek. Ezek olyan információk voltak, amelyekről mi még nem tudtunk, és amelyeket még nem tudtunk meg. Talán nagyon gyors lesz a fejlődés tendenciája. Az alapvető ok csak abban rejlik, hogy mi az emberek *xinxingjének* a megemelésére fektetünk hangsúlyt. Legyen az a társadalom, legyenek különböző szociális rétegekből való emberek, vagy különböző gondolatokkal rendelkező emberek, mindannyian elfogadják a *Fá lun Dáfát*. Éppen csak egészen röviden beszéltem arról, hogy a mi *Fá lun Dáfánk* jelenleg egy ilyen fejlődési állapotban található.

Mivel ez az asszisztensek számára való ülés, csak e terület dolgairól beszélek. A *Fá lun Dáfá* különböző helyeken való fejlődési helyzetének a szempontjából nézve, mindegyik helynek megvannak a saját előnyei, és szintén már sok tapasztalatot gyűjtöttek össze. A *Dáfá* tanulására vonatkozóan szintén sok jó tapasztalatot szereztek a művelés közben. Mivel ebben az időben otthon és mindig *Changchunban* vagyok, többet tudok a *Changchunban* levő helyzetről. Most például *Changchunban* a *Fá* tanulásának egy hullámát indítják el. A *Fá* tanulásának milyen hullámát? Más vidékeken most nagyon fontosnak tartják a gyakorlatok végzését. Természetesen az nagyon fontos. A test és szellem egy kettős művelési útja számára természetesen annak nem szabad hiányoznia. *Changchunban* viszont a *Fá* tanulását egy még fontosabb helyre teszik. Miután minden nap megcsinálták a gyakorlatokat, leültek oda, és elkezdték olvasni a könyvet és tanulni a *Fát*. A tanulás után még meg is beszéltek, mégpedig bekezdésről bekezdésre. Később elkezdték kívülről megtanulni a könyvet. Ők olyan jónak találják ezt a könyvet – természetesen ezek a tanulók szavai és nem az én szavaim –, korábban ezt nem magyarázták el nagyon világosan a szútrákban, minden, ami ott azokban áll, meglehetősen homályos volt, az emberek mégis kívülről megtanulták azokat. Természetesen valami mást is mondtak erről. Csak arra gondolok, miért nem tanulunk meg mi kívülről valami ilyen jót? Mi mindenkor azt a követelményt állítjuk fel, hogy jó emberek legyünk a hétköznapi emberek között, és hogy megemelkedjünk. Az nem jobb, ha te kívülről tudod? Akkor mindenkor összehasonlíthatja magát az ember vele. Így indították el a kívülről való megtanulás egy hullámát.

Changchunban most több mint tízezer ember létezik, aki kívülről tanulja meg a könyvet. Hogyan néz ez ki a *Fá*-tanulásukkal? Leülnek oda, és elkezdik a tanulást, aminél nem használják a könyvet. Egyik nekifog elejétől fogva kívülről felmondani a könyvet, amikor abbahagyja, egy másik mondja fel tovább kívülről, aminél egy picike sem hiányzik, és egy szót sem mondanak hibásan. Így te felmondasz egy bekezdést kívülről, azután ő mond fel egy bekezdést kívülről. Ezen a módon megy tovább. Később szintén elkezdtek leírni a könyvet. Ha egy írásjegyet hibásan írtak le, újólág elkezdtek, és mindent újra leírtak. Miben rejlik hát a cél? Nevezetesen ez arra szolgál, hogy elmélyítsék a *Fáról* való megértést és felismeréseket. Ez nagyon előnyös a tanulók megemelkedésére. Mivel a gondolataikban már ilyen mély benyomás létezik, a cselekvésnél, mindegy, hogy mit csinálnak, a gyakorlók színvonalának megfelelően kell követelményeket támasztaniuk magukkal szemben, ez valóban másképp van.

Korábban nem követeltem meg ezt a tanulóinktól. Éppen most mondtam, hogy a saját tapasztalatok, amelyeket a tanulók más területeken gyűjtöttek, nagyon jók. A *Changchunban* levő asszisztensközpontnak is mondtam, hogy a tapasztalataikat tovább kellene ajánlaniuk az egész országban. Mióta ezek a tanulók ezen a módon tanulták a *Fát*, nagyon gyorsan megemelkedtek, és a szintjük is nagyon gyorsan emelkedett. Ez elkerülhetetlenül így van. Talán sokan közülünk – mert persze mi gyakorlunk, és minden jelenlevő asszisztens, így valamivel mélyebben belemehetek ebbe a kérdésbe. Ez nem tesz semmit. Alacsony szintek szempontjából nézve a könyvem mindegyik

írásjegye egy *Fálun*, magas szintek szempontjából nézve az én *fashenem*. Még az írásjegy mindegyik alkotóeleme is egy egyedülálló alkotórész. Ha a szádon keresztül mondd ki, az szintén másmilyen. Sokan már nagyon jó művelési energiát műveltek ki, azok a szavak, amelyek kijönnek a szájukból, mind alakkal rendelkeznek; ami kijön a szájukból, az mind *Fálun*. Ez azt is jelenti, hogy ez a könyv nem egy szokásos könyv. Természetesen ez nem megy azoknál, akiknek a szintje nem elégséges. Hogy téged arra ösztönöznék, hogy olvasd a könyvet, és hogy tanuld a *Fát* – ez már önmagában megemelkedést jelent, mert mi a *xinxing* művelésére fektetünk hangsúlyt. A racionális szempontból való megértés önmagában szintén megemelkedést jelent.

A mi művelési utunknál egyidejűleg műveljük a testet és a szellemet³¹. A mozdulatok főképpen arra szolgálnak, hogy megváltoztassák a *bentit*, vagyis hogy megváltoztassák a hús-vér testünket, ezzel az anyagi testeknek azokra a változási formáira is gondolunk, amelyek különböző dimenziókban léteznek. Főképpen így gondoljuk el. Még léteznek a technikák némely dolgai is. Ha valóban meg akar emelkedni az ember, akkor azt mondom, hogy a *Fában* kell megemelkednie. Ha a *xinxing*ünk nem emelkedhet meg, nem emelkedhetünk meg a *Fában*, és minden más csak üres fecsegés. Miért mondom így? Mert ha te nem értél el bizonyos szinteket és nem emeled meg a *xinxingedet*, akkor nem rendelkezel művelési energiával, amelyik meghatározza a szinted magasságát. A *xinxing* művelése nélkül nem létezik művelési energia. Te meg akarod változtatni a *bentidet*, de hogyan változtathatod meg ezen energia általi megerősítés nélkül? Akkor hiányzik a legdöntőbb dolog. Ezen energia általi megerősítés nélkül semmit sem változtathatsz meg, ezért a *Fá* tanulása rendkívül fontos. Azt gondolom, a művelőknek sokat kellene olvasniuk a könyvet, úgy ti garantáltan nagyon gyorsan fogtok megemelkedni. (Közbevetett megjegyzés: *Őn azt mondta, hogy túl fáradt; kérem – foglaljon helyet és beszéljen egy picikét többet.*) Ti azt akarjátok, hogy egy picikét többet beszéljek (erőtéljes taps).

Főképpen épp a mi *Fálun Dáfánk* fejlődési helyzetéről beszéltem. Amikor kezdetben Pekingben terjesztettük a művelési utat, a „*Fálun Gong*” kifejezést használtuk. Azt mondtam, hogy a *qigong* egy olyan kifejezés, amelyet a modern emberek találtak ki. Lényegében a *qigong* az egyfajta művelés. Amit a hétköznapi emberek között népszerűsítettek, a *qigong* legalacsonyabb formájához tartozik. Még éppen képes arra, hogy megváltoztassa az emberi testet úgy, hogy gyakorolhasson az ember. Csak a kezdeti szakasz valamijét hozták nyilvánosságra, lényegében ez pontosan művelés. A mi művelési utunkat közvetlenül magas szinteken terjesztjük. A *qigong* népszerűsítésének olyan sok éve alatt már lefektették az emberek számára a *qigongról* való kezdeti ismeretek alapját, ezért nem szükséges többé azokról a dolgokról beszélni. Már kezdetben magas szinteken beszélünk a művelésről. A jövőben nem kellene többé valamilyen *qigongként* megneveznünk.

Természetesen, ha a mi *Fálun Gongunk* még nem olyan ismert az embereknek, úgy is nevezheted. Az is megy. De gondolom, mi amúgy is a *Fálun* művelési útja vagyunk, a *Fálun* művelése, vagy ezt *Fálun Xiulian Dáfának* is nevezzük. Ezennel egy ilyen kérdést beszélünk meg, elmagyaráztam, hogyan kellene hívni a kifejezést. Amellett rájöttem egyvalamire, nevezetesen, hogy a tanulóink közül sokan tettek hallgatólagosan jót. A társadalomban, más helyzetekben vagy a munkában sok jót tettek, anélkül hogy meghagyták volna a nevüket, és anélkül hogy ellenszolgáltatást igényeltek volna. Nagyon sok ilyen példa létezik. Ezt én is tudom, ha te nem is mondd, akkor is tudom. Hogy mi nem hagyunk meg nevet, az egy jó dolog. De gondoljátok át egyszer, ez a mi művelési utunk elterjedt, most létezik már egy jelenség, nevezetesen, hogy az emberszív a jó felé fordul a társadalomban, és az erkölcsi színvonal megemelkedik. Gondolom, a *Fálun Dáfá* befolyása is kifejtett egy bizonyos hatást úgy, hogy el lehetett érni ezt az állapotot. Ezért úgy találom, hogy miután valami jót tettél, mások megkérdeznék téged: „Hogy hívják önt?” Te nem felelsz, nem hagyod meg a nevedet, és nem igényelsz ellenszolgáltatást. Mert az, amit mi akarunk bírni, művelési energia és erény. Úgy gondolom, neked nem is kellene hallgatnod, te azt mondhatod: „Én *Fálun Gong*-művelő vagyok”, vagy: „én *Fálun Dáfá*-művelő vagyok”. Így ez előnyös a társadalomra való befolyás számára és a *Dáfánk* terjesztésére. Az nem jó, ha mindannyian az ortodox *Fá* után kutatnak? Azt gondolom, így a jobb. A befolyásunkon keresztül már elég sok ember létezik az egész országban, aki ezt a művelési utat tanulja, a befolyás már elég nagy. Ha manapság valaki valami jót tett a társadalomban, az emberek ráadásul csodálkoznak azon. Természetesen némelyek elcsodálkoznak: „Hogyan létezhetnek manapság még *Lei Feng*ek? Ez az ember valóban jó!” Akkor nyugodtan megmondhatjuk nekik ezt világosan.

Az utóbbi időben szintén létezik még néhány kérdés. Például a művelés közben némely tanulóknak nagyon sok kérdésük van, amelyet saját maguk nem tudnak megoldani. „Miért van ez így? Mit jelent ez?” A jelenlevő asszisztenseink is fognak ilyen kérdéseket feltenni; ha nem hiszed, megnézheted egyszer, hogyha kérdéseket tetetek fel veletek, ti még nagyon sok olyan kérdést fogtok feltenni, amelyet a tanulók már feltettek a tanfolyamon. Miért van ez így? Úgy, ahogyan az előbb mondtam, a *Fáról* való felismeréseitek még nem mélyek, mert én ezt különböző szintek dolgaival kapcsolatban magyarázom el. Miután némelyik elolvasta egyszer a könyvet, jónak találja. Ha tovább olvassa, új felismerésekre tesz szert; ha még tovább olvassa, megint új felismerésekre fog szert tenni. Úgy tűnik, mintha a szavak jelentése megváltozott volna. Sokaknak közülünk van ez az érzése, ez éppen onnan ered, hogy különböző szintek dolgaival kapcsolatban írtam meg ezt a könyvet. A megemelkedéssel különböző felismerésekre fogsz szert tenni, ez pontosan a *Fá*. Úgy gondolom, ha te valóban szilárdan tudod tanulni a *Fát*, és a cselekvési módodat össze tudod egyeztetni a *Fával*, egész könnyedén megoldhatsz minden problémát. Ez biztos, ameddig a problémák a művelésre vonatkoznak.

Emlékszem, hogy a *Jinanban* megrendezett szemináriumon magyaráztam el a legteljesebben a *Fát*, és ennél sok dolgot kimondtam, egynéhány kevés dolgot azonban nem magyaráztam el olyan kimerítően, viszont a tartalmat mind megemlésttem. Ha nem hiszed, akkor megláthatod, hogy minden kérdéseteket meg lehet válaszolni, ameddig a tanulásnál valóban mélyen bele tudtok merülni a *Fába*. Tulajdonképpen nekünk sok kérdésünk van – némelyek kérdezik: „Hogyhogy rosszul érzem magam itt és ott?” Sokan nem gondoltak ennek utána. Ha te nem éreznéd rosszul magad, akkor az rossz lenne, akkor én nem törődtem volna veled. Te művelni akarod magad, ezért ez mind utána, mind előtte nem olyan egyszerű. Mondhatjuk úgy, hogy minden embernek van karmája. Hogyan lehetne hát, hogy ők ne egyenlítsék ki azt? Hogyan lehetne mindezt egyszerre eltávolítani a számodra és hagyni téged, hogy buddhává válj? Te különleges vagy, vagy milyen? Ezt hát így gondolom. Kinél nincs úgy, hogy csupán művelésen keresztül emelkedhet meg? A művelési folyamatnál éppen a karmát távolítod el és szenvedést viselsz el. Ha te nem viselsz el szenvedést, a karmát nem lehet eltávolítani, ezért a testi szenvedés nem mindig rossz dolog. Azok a nehézségek is, amelyekbe a mindennapokon ütközöl, nem feltétlenül rossz dolgok. Elviseltesd őket, de nem tudsz erről.

Megnevezünk egy példát: Korábban a buddhizmusban megmondták, hogy a művelésnél nagyon sok szenvedést kell elviselni. Te viszont még nem tudod: Ugyan mit számít az a picike szenvedés, amit elviselsz? Mert a Mester már vigyáz rád, és már sokat eltávolított ebből számodra. Ki nem tett valami rosszat a sok előző életében? Én mondom, a mai emberek már eddig a lépésig jutottak. Nagyon nehéz olyan embert találni, aki nem ölt, vagy nem adósodott el nagy karmával. Hadd forgassuk vissza hát egyszer a történelmet: Amikor te akkoriban valami még rosszabbat tettél, milyen sok szenvedést kellett akkor elviselnie a másiknak? Neked ma csak ilyen picike szenvedést kellene elviselned, és már nem tudod kibírni többé. Természetesen, bár én elmagyaráztam a jelentést, sok ember viszont nem láthatja ezt. Ámde ennél művelésről beszélünk, ez a megvilágosodási képesség kérdéseire vonatkozik. Te nem láthatod ezt – természetesen nem láthatod ezt. Ha te ezt mind láthatnád, nem is tennél többé semmi rosszat, és a művelés kérdése sem létezne többé. Tehát ha leestél eddig a lépésig, egyszerűen nem hagynak téged látni ezt, avégett hogy a ködbe ess, és ott műveld magad.

Létezik még egyvalami, amiről mellékesen beszélni akarok, ha már idáig beszéltem. Sokan léteznek nálunk, akiknek az égi szemük nyitva van, ez különböző szinteken van nyitva. Ámde ők mindannyian nem értek el nagyon magas szintet. Amit láttak, az nem a dolgok lényege, ők nem láthatják a sorsszerű összefüggésüket. Ezáltal ez talán egy problémát fog okozni, nevezetesen, hogy valaki talán tetszőlegesen mesél erről. Ha viszont tetszőlegesen mesél erről, ennek komoly következménye lehet. Az egyik azt mondja: „Hogyhogy már odáig jutottam a művelésnél, hogyan lehetséges az?”³² Valójában ő ezt nem látta pontosan. Egy példa, sok nyitott égi szemmel rendelkező ember azt mondja: „Neked *futid* van, neki *futija* van, mindenkinek *futija* van.” Én már régen megmondtam: A *Fá* *lun Dáfá* tanulóinak, azoknak, akik valóban művelik magukat, nincs *futijuk*, már mindet eltávolítottam. De miért láttak némelyek néhány állatalakot, ezt vagy azt az alakot? Én mondom nektek, valójában sokan közülünk nem tudják megkülönböztetni a fő-összellemet, a mellék-összellemet és a *futi* létformáit. Valójában csak a mellék-összellemed vagy a fő-összellemed előző életét látta, ez csak olyasmi. Ha te önkényesen összeviszsz beszélsz, mások akkor nem ijednek meg? Te azt mondod, hogy ennek vagy annak *futija* van, valójában az egyáltalán nem *futi*.

Korábban a buddhizmusban a reinkarnáció hat útjáról beszéltek. A buddhizmusban még egy ilyen mondat is létezik: „Túl kevés ember létezne, ha emberek születnének újra emberként, így viszonylag gyakrabban fordul elő, hogy állatok születnek újra emberként.” Természetesen, hogy ez valóban így van-e – a buddhizmusban így mondják –, én ezt csak példaként neveztem meg, csak hogy elmagyarázzam ezt. Természetesen nem is kellene pesszimistáknak lennetek, hiszen ki tudja, mi volt egyvalaki a sok előző életében? Ma az asszisztensek számára van egy ülés, azok, akik még sohasem vettek részt egy szemináriumon, és nem hisznek ebben, tartásuk ezt egyszerűen egy történetnek. Korábban az mondták, hogy az emberek mind állatként szerettek volna újraszületni, amikor arról az oldalról jöttek át ide, mert az állatoknak nincsenek bonyolult társadalmi kapcsolataik, és gondtalanul élnek. Még csak az sem egyszerű, ha valaki állat szeretne lenni. Sőt ezzel összehasonlítva egyszerűbb emberré válni, mert az embereknek szenvedniük kell. Így gondolják el ezt. De éppen mivel az emberek szenvedéssel telítetten élnek, csupán azért művelhetik magukat az emberek. Másoknak nem szabad művelniük magukat. Ha felfelé is művelték volna magukat, az eretnek *Fához* tartoznának. Nem megengedett nekik, hogy magas szintre jussanak. Innen eredően a nyitott égi szemmel rendelkezőknek mostantól fogva feltétlenül ügyelniük kellene erre: Ne beszéljétek önkényesen össze vissza, te ezt nem láthatod pontosan. Azonkívül te érzékeltél egynéhány dolgot. De honnan jöttek az érzékelésednek ezek az információi? Talán a démonok adták tovább neked azokat, ezért nektek semmiképpen sem szabad ilyesmihez ragaszkodnotok.

A tanulóinknak nem is kellene különösen magasnak tartaniuk a nyitott égi szemmel rendelkezőket, és nem kellene azt gondolniuk, hogy ők magas szinteken vannak. Mert az ilyesmit nem az határozza meg, melyik szinten van felnyitva az égi szem. Az égi szem nem is egy ember művelési szintjének megfelelően van felnyitva. A te égi szemed talán nincs felnyitva, de te magasabb vagy nála, ez ráadásul nagyon megszokott dolog. Ezek nem egyedi esetek. Amikor megítéljük, hogy egyvalaki jól vagy rosszul művelte-e magát, csak azt kellene megnéznünk, hogy milyen magas a *xinxingje*, és milyen mélyen értette meg a *Fát*. Némelyek azt kérdezik: „Mi a teendő, ha a Tanár nincs itt, vagy ha a Tanár nem terjeszti többé a művelési utat, és mi nem láthatjuk őt többé?” Némelyek azt mondják: „Akkor nem művelheti magát többé az ember.” Az nem lehet, hogy az ember akkor nem művelheti magát többé. Gondoljátok egyszer át: Minek terjesztem én ezt a *Fát*? Amikor Sákjamuni akkoriban még a világon volt, nem hagyott hátra írott feljegyzéseket. Amit hátrahagyott, csak olyasmi volt, amit elmondott, és amit a későbbi emberek darabonként megőriztek az emlékezetükben, az nem volt rendszerezett. A szútrák, amelyeket olvasnak, pontosan ilyesmi. Mert akkoriban csak az volt megengedett az embereknek, hogy ilyen sokat tudjanak, ezért ezt szántszándékkal csinálták így. Ebbe szintén belekevertek valamit, ami nem Sákjamunitól való. Ma ezt a mi *Fánkat* viszonylag világosan elmagyaráztuk. Sákjamuni akkoriban csak a parancsolatokat hagyta hátra. Amikor Sákjamuni a világban volt, nem hagyott hátra írott feljegyzéseket. A kései éveiben, a művelés közben Sákjamuni sok parancsolatot rögzített le, avégett hogy az emberek művelhessék magukat és egyáltalán felfelé művelhessék magukat. Ilyesmi azonban ma nem létezik nálunk. Valójában a legfontosabb dolgok, amiket Sákjamuni hátrahagyott, azok a parancsolatok.

Nekünk nem is szükséges megtiltanunk valamit, nem is szükséges lerögzítenünk, hogyan kellene cselekedned. Miért? Mert ma hátrahagytuk a *Fát*. Ez a *Fá* már megmondja neked, hogyan kellene cselekedned. Így azt mondom, ha nem is vagyok itt, vagy ha nem is láthatsz engem, neked „a *Fát* kellene Mesternek tekintened” és egyszerűen ezt a *Fát* tanulnod. Hogy te megcsinálhatod-e, hogy te elérheted-e, csak ez a *Fá* létezik. Ha *Li Hongzhi* ma jónak tartaná azt a tanulót, és kinyitna neki egy hátsó ajtót, adna neki egy picike művelési energiát, és felfelé juttatná, gondoljátok át egyszer, ez nem azt jelenti ennél a dolognál, hogy én szabotálnám a *Fát*? Innen eredően mindenkinek közületek mindenképpen művelnie kellene magát, nektek mind művelnetek kellene magatokat, és pedig szilárdan. Természetesen némelyek közülünk különleges hozzájárulásokat nyújtottak a *Fálun Dáfá* számára, ez szintén művelés, csak a művelési forma más, náluk az egy másfajta művelés. Most egészen hosszú időn át beszéltem, valójában csak azt akarom, hogy ti lelkiismeretesen tanuljátok a *Fát*, és lelkiismeretesen műveljétek magatokat.

A jövőben talán nem fog létezni olyan sok alkalom, hogy Kínában terjesszem a művelési utat, ezért az döntő, hogyan foghatjátok fel jól ezt a *Fát*. A *Fát* nektek adtam. Tulajdonképpen a céloom csak az, hogy ezt a *Fát* továbbadjam nektek. Ha én örökké néznék a művelésnél és a szemed előtt állnék, de te nem cselekszel a szavaim szerint, mit használ az akkor? Az egyáltalán semmit sem használ. Azt mondtam, hogy a *flashenim* meg tudnak védeni téged. Valójában én nem beszéltem még

magasabb, még nagyobb dolgokról. Mert az emberek mindannyian rendelkeznek még más dimenziókban levő testekkel, ez mindenkinél úgy van, ha egy ember teste rendelkezik bizonyos energiával, nagyobb lesz. Az általam művelt test azon az oldalon már nagyon nagy lett. Milyen nagy hát? Némelyek megkérdeztek engem: „Ha a Tanár az USA-ba utazik, hogyan kellene akkor gyakorolnom? Meg tudsz védeni engem?” Azt mondtam: „Léteznek *fashenek*, akik megvédenek téged.” Tulajdonképpen létezik ebben egy további jelentés. Az nem csak úgy van, hogy a *fasheneim* megvédenek téged, egy nagyon nagy dimenzióterület, tehát egy bizonyos kozmikus dimenzióterület még csak túl sem ment a hasamon! Hova mész hát? Nem vagy mindig nálam?³³ Ez azt jelenti, neked csak egyszerűen művelned szükséges magad.

Természetesen még mindig fog létezni néhány démon. Miért léteznek hát ezek a démonok? Azt mondtam, hogy újabb elintéztem néhány dolgot, az ilyen dolgokat is tartalmaz. Gondoljátok át egyszer, ilyesmi szintén gyakorta fordul elő az egész országban vagy a gyakorlóléhelyeink valamelyikén, azért hogy szabotálja a *Fánkat*. Némelyek szidnak engem, vagy némelyek azt mondják, hogy a *Fá lun Dáfá* ilyen vagy olyan rossz volna, ez komolyan zavarta a művelésünket. De gondoljátok át egyszer, ez jó dolog vagy sem? A művelésed egész folyamatában létezik a *Fáról* való lényeges megértés kérdése és az a kérdés, hogy állhatatos vagy-e vagy sem. A művelésed utolsó lépéséig vizsgáztatni fognak, hogy állhatatos vagy-e a *Fával* szemben, vagy sem. Ha ezt a lényeges kérdést nem tisztázzák, szó sincs más dolgokról, szó sincs minderről. Az nincs úgy? Ha te nem vagy állhatatos a *Fával* szemben, hozzá tudsz-e igazodni akkor a *Fához*? Akkor nem ingatag lábakon áll minden más? Akkor ezt szemfényvesztésnek tartják. Kezdetől fogva végig mindig létezik ez a kérdés. Így létezni fog ez a fajta démon, amelyik zavar bennünket. Hogyan lenne hát az, ha nem létezne ez a fajta démon? A többiek akkor azt is mondják: „Ha nem létezne egy ilyen szabotázs sem a *Fá lun Dáfádnál*, ha nem zavarna ilyesmi ennél, a művelés túlságosan könnyű lenne. Hogyan lehetne hát először is látni, hogy megemelkednek? Ha csak egy picike rosszullét létezne a testnél, ha csak az a kevés nehézség létezne, amelyikbe a mindennapokban botlasz, nem érted-e volna el már a végét? Hogyan látható akkor e tekintetben, hogy állhatatos vagy-e a *Fával* szemben?” Egy ember művelésénél neki minden tekintetben meg kellene emelkednie. Az ingadozó szív is egyfajta instabil ragaszkodás, ez is ragaszkodás.

Mellékesen itt még meg akarok említeni egyvalamit és egy további dologról beszélni. Mert már odáig jutottam és látom, hogy mindannyian azt akarjátok, hogy egy picikét többet beszéljek. Amikor szemináriumokat tartottam, megemlékeztem egy dolgot, nevezetesen a karma kérdését. A rosszat tevésnél karmát kap az ember, a jót tevésnél *de*-t lehet gyűjteni, és *de*-t lehet kapni. Az utóbbi szemináriumokon arról is beszéltem, hogy egy embernél létrejöhet egyfajta gondolati karma. Korábban ezt nem magyaráztam el pontosan, mivel csak általánosan beszéltem a karma létezéséről. A gondolati karmát még nem magyaráztam el pontosan. Milyen rossz hatásai lehetnek ennek a fajta karmának? Ti mindannyian asszisztensek vagytok, ha a jövőben ilyen esetekbe ütköztök, elmagyarázhatjátok ezt egyszer másoknak. Mihelyt némely új tanulók gyakorolnak, szidják a Tanárt; mihelyt némely új tanulók gyakorolnak, szidják a *Fá lun Dáfát*, és a gondolataik nem állhatatosak.

Miért fordul elő ilyesmi? Azonkívül nagyon sok szitok jön elő náluk, azok a szitkok is előjönnek a szájukból, amelyek különben nem jutnak eszükbe. Ha nem is engedik ki azokat a szájukból, felbukkannak a gondolataikban. Sokan éltek át ilyen folyamatot, különösen a gyakorlás kezdetén fordulhat elő ilyesmi. Sokaknál van úgy: Ha valóban szilárdan akarják művelni magukat, beleütköznek ebbe a problémába, ezért gondolják némelyek: „Hogyhogy szidom hát a Tanárt?” Létrejön az a gondolat: „Ez a *Fá* hamis! Neked nem szabad tanulnod ezt.” Ilyen gondolatok fordulhatnak elő. Némelyek nem állhatatosak, és követik azt a gondolatot, így nem gyakorolnak többé, és nem hiszik el többé. Mi megmondtuk, hogy ennél a művelési útnál egy ember főtudatát művelik. Ha te még csak saját magadon sem tudsz uralkodni, senki sem válthat meg téged. Miért hangsúlyozzuk ki, hogy elmebetegnek nem szabad részt venniük a szemináriumokon? Pontosán azért, mivel nem tudnak uralkodni magukon, és nem tudnak a saját uruk lenni. Kit váltsunk meg akkor? Mi nem téged saját magadat akarunk megváltani? Ebből kifolyólag magyarázzuk el ezt a dolgot.

Az emberek egy része pontosan meg tudja különböztetni. Némelyik azt gondolja: „Hogyhogy szidom hát a Tanárt? Hogyhogy szidom a *Fát*? Megpróbálom megakadályozni.” Hosszú időn át stresszes, és nem is tudja ellenőrizni. A *fasheneim* viszont mindent tudhatnak. Ha látják, hogy olyan állhatatos gondolataid vannak, segíteni fognak neked eltávolítani ezt a gondolati karmát. Valójában

a gondolati karma az, amelyik hat. Korábban szidtal másokat, minden korábbi rossz gondolat újra feljöhet. Miért fordul elő ilyesmi? Gondoljátok át egyszer, a gyakorlásunknál pontosan a karmát távolítjuk el. Más dimenziókban minden dolog élő. Ezt már régen megmondtam, a szemináriumokon megmondtam, hogy a karma is élő. Te el akarod távolítani a karmát; ha eltávolítod a karmát, az halott, és nem fog létezni többé. Lehet-e az, hogy akkor részt vegyen ebben? Közreműködhet-e, ha te hagyod meghalni? Ha már élő, akkor nem is hagy téged gyakorolni. Nem hagy téged gyakorolni, mivel tovább akar élni, és nem akarja hagyni, hogy eltávolítsd; ezért szitkokat tükröz vissza az agyadba úgy, hogy ne higgy a *Fá lun Dáfában*, és ráadásul szidjál engem. Minden lehetséges szóra juthatsz. Némelyik akkor azt gondolja – ő nincs már tisztában ezzel –, az úgy van, hogy valaki utalást adott neki, vagy ő saját maga ezt valóban tudja. Nem tudja többé megkülönböztetni, és követi a gondolati karmát, akkor ennek az embernek már nincs reménye, senki sem válthatja meg akkor. Valójában a gondolati karma az, amelyik egy gátló hatást fejt ki.

Ez egy szakaszban, egy nagyon rövid szakaszban fordul elő. Ameddig a gondolataid állhatatosak tudnak maradni, el lehet távolítani, ezt a karmát el lehet akkor távolítani. Korábban a szemináriumokon nem fektettem hangsúlyt arra, hogy elmagyarázzam ezt. Az utóbbi időben sokan számoltak be nekem erről a dologról. Ne aggódjatok. Akár engem, akár a *Fá lun Dáfát* szidtal, nem te voltál az, aki szitkozódott. Ezt feltétlenül világosan meg kellene különböztetnetek. Ha a fő tudatod nincs tisztában ezzel, mindennek vége, és akkor senki sem válthat meg téged. Sok régióban bukkant fel ilyesmi. Némelyek ráadásul azt gondolták: „Hogyan kezelhetem hát ilyen tisztességtelenül a Tanárt? Hogyan szidhatom hát a Tanárt?” *Changchunban* létezett egy tanuló, aki azt mondta: „Hogyhogy szidom a Tanárt és a *Fá lun Dáfát*?” Így azt mondta a képem előtt: „Tanár, nem gyakorolhatok tovább többé; mihelyt gyakorlok, gondolatban szidom Önt, nem tudom többé művelni magam, én vétkes vagyok a Tanárral szemben.” Mihelyt érintkezésbe került a *Fá lun Dáfával*, szitkozódott, mihelyt a kezébe vette a könyvet, gondolatban szitkozódott. Végül azt mondta: „Egy ilyen jó Tanár, egy ilyen jó *Fá*, én vétkes vagyok a Tanárral szemben.” Természetesen ez a tanulóknak egyáltalán nem volt zavarodott a fejében. Teljesen tisztában volt ezzel, és azt mondta: „Én ilyesmit csinállok, és vétkes vagyok a Tanárral szemben.” Később elmondta ezt a közös gyakorlásnál az asszisztensnek a gyakorlólhelyünkön. Az asszisztens azonnal beszámolt erről a Fő Asszisztensközpontnak. A többiek akkor azt mondták neki, hogy mindezt a démonok okozták. Valójában ez a fajta karma is a démon egy formája. Abban az időközben, amelyikben a gyakorlásnál démonokat idézett elő, a többiek körülvették őt a gyakorlásnál, körülvették, és felolvasták neki a könyvet, és így megint tiszta lett a feje. Valójában segítettek neki, hogy eltávolítsa a karmát.

Természetesen a könyvemnek lehet ilyen hatása. Ha nem hiszed el ezt, megnézheted: Ha valaki beteg – természetesen nem azt akarom mondani, hogy ő beteg, valójában a betegségek és az olyan mikrobák, mint a baktériumok, a vírusok és így tovább, a karma megtestesülései az ebben a mi dimenziókban levő testén, ezért lehet eltávolítani őket, ha a könyvemet olvassák. Az olvasásnál minden, amit leadnak, művelési energia; minden, amit leadnak ennél, az *Fá*, és rendelkezhet azzal a hatással, hogy eltávolítsa a karmát. Ennél az az érzése lett, hogy a feje egészen éber volt, és ez egészen jó volt, de mihelyt hazament, megint elkezdődött. Miért kezdődött újra? Ebben az időben egy picikét többet kellett elviselnie, mint másoknak, mivel a gondolati karmája viszonylag sok volt. Aztán megint tiszta lett a feje, és elviselte azt, rövid idő után a *fasheneim* segítettek neki eltávolítani a karmáját. Amikor eltávolították a megmaradtat, ő átjutott. Most jól van, és nincs problémája többé. Ha felbukkan ez a probléma, nem kellene valamilyen szellemi problémaként vagy *futiként* szemlélnetek. Az nincs úgy.

Befejezésül egypár kívánságot szeretnék elmondani. Nem akarok több időt igénybe venni tőletek, mert ez az asszisztensek számára való ülés, nektek még más megtenni való dolgaitok is vannak az asszisztensközpontban. Remélem, hogy később el tudjátok indítani a *Fá* tanulásának egy hullámát. Ne tekintsétek a napi gyakorlatokat fontosabbnak a *Fá* tanulásánál. Nekünk minden nap kellene gyakorlatokat végeznünk, és nekünk szintúgy minden nap kellene tanulnunk a *Fát*. Csupán ha te valóban jól uralod ezt a *Fát*, vezethet ez téged a művelésnél. Némelyek egyszerűen a Tanárra várnak; ha bármijük van, arra várnak, hogy a Tanár választ adjon nekik arra. Valójában minden létezik ebben a *Fában*; ameddig tanulsz, minden kérdéssre megkaphatod a választ. Természetesen, ha te nem hiszel a *Fában*, és nem vagy állhatatos, akkor azt mondom, az a megvilágosodási képesség egy kérdése. Még egy dolog, minden jelenlevőnk asszisztens, és az asszisztensi munkát végzi. Természetesen ti ezt térítésmentesen és önkéntesen végzitek. Mi egy kényszerítő követelményt sem

állítunk fel veletek szemben, hogy ezt így vagy úgy kell csinálnotok. Természetesen megköveteljük az asszisztensektől, hogy legyenek lelkiismeretesek, hogy viseljék a felelősséget, és hogy egy iskolára összpontosítsanak a gyakorlásnál. Ez szükséges. Nincs szükségünk semmiféle adminisztratív intézkedésekre, azért hogy megfékezzünk valakit, nekünk nincs is meg ez a jogunk. A művelés egyvalakitől saját magától függ. Mi csak egy kötelezettséget viselünk, hogy megszervezzük a többiekét, és segítsünk nekik problémákat megoldani.

Így azt gondolom, hogy az asszisztensek felismeréseinek valamivel magasabbnak kellene lenniük, mint a normál tanulókéinak, ezért az asszisztenseknek többet kellene tanulniuk a *Fát*. Némely tanulók kérdéseket tettek fel, de az asszisztensek nem tudták megválaszolni azokat, azt gondolom, hogy ez is egy probléma. Az nem tesz semmit, ha nincs iskolai képzettséged. Ha te megszervezed a többiekét, hogy tanulják a *Fát*, ha ők felolvassák a könyvet és a felismeréseikről beszélnek, te már megemelkedsz ennél. Amikor *Changchunban* voltam, rendeztek egy ülést az asszisztensek számára, amelyen azt mondtam: A mai művelési formánknál azok, akik a hétköznapi emberek társadalmában művelik magukat, hasonlóak a hétköznapi emberekhez, viszont lényegében mi gyakorlók vagyunk, és ugyancsak nem vagyunk hasonlóak a hétköznapi emberekhez. Tehát gondold át egyszer, asszisztensként milyen kötelességed van neked, ha te megszervezel egy csoport embert a gyakorlásra? Ha a hivatásos művelésről lenne szó, te lennél az apát a templomban. Gondoljátok át egyszer, talán nem kellene jól csinálnunk ezt a munkát? Művelőként neked művelned kell magadat és még másoknak is segítened a művelésnél. Nincs úgy, hogy a követelmények magasabbak veletek szemben. Lényegében ez hát így van. Mindenesetre nektek ezt a példászerű hatást kellene kifejtetek és jól megszerveznetek a tanulókat úgy, hogy ezt a *Fá lun Dáfát* még jobban lehessen terjeszteni, és az emberiség javára szolgálhasson. Ezt a legalacsonyabb szinten magyaráztuk el. Valójában ez így is van.

Létezik még egy dolog, ami éppen eszembe jutott. Éppen most állítottam fel néhány követelményt veletek szemben. Szintén léteznek némelyek, akik nem mindig járnak a munkájuk után. Úgy tűnik, mintha nem törődnének többé a társadalom dolgaival, és csak még a *jie*-katasztrófákra várnának. Némelyek még megkérdeztek engem, hogy mikor jön ez a *jie*-katasztrófa. Erről már elmagyaráztam valamit a szemináriumokon. Azt mondtam: „Mik hát a *jie*-katasztrófák?” Gondoljátok át egyszer, kire irányulnak a *jie*-katasztrófák? Jó embereket nem vonnak bele a *jie*-katasztrófákba. Ha valóban kellene *jie*-katasztrófáknak létezniük, a jó emberek meg fognak maradni. A *jie*-katasztrófák arra vannak ott, hogy kiselejtezzék a rossz embereket. Te művelő vagy, és azon vagy, hogy megemelkedj, minek törödsz ilyesmivel? Hiszen mindegy, hogy milyen katasztrófák jönnek, azoknak semmi közük sincs hozzád. Ez abban az esetben van, ha valóban léteznének *jie*-katasztrófák. Ma viszont egészen világosan megmondhatom nektek: Ez a *jie*-katasztrófa nem létezik többé. Korábban olyasmiről beszéltek az emberek, mint a föld felrobbanása, a csillagok összeütközése vagy özönvíz. Tudjátok, hogy a katasztrófáknak, vagyis azoknak, amelyeket korábban rögzítettek, egymás után kellett volna jönniük. Azok a katasztrófák, amelyeket különböző szinteken rögzítettek le, már mind elmúltak. Az üstökös a Jupiterrel ütközött össze, és nem a Földdel. Az az özönvíz már elmúlt, az utóbbi év árvize nagyon erős és világméretű volt, az már nagyon gyengévé vált. Olyan gyenge volt, hogy a hatása már elmúlt. Sok dolog már elmúlt, ez azt jelenti, ezek a fajta katasztrófák nem léteznek többé. Az egyetlen, amelyik még létezik – ennél szintén semmi rejtegetnivalónk sincs –, az egyetlen, amelyik még létezik, az, hogy a jövőben talán egy csomó embert kiselejteznek. A nagyon rossz embereket talán egy nagyon komisz betegség fogja kiselejtezni. Ez lehetséges. Így megmondjuk, némelyek mindig ilyesmiről beszélnek. Neked nem kellene ilyen dolgokkal törődnöd, ezek a fajta katasztrófák már nem léteznek többé. Hogyan kellene művelődnöd és megemelkedned, ez a legdöntőbb kérdés.

Ennyit ehhez. Most folytassuk az ülést. (erőteljes taps)

A Fálun Dáfá Fő Asszisztensközpontjának a hangfelvétele Pekingben.

(A szerkesztőség megjegyzése: 2015 májusában frissítve)

Beszéd Guangzhouban néhány asszisztensközpont illetékesei számára az egész országból

(1994. 12. 27.)

Saját indíttatásból az asszisztensközpontjainkat egymás után szervezték meg a különböző régiókban. Sokan más helyeken vettek részt a szemináriumon, és nagyon jónak találták ezt a művelési utat, így tovább akarták adni az ő helységük embereinek, önszántukból megtanították másoknak ezt a művelési utat a parkban, vagy más módon terjesztették úgy, hogy a *Fá lun Dá fá* befolyása egyre nagyobbá válik. Ti sokat tettetek, és sokkal járultatok ehhez. Mindenesetre, egyszóval ti azt akarjátok, hogy még több ember kapja meg a *Fát*, avégett hogy még több ember emelkedjen meg és húzzon hasznot ebből. Ti mindannyian azon vagytok, hogy valami jót tegyetek. Sok asszisztensközpontot építettek fel már egymásután, a jövőben még több fog létezni, és így az igazgatás kérdése előtt áll az ember. A jövőben ez is egy markáns kérdés lesz, ezért hagyunk mi benneteket itt időben összejönni, valamint erről beszélni és beszélgetni.

Az asszisztensközpontjaink igazgatására mindig is léteztek írott szabályok. Tudjátok, hogy a *Fá lun Dá fá* tanulásánál nem léteznek olyan végrehajtó intézkedések, amelyekkel másokat tanulásra kényszerítsünk, mi senkinek sem adunk egy címet, nem teszünk ígéretet, és nem is fizetünk meg senkit sem. Ezt mindannyian önszántukból teszik, ti mindannyian ezt a *Fát* akarjátok tanulni, és azt akarjátok, hogy több ember húzhasson hasznot ebből, így kötelezitek el csupán magatokat erre a munkára. Ez azt jelenti, ennél nem létezik semmiféle járulékos feltétel, azonkívül ez a munka nagyon fáradságos is, ti csak valami jót csináltok másoknak, és feláldoztok valamit mások számára, de nem kaptok fizetséget. Természetesen, fizetség nélkül, azt a hétköznapi emberek álláspontjából mondja az ember. Én mondom, a *Dá fá* széleskörű terjesztése egy határtalan *gonggal* és határtalan erénnyel rendelkező dolog. Korábban már többször fektettünk le erre szabályokat, a könyvben is állnak előfeltételek az asszisztensközpontok felépítésére. Azok az asszisztensközpontok, amelyeket mi építünk fel, nem úgy néznek ki, mint a társadalomban levő bármelyik vállalkozás, nem is úgy néznek ki, mint egy cég vagy egy közigazgatási hivatal, ilyesmit nem csinálunk. Ez a legmarkánsabb sajátosság nálunk. Miért nem csinálunk ilyesmit? Mert ez könnyen előmozdíthatja azt a szívet, hogy fel akarjanak állítani valamit. Ez könnyen elő fogja idézni ezt a szívet. Ezenkívül még néhány más kérdéstről is szó van. Ha az asszisztensközpontjainkat valóban úgy vezetnék, mint a vállalkozásokat, akkor ennél sok kérdés vetődne fel. Egy iroda például pénzt igényel, a telefon pénzbe kerül, a vízre és az áramra is pénz szükséges. Honnan kellene jönnie akkor ennek a pénznek? Ti mindannyian ellenszolgáltatás nélkül tanítjátok meg másoknak a gyakorlatokat, mi nem is szedünk tagsági díjakat, töletek sem veszünk el pénzt, ezt teljes egészében önkéntesen csináljátok, ezért nem csinálunk ilyesmit. A valódi művelésnél nem szabad ilyesmit csinálni. Azért hogy elkerülje, hogy ez a szív létrejöjjön az embereknél, Sákjamuni magával vitte a tanítványait, amikor a *Fát* terjesztette akkoriban, és ők elhagyták az otthonukat, a templomba mentek, azért hogy ott műveljék magukat. Ő így csinálta ezt. Némely más vallásoknál, például némely nyugati vallásoknál viszont nem így csinálják. Ugyan nem így csinálták, de lényegében ők is arról beszéltek, hogy nagyon könnyedén kell venni a hírnevet és a személyes előnyöket. Ez azt jelenti, ha mi valóban művelni akarjuk magunkat és megemelni, ha mi ezeket a jó dolgokat akarjuk csinálni, nem szabad gazdasági szervezetet csinálnunk ebből, nem szabad vállalkozást csinálnunk ebből. Erre feltétlenül figyelmet kellene szentelnetek.

Azonkívül ennél létezik egy további kérdés. Ha te ebből pénzt nyersz, ha te ezzel pénzt keresel, akkor teljes egészében szabotáltad ezt a *Fát*, mert a *Fá* arra van ott, hogy embereket váltson meg, és nem szabad arra használni, hogy gazdálkodj vagy üzleteket csinálj. Létezik még egy dolog, korábban sok *qigong*-mester gyógyított betegségeket vagy adott tanácsot embereknek, ennél valami pénzt is kerestek. Más művelési iskolákban léteznek ilyen esetek. Némely mások nyíltan megmondták, hogy a *Daót* nem lehet népszerűsíteni pénz nélkül. Valójában ezek mind abszurd állítások. Úgy tűnik, mintha minden művelőnek nagyon sok pénze lett volna Kína ősi korszakaiban. Valójában ők koldusszegények voltak. Természetesen mi nem vagyunk ellene, hogy neked pénzed legyen, erről már beszéltem. Te jól végezheted a munkádat, és ezáltal kereshetsz valamivel több pénzt. Ez a hétköznapi emberek dolga. A mi művelésünkénél csak arról van szó, hogyan kellene

nekünk megőriznünk ezt a *Fát* úgy, hogy ez a *Fá* ne deformálódjon el, és ne jusson tévutakra. Nemcsak ti tanuljátok ezt ma ezen a módon, hanem a jövőben egy nagyon hosszú időre lesz hátrahagyva a történelemben. Ti mindannyian ezt a *Fát* tanuljátok, és ehhez a *Fához* igazodtok. Ha mi már kezdetben nem csinálnánk nagyon jól és tévutakra jutnánk, akkor a jövőben ez egy egészen más arculatot kapna. Tudjátok, hogy saját magamnál én ezt olyan jól csinálom, mint ahogyan lehetséges, úgy, hogy egyetlenegy rossz dolog és egyetlenegy rossz jelenség se jöjjön majd létre. A jövőben ennek pontosan így kellene lennie a különböző helységek asszisztensközpontjainál. Amit te csinálsz, szintén a *Fá*lun Gongot képviseli, bizonyos értelemben az is a *Fá*lun Gong képeinek egy megtestesülése. Nektek feltétlenül ügyelnetek kellene a saját imázstokra és a munkamódszerekre, és nem kellene beszennyeznetek a *Fá*lun Gongot. Ha ti ebből egy céget csináltok és pénzt kerestek azzal, akkor azt mondom, ez többé nem *Fá*. Mihelyt pénzről, tárgyakról vagy a személyes előnyökről van szó, olyasmi fog felbukkanni, mint például, hogy te többet kerestél, és én kevesebbet; hogy én több munkát végeztem, és kellene kapnom egy picike kárpótlást, és hogyan kellene ezt visszatéríteni, akkor a társadalom is akar kapni tőled valamit, és így tovább. Úgy gondolom, ha valóban ebben a formában csinálná az ember, ez többé nem lenne művelés, akkor ez teljes egészében egy cég lenne. Ez egyáltalán nem megy.

Ma nyilvánosságra hoztuk ezt a *Fát*. Az ok, amiért ezt nyilvánosságra tudtuk hozni, abban rejlik, hogy mi jól tudunk uralkodni magunkon, úgy, hogy ez ne sikeredjen félre, és ne jusson tévutakra. Ha mi már kezdetben nem csináljuk jól, akkor nem tudjuk, hogy milyen messzire fognak menni akkor a későbbi emberek. „Ahogyan abban az időben csinálták a dolgokat, amelyekben *Li Hongzhi* ott volt, ma is úgy csináljuk azokat.” Ha én itt vagyok, kijavíthatok némely dolgokat nálatok; ha nem vagyok itt, akkor nem tudja az ember, hogyan fog ez kinézni. Ezért már kezdetben szigorú követelményeket állítunk fel, hogy így csináljuk, és ne csináljuk egy szervezet formájában. Ami a művelési utunk igazgatását illeti, az asszisztensközpontok nem őriznek meg pénzt, az asszisztencia teljes egészében térítésmentes. Mi nem is alakítunk ki egy közösséget vagy frakciót. Ti egyszerűen valami jót csináltok az emberek számára és még több ember számára.

Ha valaki művelni akarja magát, mi gondját viseljük. Mi saját magunk is művelők vagyunk, ilyen az elv. Innen eredően egy asszisztensközpont felépítésénél nem is kellene akarnotok irodával, telefonnal, ezzel vagy azzal rendelkezni. Nem csináljuk úgy. Az asszisztensközpontjaink némelyikei a meglévő adottságokat használják fel, ők ezt vagy otthon, vagy a saját irodájukban csinálják, ezt nagyon jól lehet csinálni így vagy úgy. Nem játszik szerepet, milyen feltételeink vannak, és hogyan csináljuk, a döntő dolog az a *Fáról* való megértés és felismerések, és hogy tovább tudja-e művelni magát az ember. Ez a döntő. Hogyan emelkedhet meg az ember, az a fő dolog, minden más másodrangú. Természetesen, azért hogy könnyebbé tegyék a munkát, némely emberek néhány kedvező feltételt ajánlottak fel nekünk. Én mondom, az nem probléma. Például némelyek a tanulóink közül egy hivatal, egy vállalat vagy egy más cég vezetői, vagy valaki egy vállalat ügyvezetője, és megfelelő feltételekkel rendelkeznek, hogy felkínáljon nekünk egy helyet, ahol összeülhetünk és megtarthatunk egy ülést. Azt mondom, ez nem probléma, ennél nem kerül érintkezésbe pénzzel az ember. Mert a tanulóink mindannyian különböző hivatásokkal rendelkeznek, el tudják intézni az ilyen dolgokat, azonkívül önszántukból akarnak ilyesmit csinálni, egy kötelességet átvenni a *Fá*lun Gong számára és valamivel hozzájárulni, ők örülnek ennek. Minden vidéken felbukkant ilyesmi, helyeket vagy más kedvező feltételeket ajánlottak fel a *Fá*lun Gong számára. Nagyon elkötelezik magukat erre.

Létezik még egy dolog. Azért hogy elősegítsék a tanulók gyakorlását, némely asszisztensközpontok egymásután csináltak néhány kis újságot, például „*A Fá*lun *Dáfá* *Changchunban*”, „*A Fá*lun *Dáfá* *Pekingben*”, „*A Fá*lun *Dáfá* *Wuhanban*” és így tovább. Ezt a formát is nagyon jónak találom. Ez nem is újság vagy szórólap, amik ott abban állnak, azok mind a tanulóink tapasztalatai, vagy időben tudatják veletek, mi a teendő. Ámde normális módon nagyon egyszerűen csinálják, csak egy vagy két lap, vagy valamivel jobban nyomtatják ki, az nem probléma. De honnan kellene hát fedezni a költségeket? Ennél a pénz kérdése van megérintve. Amennyire én tudom, azokon a vidékeken, ahol ilyesmit csináltak, a következő módszereket használták. Az első az, hogy némely tanulók üzletemberek, ma sok ember létesít cégeket; vagy némely tanulók ezen a területen levő munkahelyen dolgoznak; vagy némelyek a közigazgatásban dolgoznak, és rendelkeznek azzal a kedvező feltétellel, hogy a munkahelyükön létezik egy nyomda, és így ezt a kedvező feltételt használják ki, hogy ezt csinálják; vagy némely vállalkozók kedvező feltételeket kínálnak fel és

megcsinálják számunkra. Az asszisztensközpontjaink nem kerülnek érintkezésbe pénzzel, és a többiek segíteni akarnak nekünk, hogy ezt csináljuk. Mi csak a kéziratokat szolgáltatjuk; miután kinyomtatták őket, szétszjtjuk azokat. Ezt mindannyian így csinálták, ezt is nagyon jónak találok. Némelyek szükségességgként szemlélik ezt a dolgot, ők rendszeresen akarják csinálni; ha nem sikerül, módszereket gondolnak ki. Mi csinálhatjuk rendszertelenül; ha erre léteznek feltételek, csinálhatjuk rendszeresen. Ha nem, akkor nem is kellene ezt erőltetnünk. Ilyen az elv.

Az asszisztensközpontok igazgatására már léteznek írott szabályok, nektek azok szerint kellene cselekednetek. Az asszisztensközpontok alapítására is léteznek feltételek, amelyeket már megmondtunk nektek. Az új asszisztensközpontoknak a pekingi asszisztensközpontnál vagy más nagy asszisztensközpontoknál kellene jelentkezniük. Mindenekelőtt a tartományok vagy a nagyvárosok asszisztensközpontjai illetékesek a közigazgatási területeiken levő más asszisztensközpontok számára, például a *Guiyang* városban levő asszisztensközpontnak *Guizhou* tartomány számára kellene illetékesnek lennie, a járási székhelyek asszisztensközpontjainak időben fel kellene venniük a kapcsolatot velük. Ha mindegyik asszisztensközpont Pekinggel vesz fel kapcsolatokat, talán nem létezik ez a kedvező feltétel. A nagyvárosok asszisztensközpontjainak is kellene törődniük azokkal az asszisztensközpontokkal, amelyek a közelükben találhatóak, úgy, hogy ezek könnyebben végezhesék a munkát. Nektek felelősségteljesen kellene viselkednetek a *Fálu Gong* szemben. Ha ti nem törődtek velük, és ők tetszés szerint csinálják ezt, ha az elveket még nem is fogták fel, és akkor a gyakorlatban ez balul üt ki, az veszteség a *Fálu Gong* számára. Azonkívül a nagy asszisztensközpontoknak, mint például a *Wuhan* városban levő, törődniük kellene a többivel ezekben a közelben levő tartományokban. Gondolom, ez igazán jó. Nekik valamivel több tapasztalatuk van, és már régóta csinálták ezt, én is rájuk bízhatom magam. Ők viszonylag jól megértették a *Fát*, és a munkát is viszonylag jól vitelezték ki. Nagyjában és egészében véve ilyen a helyzet. Az asszisztensközpontjainknál ennek semmiképpen sem szabad félresikerülnie.

Némelyek cédulákat adtak le és megkérdezték, hogyan kellene beosztani a személyzetet az asszisztensközpontban. Ezt mindenkinek saját indíttatásból kellene csinálnia. Ennél viszont létezik egy szabály: Az asszisztensközpont illetékesének részt kellett vennie a szemináriumomon. Minél többet hallotta az ember, annál mélyebben érti meg. Azok, akik kevesebbet hallották, normális módon nem értik meg olyan mélyen, vagy ráadásul némely dolgokat egyáltalán nem értenek meg, így könnyen tévutakra vezethetnek másokat. Természetesen a felismeréseket lehet gazdagítani és elmélyíteni, ha az ember pusztán többet hallgatja, olvassa vagy tanulja azt. A személyzet kiválasztásánál azokat kellene kiválasztani, akiknek elkötelezettségük van erre, tisztességesek, és nem járnak görbe utakon.

Még egy dolog, a *Fálu Gong*nál való művelés nem a normál *qigong* művelése, hanem a magas szinteken való művelés. Nagyon nehéz megtenni ezt a dolgot. Elég nehéz megtisztítani egy ember testét és valóban megemelni a *xinxing*je színvonalát. Sok művelési energiát kell leadnom, hogy megtisztítsam és kitakarítsam mások testét, sok dolgot kell behelyeznem náluk, és még alaposan el is kell magyaráznom nekik a *Fát*. Ez egy nagyon nehéz dolog. Mindezt nagyon rövid idő alatt meg tudom csinálni. Ha ők egyedül művelik magukat, talán évek tucatjaira van szükségük, hogy elérjék ezt a lépést. Még a normál mesterek is csak nagyon nehezen csinálhatják meg ezt egy vagy két éven belül. Nem könnyű egy embert valóban vezetni, viszont csak egy szempillantásnyit tart egy embert tönkretenni, az nagyon egyszerű, ezért mindig is ilyen követelményeket állítottunk fel.

Létezik egy szabály: Nem hagyjuk az asszisztensközpontjainknál dolgozni azokat, akik illetékesként dolgoznak a különböző helységek *qigong*-társulatainál. Létezik azonban egy speciális eset, egy asszisztensközpont egyik illetékesé például nagyon jó. Ki akar lépni a *qigong*-társulattól és az asszisztensközpont munkáját végezni. Ha ez a *qigong*-társulat félig lebénult, ő pedig nagyon jó, és jól tud uralkodni magán, ez az egyetlen különleges eset. Más régiók *qigong*-társulatának az emberei nem értik meg mélyen ezt a mi *Fánkat*, a fejükben főképpen az a gondolat található, hogyan lehet pénzt keresni, és hogyan kellene igazgatni a különböző *qigong*-iskolákat. A korábbi szabályok nagyon mélyen gyökereznek a fejükben. Így normál *qigong*ként fognak igazgatni bennünket, és az tönkre tehetné a tanulóinkat, ezért mindig is azt mondtuk, hogy a *qigong*-kutatótársulat embereinek nem szabad végezniük az asszisztensközpontjaink egy munkáját sem. Az asszisztensközpontjaink minden illetékesét a kutatóintézetünk hagyta jóvá, a legtöbbjüket személyesen én neveztem ki és bíztam meg, ennek közvetlen előnyei vannak arra, hogy a *Dáfánk* ne jusson tévutakra. Különben ők ezt úgy fogják igazgatni, mint a normál *qigong*nál, gondoljátok át egyszer, ott minden lehetséges

anyag létezik. El fognak adni egypár anyagot, és örülni fognak, mivel hát ez jó alkalom lenne pénzt keresni, ezzel nagyon sok pénzt kereshetne az ember; ők gondoskodni fognak erről vagy arról. Az ő céljuk az, hogy pénzt keressenek, és nem az, hogy szántszándékkal szabotálják a művelési utunkat, viszont egy szabotáló hatást fejtenek ki. Az anyagokban levő zavaros holmi zavarni fogja a tanulóinkat. Némelyek, akik nem értik meg mélyen a *Fát*, könnyen tévutakra vezethetők. A zavaros *qigong*-könyveket is idehurcolják és eladják nekünk. Más *qigong*-iskoláknál ezt egyszerűen így csinálják.

Ha ma egy *qigong*-mester tanfolyamot tart, az emberek hűvös fejjel töprengenek. Nem követik többé olyan vakon, mint korábban, nem vesznek részt többé olyan egyszerűen a tanfolyamon, ha jön valamilyen *qigong*-mester. Ma mindannyian nagyon észszerűek, először csak figyelemmel akarják kísélni, hogy igaz-e vagy hamis. Már nem olyanok, mint korábban, ezért nagyon nehéz a *qigong*-mestereknek, hogy tanfolyamokat tartsanak. Ha nincsenek tanfolyamrésztvevőik, meg fogják próbálni, hogy rávegyék a tanulóinkat arra, hogy részt vegyenek a tanfolyamukon. Ők megrendezték a tanfolyamot, és ezzel pénzt kerestek, de a tanulóinkat tönkreteszik. Mi valami ilyen nagy dolgot csináltunk, és olyan sok erőfeszítést tettünk ezért, de a tanulóinkat egy szempillantás alatt tönkreteszik. Természetesen némely tanulókkal szemben nem szabad túl magas követelményeket felállítani, elvégre ők éppen csak elkezdték tanulni a *Fát*, a *Fáról* való megértésük nem feltétlenül olyan mély, így talán észrevétlenül tették magukat tönkre. Korábban létezett nálunk egy ilyen szabály: Egy helység, egy tartomány vagy egy város asszisztensközpontjának mindegyik illetékesét, aki ilyesmit csinál, kicserélik, semmiképpen sem szabad maradnia.

Ha az asszisztensközpontok emberei, a gyakorlólhelyen levő asszisztensek odacipelik a tanulóinkat, hogy meghallgassák más *qigong*-mesterek előadásait, vagy eladják a tanulóinknak más *qigongok* anyagait, vagy ráveszik a tanulóinkat, hogy görbe utakon járjanak, mihelyt ilyen esetek bukkannak fel az asszisztenseknél, ki kell cserélni őket, semmiképpen sem szabad maradniuk, különben később vég nélkül léteznek problémák. Ez már a *Fá* komoly szabotálása, és pedig a *Fá* belső szabotálása, ez egyáltalán nem megengedett. Ezzel nem szabad kíméletesen eljárni. Az ilyen asszisztenseket azonnal ki kellene cserélni, mihelyt ilyesmit csinálnak.

A mi elvünk az, hogy csak lazán igazgassunk, de a gyakorlás kérdésénél ez nagyon szigorú, senkinek sem szabad szabotálnia. Nagyon laza szervezeti formával rendelkezünk. Ha részt akarsz venni a gyakorláson, jössz; ha nem akarsz részt venni a gyakorláson, elmész. Ha jössz, mi felelősök vagyunk veled szemben, és megmondjuk neked, hogyan kellene csinálnod. Ha te nem akarsz ezt tanulni, ki tarthatja akkor itt a szívedet? Hagynak téged itt maradni, de te nem cselekszel jól, minden lehetségest mesélsz, és minden lehetségest csinálsz, akkor te azon vagy, hogy belülről kezdve bomlaszd és szabotáld a *Fánkat*. Ilyesmit nem engedünk meg. Annak, aki tanulni akarja, önszántából kellene tanulnia. Ha valaki megértette a *Fát*, akkor művelheti magát. Hogy az emberszív a jó felé forduljon, önmagától kellene jönnie, és nem szabad erőltetni. Ha te azt mondd valakinek, hogy neki feltétlenül jó példának kellene lennie, és hogy az nem megy, ha nem így csinálja, ha viszont ő egyszerűen nem akarja így csinálni, mit tudsz csinálni vele akkor? Azt mondják: Ha egy ember nem akarja művelni magát, magának a buddhának sincs megoldása erre. Neki saját magának kell akarnia, a kényszer nem megy.

Létezik még valami, sokan a tanulóink közül – számottevően sokan vannak –, ők anélkül olvassák a könyvet, hogy ezt elmesélnék valakinek, minden nap olvassák a könyvet. Sőt minden alkalommal, amikor problémákba ütköznek, olvassák a könyvet. Ebben a tekintetben ráadásul jobban csinálták, mint az asszisztenseink, ezért az asszisztensközpontoknak meg kellene szervezniük az embereket, hogy többet tanulják a *Fát*, mindenekelőtt a gyakorlólhelyen levő asszisztenseknek kellene példaképnek lenniük. Nekünk követelményeink vannak az asszisztensekkel szemben – a tanulók számára az úgy van, ha te tanulni akarsz, akkor tanulhatod –, nevezetesen, hogy nekik a *Fá* művelésére kell összpontosítaniuk. Különben egy csomó tanulót tévelygésbe vezetnek. Ha már asszisztens az ember, jól kellene csinálnia. Mi éppen arra akarjuk ösztönözni az asszisztenseket, hogy tovább mélyítsék a *Fá* általuk való megértését, és hogy többet olvassák a könyvet. Természetesen sok asszisztens nagyon lelkiismeretes, és szívesen is csinálja ezt a munkát, de normális módon korlátozott képzési szinttel rendelkeznek. Sőt nekik nagyon nehéz olvasni a könyvet, és ehhez jön még, hogy már nagyon öregek. Ez nem tesz semmit, ők meg tudnak szervezni másokat a tanulásra. Ha megszerveznek másokat, hogy tanulják és olvassák a könyvet, akkor nem hallják ők is? Ha mások a tapasztalataikról beszélnek, ők is megemelkednek velük együtt. Ameddig tanulókatok, ti mindannyian

megemelkedhettek. A *Fá* tanulását és a gyakorlatok végzését össze kellene kötni egymással és egyidejűleg végezni.

Most sok régióban nagyon jól megszervezik a gyakorlatok végzését, de a *Fá* tanulását normális módon elhanyagolják. Ha a tanulók kérdéseket tesznek fel, az asszisztensek nem tudják megválaszolni és elmagyarázni azokat. Ők csak arra várnak, hogy megkérdezzék a Tanárt, megnézik, hova ment a Tanár. Tulajdonképpen némely kérdéseket már megválaszoltam a könyvben. Ha valóban nem megy, megszervezhetitek a többiekét kazettahallgatásra. Hallgassátok többet a kazettákat, mindezekre a kérdésekre a könyvben található meg a válasz, „A kínai *Fá* *lun Gong*” című könyv átdolgozott változatában a kérdések általánosan vannak megválaszolva. Ameddig lelkiismeretesen tanulja az ember, minden kérdést meg lehet válaszolni. Amióta *Changchun*ban elkezdődött a *Fá*-tanulás hulláma, a tanulóknak semmi kérdeznivalójuk sincs, ha látnak engem. Ha látnak engem, semmit sem kérdeznek többé. Ha kimegyek a bejárati ajtón, mindenki ismer engem, mert ott van a szülővárosom, sok ember létezik ott, aki a *Fát* tanulja, sok ember létezik az utcán, aki ismer engem, és így sok ember kérdezne tőlem ezt vagy azt. Ha most látnak engem, üdvözölnék egyszer, és semmi más mondanivalójuk sincs, mivel nincs semmi kérdeznivalójuk. Amióta a tanulók kívülről tanulják meg a könyvet, nem azután hasonlítják össze a viselkedésüket a *Fával*, miután megtettek valamit, hanem mielőtt megtesznek valamit, ők már tudják, hogy meg kellene-e tenniük, vagy sem, ez nagyon jó. A *Fá* tanulását a gyakorlás szükséges részeként szemlélik, és pedig valami még fontosabbként. Azt gondolom, a tanulóknak más régiókban is úgy kellene tanulniuk a *Fát*, mint a *changchuni*aknak, és el kellene indítaniuk a *Fá* tanulásának egy hullámát, így sok problémát azonnal meg lehet oldani, a tanulók már saját maguk meg tudják oldani ezeket a problémákat. Azonkívül az asszisztensek kiválasztásakor semmiképpen sem kellene figyelembe venniük, hogy jó kapcsolatuk van-e vele, nem kellene érzelmekből kiindulnotok vagy úgy gondolnotok, hogy nem olyan könnyű kicserélni az asszisztenseket, miután kinevezték őket. Az nem megy, nektek felelősöknek kellene lennetek a *Fával* szemben, feltétlenül szenteljeteK figyelmet erre. Ha valaki meg tud felelni a követelményeknek, akkor végezheti a munkát; ha nem, keressünk ki inkább egy ideiglenest, és nem kellene ezt könnyelműen eldöntenünk. Korábban beszéltem arról, hogy egy templomban a művelődő szerzetesek közötti főnököt apátnak nevezik; ő hivatásosan műveli magát. Mi a hétköznapi emberek társadalmában műveljük magunkat. Legyen az ez a mi *Fánk*³⁴ – mi magas szintekre művelhetjük magunkat, milyen különbség létezik a gyakorlólhelyeken levő asszisztensek és a templomban levő apátok között? Nincs úgy, hogy mi túl magas követelményeket állítunk fel veletek szemben, ez ténylegesen és valóban határtalan *gong*gal és határtalan erénnyel rendelkező valami. Teljesen mindegy, milyen sok ember tudja kiművelni magát a gyakorlólhelyen, ha csak egy ember is művelte ki magát, ez az asszisztens határtalan *gong*ot és erényt kapott. Ez egy nagyon komoly dolog, nektek jól kellene csinálnotok ezt. Ugyan mi a legkedvezőbb feltételeket alkalmazzuk a művelésnél, azért hogy megemeljünk benneteket, de a kedvező feltételek nem jelentik azt, hogy ne legyetek felelősek a *Fával* szemben, és hogy tetszőlegesen szabad cselekednetek. A jövőben talán még hivatásos művelők is fognak létezni, ez mind lehetséges, erre meg kell teremteni néhány feltételt.

Különböző régiókban a gyakorlás által talán sok kérdés merült fel ebben az időben, ti feltehetitek azokat. A gyakorlásnál, a munkánál nem tudjátok, hogyan kellene eljárnotok némely dolgokkal, megkérdezhettek engem ezekről, és én válaszolok nektek.

Kérdés: Arról a kérdésről van szó, amikor *Fá* *lun Gong*-tanulók vesznek részt a különleges képességek bemutatóján.

Ezt még nem láttam. Teljesen tilos ilyesmit csinálni, ez egyáltalán nem megy. Ő olyan valaki, aki kizárólag *Fá* *lun Gong*ot művel? Milyen volt korábban? (**Félbeszakítás:** Ez az ember más *qigong*ot tanult, de az energiája nem nőtt. Csupán miután *Fá* *lun Gong*ot gyakorolt, nőtt meg az energiája. Azt mondta, hogy elérte volna a „három virág összegyűlik a fej fölött” állapotát.) Nekünk fel kellene világosítanunk ezeket az embereket: Ha *Fá* *lun Gong*ot akarnak gyakorolni, akkor a *Fá* *lun Gong* követelményei szerint kell cselekedniük. Ő egyáltalán nem cselekedett a *Fá* *lun Gong* követelményei szerint, és egyáltalán nem felel meg a *Fá* *lun Gong* egy gyakorlója mércéjének, azonkívül könnyen lehetséges, hogy ennek az embernek *futija* van. Ő saját maga azt hiszi, hogy jó ilyesmit csinálni. Ha saját maga törekszik erre, a *fasheneim* egyáltalán nem vigyáznak rá, ő talán ehhez az esethez tartozik. Egy ilyen esetről van szó, hogy egy másik szempontból kiindulva ők szabotálni akarják a *Dáfát*. Az egyáltalán nem megy. Ha ez az ember valóban művelni akarja magát, akkor a mi követelményeink szerint kell cselekednie, máskülönben semmiféle feltételeket nem biztosítunk neki erre. Nem számít

a *Fálun Gong* művelőihez. Ha azok, akik másfajta *qigong*ot gyakorolnak, jönnek és tanulni akarják, akkor hagyjátok őket tanulni, ez a sorskapcsolaton múlik. Ha ti rábeszéltek másokat a tanulásra, és idehoztok pár embert a tanulásra, vagy ha mások nem akarják tanulni, ámde viszont azért jöttek, hogy tanulják, mivel mindannyian tanulják, úgy én azt mondom, az szintén nem előnyös. Némely embereket meg lehetne váltani, de talán szintén nem. Nálunk ez a sorskapcsolaton múlik. Mindegy, hogy milyen sok embert vezetnek ide, az még kérdés, hogy ezek az emberek gyakorolhatnak-e *Fálun Gong*ot, és hogy a gyakorlásnál egy iskolára tudnak-e összpontosítani. Amikor hazatértek, lendítsétek előre a *Fá*-tanulás hullámát. Ezt a követelményt normális módon mindannyian el tudjátok érni, ti mindannyian megérthetitek, különben ez a probléma egyre feltűnőbb lesz.

Kérdés: *Rendelkezhetünk több illetékessel a gyakorlásra?*

Azt lehet. Több emberrel rendelkezni erre, ti kiválaszthatjátok őket egyszer. Szintén még vehettek egyet vagy kettőt ehhez. Feltétlenül azokat kellene kikeresnetek, akik valamivel jobban megértették a *Fát*, és nagyon elkötelezettek erre a munkára.

Kérdés: *Létezik egy tanuló, ő azt mondta: „Én már elértem a »három virág összegyűlik a fej fölött« állapotát. Augusztus 15-én Li Hongzhi tanár magával vitte a fashenemet.”*

Vigyázzatok magatokra! Mindenkinél, aki ilyesmivel rendelkezik, egy illúzióról van szó, amelyet a különböző ragaszkodásai hoztak létre. Az ilyen emberek egyik a másik után bukkantak fel különböző vidékeken. Ahogyan éppen már mondtad, ő egy nagyon veszélyes helyzetben található. Amit ő mondott: „Én már elértem a »három virág összegyűlik a fej fölött« állapotát, nekem ilyen vagy olyan nagy képességeim vannak”, a végén ez azt jelenti: „Én már buddha vagyok, nektek nem szükséges többé *Li Hongzhi*-től tanulnotok, tanuljátok hát tőlem.” Ha ez így fejlődik tovább, lehet, hogy a végén ilyen probléma keletkezik. Az ilyen embereknél nektek ezt azonnal fel kellene mutatnotok, neki feltétlenül el kellene engednie ezeket a ragaszkodásokat. Ő nagyon könnyen a problémává válhat. Kezdetben az ilyen emberek mind nagyon nagy tisztelettel rendelkeztek irántam, sőt némelyek közülük vérrel írtak nekem egy levelet. Megsebezték az ujjukat, és azért írtak vérrel egy levelet, hogy kifejezzék, hogy ők a végéig művelnék a *Fálun Gong*ot. A végén azt mondta, ő már buddha volna. Azt mondta: „Ne tanuljátok ezt többé *Li Hongzhi*-től, tanuljátok hát tőlem.” Mert ő lecsúszott. A hírnévre való törekvése és az öröme³⁵ a démonok zavarásaival együtt oda vezetett, hogy ő megakadt³⁶. A külszínen még mindig azt mondja, hogy a *Fálun Dáfá* jó, de valójában a viselkedésével azon van, hogy szabotálja a *Fálun Gong*ot. Mint ahogyan már mondtam, némelyek azt mondják: „A *Fálun Gong* egyszerűen jó. Ha az ember *Fálun Gong*ot tanult, semmi sem fog történni többé vele. Nézd csak, ha az úttesten megyek ezzel a könyvvel, az autók nem mernek elütni.” Nincs azon ő, hogy a *Fálun Gong*ot szabotálja? Felszínesen nézve úgy tűnik, hogy védi a *Fálun Gong*ot, valójában ez a *Fálun Gong* szabotálása.

Kérdés: *A qigong mintabemutatójáról van szó, amit röviddel ezelőtt a Tudomány és kutatás számára szolgáló qigong-társulatok rendeztek Guangzhou vidékén.*

Némely vidékeken a Tudomány és kutatás számára szolgáló *qigong*-társulat a Sportbizottság alá tartozik, így a Sportbizottság egyfajta sportnak tartja a *qigong*ot. Egy tömegsport számára néha különböző iskolákból való különböző *qigong*-fajták közös sporttevékenységeit rendezik meg, mint a tornánál. Különböző környezetekben kerülnek megrendezésre *qigong*-tevékenységek, mert végtére is ők egyfajta sporttevékenységnek tartották ezt, nem tartották valami rossz dolognak. Mi ugyan nem tervezzük, hogy ilyen dolgokat csináljunk, ha viszont ők ezt valóban csinálni akarják, akkor – éspedig tiszteletből – mi is megszervezhetjük a többieket, hogy odamenjenek, mi csak tornaként mutatjuk be ezt. De ügyeljetek arra, az előfeltétel az, hogy mi ezt nem feladatként csináljuk, hanem azon körülmény alatt, hogy passzívak vagyunk. A Tudomány és kutatás számára szolgáló *qigong*-társulat az, amelyik azt akarja, hogy így csináljuk. Mi elmagyarázhatjuk a többieknek, hogy közösen bemutatunk egy vagy két gyakorlatot, ezzel szintén támogattuk a sporttevékenységüket. Különleges körülmények között csinálhatunk ilyesmit. De egy dolog biztos, ha ott olyan tevékenységek léteznek, amelyeket más *qigong*-mesterek szerveznek bemutatásra, azokon nem veszünk részt. Ha ezek csak egyszerű rendezvények, mint a sport, akkor az megy. Nektek a helyes mérték szerint kellene cselekednetek.

Létezik még egy dolog, különböző vidékek asszisztensközpontjainál most létezik egy helyzet, ti mindannyian azon vagytok, hogy mindenhol terjesszétek a *Fálun Gong*ot, némely helyeken ezt egy

tanfolyam formájában csinálták. Ezt inkább nem kellene „tanfolyam rendezésének” neveznünk, hanem más kifejezést kellene találnunk. Mert egy ilyen rendezvényen senkinek sem szabad elmagaráznia ezt a *Fát*, természetesen ilyesmit nem csinálhattok. Ha valaki itt áll, és elmagarázná a *Fá lun Gongot*, hogyan kellene csinálni, és elmagarázná ezt a *Fát*, akkor ő az eretnek *Fát* terjesztette volna, és ezzel szabotálta volna a *Dáfát*. Csak egy *Fá lun Dáfá* létezik. Az megy viszont, ha a könyvet olvassa fel. Az megy, hogy az asszisztensközpontunk vezetője megbízza valakit, hogy olvassa fel a könyvet.

Azonkívül megszervezhetitek másokat, hogy megnézzék a videót, ezzel az egész szemináriumra gondoltok. Megnézhetnek egy fejezetet, és aztán szünetet tarthatnak, hogy megtanulják a gyakorlatokat, másnap megint megnézhetnek egy fejezetet, és aztán újra szünetet tarthatnak, hogy megtanulják a gyakorlatokat.

Még egy dolog, nevezetesen, a hangszalagok meghallgatásánál szintén fejezetenként kellene meghallgatni, és ennél kellene léteznie valakinek, aki speciálisan megtanítja a mozdulatokat, az nem probléma. A mozdulatokat meg lehet tanulni közösen. A jövőben mindannyian ebben a formában csinálhatjuk, ez a legjobb forma. Megszervezhetünk másokat, hogy közösen tanulják a gyakorlatokat, ezen a módon lehet megtanulni őket.

Létezik még valami, egyes emberek közvetlenül másoktól tanulhatják meg a gyakorlólóhelyen, aztán elolvashatják a könyvet és meghallgathatják a hangszalagokat, pontosan így csináljátok. De egy dolgot biztosítani kell: A művelési út terjesztésére szolgáló egész rendezvényt semmi esetre sem kellene valamilyen gazdasági értelemben üzemeltetnünk. Bármilyen feltételekkel is rendelkezünk, olyan sokat is csinálunk. Nem szabad díjakat beszélni. Akár osztálytermet bérelünk, akár üléstermet bérelünk, vagy akár csarnokot bérelünk, mivel sok ember van, mi csinálhatjuk ezt így, de nem szabad pénzt beszélni. Mi már végérvényesen lerögzítettük, hogy nekünk nem szabad egy gazdasági szervezetet sem kialakítanunk. Feltétlenül ügyeljete erre. Ha egészen különleges körülmények léteznek, tehát azon körülmények között, hogy a tanulóink nagyon sokan lettek, és nagyon sokan léteznek, akik a *Fát* tanulják, úgyhogy egy nagy terem szükséges, és ha nem tudunk találni egy bérelhető termet, úgyhogy feltétlenül mások csarnokát kell használnunk és bérleti díjat is fizetnünk érte – ezek között a speciális körülmények között, minden ilyen esetről közvetlenül *Pekinggel* kellene kapcsolatba lépnetek. Ha valóban ez az eset áll fenn, össze lehet gyűjteni a bérleti díjat a csarnokra, egy fillérnek sem szabad megmaradnia a bérleti díjon kívül. Mindenesetre nem szabad pénzt megtartanunk, és az asszisztensközpontnak sem szabad pénzt megtartania, nem folytatunk semmiféle gazdálkodást. Ezt már egészen világosan megmondom nektek, mert ez egy nagyon komoly dolog. Hogy a mi művelési utunknál a becsületes utat lehet járni, pontosan ez a lényeges különbség más művelési utakhoz képest.

Kérdés: *Sanghajból jelentették, hogy ott létezik a Fálun Gong egy gyakorlója, aki nem vett részt a szemináriumon. Mielőtt megszervezte a többieket a gyakorlásra, azt mondta: „Imádkozzatok a tisztelt Li Hongzhi mesterhez, tanuljátok a Dáfát – Fálun Gongot, műveljétek a xinxinget – a Zhent, Shant, Rent.” A felmondás után elkezdte csinálni a gyakorlatokat. Amikor befejezte a gyakorlatokat, azt mondta: „Visszatérés a meditációból”³⁷. Köszönet a Tanárnak.” Azt mondta, hogy ennek a Tanár tisztelete kifejezésének kellene lennie.*

Még nem vett részt egy szemináriumon sem? (**Válasz:** *Nem.*) Amit elmeséltél, nagyon fontos. Mert sok régióban fordul elő a tanulóknál, mihelyt elolvasták a könyvet, vagy mihelyt némelyek meghallgatták a kazettákat, hogy nagyon jónak találják, azonban nem tudják, hogyan kellene csinálniuk, akkor talán felbukkanhat ez a probléma. Ilyesmi szintén elő fog fordulni más régiókban is. Feltétlenül figyelmet kellene szentelnetek erre. Mihelyt ilyen esetekről tájékoztatnak benneteket, mindegy, hogy melyik régióból való melyik asszisztensek vagytok, nektek az a kötelességetek, hogy megmondjátok nekik, hogy nem kellene ilyesmit csinálniuk. Ilyen körülmények között azokat a tanulókat, akik még nem tanulták a *Fá lun Gongot*, esetleg öntudatlanul rávezetik arra, hogy ilyesmit csináljanak. Tulajdonképpen ez az ember nem fogta fel, mivel nem vett részt egy szemináriumon sem, jócskán lehetséges, hogy ezt a helyzetet arra használja, hogy felvágjon. Azonban nem kellene megítélni ezt az embert. Később, amikor részt vett a tanuláson, már tudni fogja, hogyan kellene eljárnia ezzel. Ez valóban probléma, feltétlenül ügyelnetek kellene erre. Mindegy, hogy melyik régióban bukkan fel ilyesmi, ha az asszisztensközpont megtudta, azok, akik nagyon közel laknak hozzá, telefonon keresztül vagy más formában visszatárhathatják ettől. Az ilyen eseteket ki kell javítani.

Ezt a helyet – Sanghajt – később meg fogom egyszer látogatni, ha meglesz rá az alkalmam, mert mindig is közel állt a szívemhez.

Kérdés: Arról a kérdésről van szó, hogy a Harbini Fő Asszisztensközpont megszervezett néhány asszisztent, hogy Changchunba menjen, azért hogy tanuljon tőlük.

Harbinban nagyon jó a helyzet. Miután megszervezték asszisztensek egy csoportját, hogy Changchunba menjen, hogy részt vegyen az ottani tapasztalatszerzésén, amelyet a Fő Asszisztensközpont rendezett, ők mély megértést szereztek. Sok tevékenységet rendeztek, ebben a tekintetben ők nagyon jól csinálták. A Changchuni Fő Asszisztensközpont tájékoztatót a harbini helyzetről, ismerem azt. Én nagyon szépnek találom a nyarat Harbinban, különösen, amikor a folyónál ültök, és közösen olvassátok a könyvet, az nagyon jó.

Kérdés: Arról a kérdésről van szó, hogy a Daqingban élő gyakorlók szeretnék meghívni a Mestert, hogy tartson egy szemináriumot.

Először is hagyjuk csak a szemináriumok rendezésével foglalkozó témát. A jövőben ezt egységesen fogom megtervezni, most nagyon sok meghívás létezik. Én két meghívólevelet olvastam Daqingből. Az utóbbi évben, amikor Qiqiharban³⁸ tartottam egy szemináriumot, azon Daqingből is voltak emberek.

Kérdés: Hogyan van a Fá-terjesztéssel azokon a vidékeken, amelyeken a Tanár még egy szemináriumot sem tartott?

Ti csinálhatjátok így: Ez alkalommal Guangzhouban hallottátok a Fát, így elbeszélgethettek egyszer azokkal a tanulókkal, akik még nem vettek részt egy szemináriumon sem, miután hazamentetek. Ha csináltok hangszalag-felvételeket, összehívhattok másokat, hogy meghallgassátok azokat. A Jinanban tartott szemináriumról is létezik hangszalag-felvétel, az nagyon jó. Összehívhatjátok a többieket, és meghallgathatjátok azt közösen. Ne egy részletben hallgassátok meg az egészet, hanem egy fejezet után tartsatok szünetet, akkor elmagyarázhatjátok ezt a többieknek a ti megértésetek szerint, és beszélhettek erről. Még a saját tapasztalataitokat is elmesélhetitek. Csináljátok ezt egy picikét élénkebben.

Kérdés: Hogyan van ez a pénzbeli támogatással?

Mindegy, hogy milyen sok pénzük van a többieknek, és milyen nagyon szeretnének támogatni bennünket pénzzel a Fálun Gong miatt, mi nem fogadjuk el azt. Miért? Ha te pénzt tartasz, akkor a többi asszisztensközpontnak nem szabad szintén pénzt tartania? Ha minden asszisztensközpont pénzt tart, és mihelyt a pénzt később megérintik, az emberszív meg fog változni, ezért egyszerűen nem csinálunk ilyesmit. Ha egy ember valóban szeretne hozzájárulást nyújtani a Fálun Gong számára, például, hogy gondoskodik egy pár információs anyagról, vagy ha léteznek rendezvények a Fá-tanulásra, akkor csináltassatok vele valamit, ami előnyös a rendezvény számára. Ha a tettén keresztül támogat bennünket, akkor az megy.

Kérdés: Hogyan tudják a helyes mértéket betartani azok az asszisztensek, akiknek az égi szemük nyitva van?

Hogyan tudják a helyes mértéket betartani azok az asszisztensek, akiknek az égi szemük nyitva van? Ha a többiek szokásosan nagyon jól gyakoroltak, akkor ne mondjátok meg nekik. Csak egyes tanulókhöz, akik még hiányosságokkal rendelkeznek, hozzájuk mehetsz oda, és mondhatod meg nekik, milyen tekintetben kellene még megemelkedniük, milyen tekintetben vannak még problémáik. Már elegendő, ha így mondd meg nekik. Ha te a nyilvánosság előtt mondanád meg, milyen nagy a Fálunja, és hogyan néz ki a Fálunja – ha te ilyesmit mondanál nekik, a többiek körülöttes állnának – akkor mindig ilyesmit csinálnál. Akkor némelyek szintén kérdeznék, milyen magasra művelték hát már magukat. Semmi esetre se mondjátok meg ezt tetszőlegesen. Mihelyt ilyesmit meséltek el, akkor ennél az embernél ragaszkodások fognak feljönni. Ezért mindenesetre a helyes mértékkel kellene cselekednetek.

Kérdés: Valaki megemlítette, hogy a cége aktívan támogatja a gyakorlást.

Sok vidéken, ahol nagyon hideg van, nagyon kemény télen végezni a gyakorlatokat. Szintén sok példa létezik, hogy némely cégek nagyon támogatták a gyakorlást, és felajánlanak egy helyet. Mert hiszen mi nagyon jó benyomást hagytunk hátra, a tanulók újra kitakarítják a helyet, miután

megcsinálták a gyakorlatokat, és ha havazott, ráadásul felseperték az udvart. Mi mindenütt ilyen jól viselkedünk, akkor a többiek természetesen kedvező feltételeket fognak felajánlani nekünk.

Kérdés: A Fálun Gong-tanulók tapasztalatcserére való összejöveteléről beszéltek.

Changchunban készítettek egy videót, a tanulók nagyon hatásos beszámolókat adtak elő, azok a tanulók is nagyon meghatódtak, akik hallgatták azokat, némelyek könnyeket hullattak. Mivel a konferencia nagyon hatásos volt, és a légkör is nagyon jó volt, mindannyian nagyon boldogok voltak. Ahogyan éppen mondtad, csak én nem voltam ott, különben semmi sem hiányzott ebben a mezőben. Pontosan úgy volt, mint amikor én egy szemináriumot tartok, a mező nagyon erős volt. Lehet mondani, hogy ez a Fálun Gong egy koncentrációja³⁹, pontosan olyan, mint egy Fá-konferencia, ezért a hatás nagyon jó. Ha a jövőben megnő a tanulók száma, a tanulók rendezhetnek ilyesmit, hogy tapasztalatokat cseréljenek. A Fá-tanuláson keresztül az emberek nagyon sokat tanulhatnak. A tanulók arról beszélnek, mit nyertek a művelési út megtanulása után, bizonyos tekintetben ez még hatásosabb, mint amikor mi meséljük el azt.

Kérdés: Mindannyian a tapasztalatcseréről beszélnek.

Amit magas szinteken látott az ember, a sorskapcsolat alapján láthatta. A szint emelkedésével ezeket a dolgokat nem szabad tapasztalatként kicserélni. A tapasztalatcserénél arról beszélünk, hogyan emeltük meg a *xinxing*ünket. Mi egy ortodox út művelésénél vagyunk, nem félünk egy bonyolult környezetben létező zavarástól.

Kérdés: Hogyan állíthatjuk elő a helyes kapcsolatot a Fálun Gong asszisztensközpontja és a helyi qigong-társulat között?

Ez egy nagyon fontos kérdés. Éppen azt mondtam, hogy a helyi *qigong*-kutatótársulatoknak, az emberi test számára való kutatótársulatoknak vagy a *qigong*-társulatoknak elvben nem szabad vezetői munkát végezniük nálunk, nem lehetnek a mi Fálun Gongunk vezetői vagy asszisztensei. Mindazonáltal nekünk jól kellene koordinálnunk⁴⁰ a hozzájuk fűződő kapcsolatot, mert a kínai *qigong*-kutatótársulatoknál most léteznek írásos rendelkezések: a közvetlenül alárendelt *qigong*-iskolák mind a saját tanáraik által vezetendők, azonban a mindenkori helyen az ő adminisztratív igazgatásuknak vetik alá magukat. De nekünk nincs adminisztratív igazgatásunk, az igazgatás teljesen laza a művelési iskolánál. Mi adhatunk nekik egy listát az asszisztensközpont vezetőiről. Ha léteznek hivatalos ülések, közölhetik ezt az asszisztensközpontjaink vezetőivel, hogy vegyenek részt azokon, az nem probléma. Ha viszont odaráncigálják a tanulóinkat, hogy valami mást csináljanak, az nem felel meg a mi előírásainknak, akkor nem működünk együtt. Ezt világosan megmondhatjátok nekik. Ha egypár előnyös tevékenységet szerveznek, és ennél semmilyen más témát nem érintenek meg, mint például torna pár száz emberrel – ennek mégiscsak tömegjellege van; ha megszerveznek néhány *qigong*-iskolát, és mozdulatok egy sorát akarják bemutatni, hogy lássák, ki a jobb – versenyként, és végül egy díjat átadni, úgy én azt gondolom, ez pusztán arra szolgál, hogy támogassa a sport fejlődését. Egy sportmozgalmon részt vehetünk, az nem probléma. Ha viszont a mi iskolánkat használják arra, hogy valami mást csináljanak, akkor az nem megy, ezt világosan megmondhatjuk nekik.

Az adott területeken mi alárendelhetjük magunkat nekik. Tulajdonképpen, ha mi alárendeljük magunkat nekik, alig is léteznek rendezvények, alig létezik valami tennivaló. Bizonyára csak úgy lesz, ha valamilyen *qigong*-mester tanfolyamot tart, rábeszélnek benneteket, hogy vegyetek részt azon: Menjetek hát oda! Hogy hisznek-e benne, vagy sem, a tanulók ezt már tudhatják saját maguk. Ha azt mondják, hogy részt kellene vennünk azon, de a tanulók egyszerűen nem mennek oda, az egyszerűen úgy van. Az emberi test számára való kutatótársulat normális módon nem törődik az ilyen dolgokkal. A Fálun Gong Guangzhouban levő Fő Asszisztensközpontja már a Guangzhouban levő az emberi test számára való kutatótársulathoz tartozik, nem mostantól fogva, hanem már hosszú idő óta. Ha nekik van valamilyen rendezvényük, az asszisztensközpontjaink vezetői részt vehetnek rajta, az nem probléma. Így viszonyul ez ehhez. Sok területen, mint például Dalian-ben, a *qigong*-kutatótársulatoknak nagyon jó viszonyuk van hozzánk, azonkívül a tagjaik közül sokan azon vannak, hogy Fálun Gongot gyakoroljanak. Ezen a módon nagyon kedvező feltételek teremtődtek a mi Fálun Gongunk rendezvényei számára és a tömeggyakorlás számára, úgyhogy egy akadály sem létezik, ez nagyon jó. Hogyan kellene viszont nekünk jól szabályoznunk a viszonyt hozzájuk, ott mi saját magunk az elveink szerint cselekedhetünk, nevezetesen, azokhoz az elvekhez kell tartanunk

magunkat, amelyeket a *Fá lun Gong*nál rögzítettünk le. Ami más dolgokat illet, ha azok csak apróságok, akkor az nem probléma.

Kérdés: *Hogyan végezhetjük el a munkát a szerzeteseknél vagy a laikus buddhistáknál?*

Idővel bizonyára ők lesznek az utolsók, akik felismerik ezt. A mostani helyzet szempontjából alapvetően ez így néz ki, mert azok, akiknek a *Fát* először kell megkapniuk, már megkapták. Lássuk egyszer, hogyan van ez a jövőben. Amikor akkoriban a nyilvánosság elé léptem, világosan megmondták nekem: ezek az emberek érezni fogják, hogy nincs többé otthonuk, amikor világosan megtapasztalják, hogy ez mind nem létezik. Egy rész közülük talán még vissza fog térni a világi életbe, és egy másik rész közülük a *Fá lun Gong*nál fogja művelni magát, ez előfordulhat, ez a jövő dolga. A laikus buddhistáknál ez egyszerűbb. A laikus buddhisták normális módon még szívesen szeretnék egyszer ezt vagy azt a *qigong*ot megtanulni a társadalomban, ők kimennek és kutatnak valami után. Ha egyszer a *Fá lun Gong*ba ütköznek, szeretnék akkor meg is tanulni. Mindenesetre, ha ő ezt valóban fel tudja fogni – úgy értem, ha valóban meg tudja érteni a *Fát*, és fel tudja ismerni, ha tovább tud tanulni, akkor ő is elérheti ezeket a felismeréseket, mivel már érintkezésbe jutott vele. A döntő a *Fá* tanulása. Ti összehozhatjátok őket, hogy közösen tanuljátok a *Fát*.

Kérdés: *Hogyan járunk el azokkal, akik szellemileg nincsenek rendben?*

Ennél a kérdésnél cselekedhettek így: Ha a szavai vagy a magatartása nincs rendben, akkor ő biztosan nem felel meg a *Fá lun Gong* tanulásához való követelményeknek. Ha előfordul ilyesmi, akkor biztosan a következő emberekről van szó: vagy nincs jó velük született alapjuk, vagy jó velük született alapjuk van, de a ragaszkodásuk alapján nem tudnak elengedni bizonyos dolgokat, úgyhogy rossz dolgokat vonzottak magukhoz, pusztán ez a két ok van. Mi beszélhetünk velük. Ha el tudják engedni, és újra tiszta fejjel rendelkeznek, akkor ők világos elméjük. Ha nem rendelkezhetnek tiszta fejjel, semmit sem tehetünk. Természetesen létezik egy jó kényszerintézkedés, nevezetesen, ha ez az ember igazán jó, és nagy befolyással rendelkezik, akkor közösen célozhatunk az állapotára, és együtt olvashatjuk vele a könyvet. Mi kört formálhatunk körülötte, és felé fordulva olvashatjuk a könyvet. Az olvasásnál célzottan kikereshetünk bizonyos szakaszokat. Ha szellemileg zavarodott, az semmi más, mint hogy a saját érzületek által démonokat idézett elő, vagy démonokat hívott elő. Akkor olvassátok a könyvet feléje fordulva, és hallgattassátok vele. Ha ő saját maga olvas, saját maga is megértheti. Ha a fő-összelleme magához tér, akkor ő is tiszta fejű, szintén felfogja ezt, akkor talán újra visszatér egy tiszta állapotba. Ha viszont nem juthat vissza egy tiszta állapotba, akkor el is veszi az erőinket, így azt gondolom, nektek nem is kellene hagynotok ezeket az embereket, hogy zavarják a tanulóinkat. Mindazok az emberek, akik nem rendelkeznek tiszta fejjel, és abnormálisan, értelmetlen szavakkal beszélnek, vagy ha kijelentik, milyen magasak volnának, vagy ha egyáltalán valami hihetetlen dolgot mesélnek, ami elég logikátlanul is hangzik, ők szellemileg nincsenek rendben, akkor biztosan problémáik vannak. Ha ennél egy asszisztensről van szó, azonnal ki kell cserélni. Ha ennél egy másik tanulóról van szó, akkor mondjuk ezt meg neki. Ha viszont nem tudja kijavítani magát, akkor tanácsoljuk neki azt, hogy ne gyakoroljon már tovább. Ha viszont mégis gyakorolni akar, egyikőtöknek sem kellene meghallgatnia, amit mond, egyikőtöknek sem kellene körülötte állnia. Senkinek sem kellene helyet biztosítani ilyen dolgok számára. Ha egy hely sem létezik, akkor a démonok többé nem is találhatnak élvezetet benne. Ha nem hallgatjuk meg a szavait, nem is szabotálhat bennünket, így többé nem is talál élvezetet benne.

Kérdés: *A „Kulturális ablak” folyóiratról van szó.*

A „Kulturális ablak” miatt már beszéltem velük erről. A szerkesztőnek, valamint a beszámoló szerzőjének nincs az a szándékuk, hogy szabotálják a *Fá lun Gong*ot, ők csak a *Fá lun Gong*ot akarják bemutatni, mindazonáltal a művészet és az irodalom szemszögéből írnak cikkeket. Az irodalomnál megengedett cikkeket átírni vagy eltúlozni és tetszőlegesen kialakítani. Már megmondtam nekik, hogy lehetőleg csupán akkor írjanak cikkeket, miután megértették a *Fán*kat. A szerző már többször részt vett a szemináriumokon. De miután az első alkalommal részt vett egy szemináriumon, nagyon lelkes volt, és azonnal elkezdett cikkeket írni. Mindazonáltal ő nem értette meg mélyrehatóan, azonkívül a későbbi szemináriumoknál csak arra gondolt, hogy cikkeket írjon, és szorgalmas volt a jegyzetelésnél, úgyhogy nem tudott figyelmesen hallgatni. Vagyis nem értette meg mélyrehatóan. Kezdetben nem létezett nagy probléma azoknál a cikkeknél, amiket írt. De a szerkesztő csak pár alkalommal volt a szemináriumon, ő aztán elkezdte tetszőlegesen összefoglalni és megváltoztatni a cikkeket; miután megváltoztatta a cikkeket, teljesen máshogyan néztek ki. Ami

ennél kijött, az éppen ilyesmi. De mi azt mondjuk, a szándékuk nem az, hogy szabotálják a *Fálun Gongot*, annyi biztos. De ez tényleg okozott bizonyos zavarást nálunk. Én azon a véleményen vagyok, hogy ők jót akartak. Nincs az a szándékuk, hogy szabotáljanak bennünket. Csak a szemléltetési színvonalnál és a bemutatási képességnél létezik valami, ami nem felel meg a *Fálun Gong* követelményeinek. Természetesen nem olvastam el azokat, egyetlen egy kiadást sem olvastam el azokból. Mi világosan elmagyarázhatjuk a tanulóknak ezt a dolgot, azoknak nem szabad alapként szolgálniuk a művelésünk számára. A mi alapunk a művelés számára a *Fálun Gong* könyv, amelyet éppen most adtak ki, nevezetesen a hivatalosan kiadott könyv és a szemináriumaim hangszalagjai. Ami azokat a dolgokat illeti, amiket én saját magam műveltem ki, azokról egy megfelelő időben fogok írni, most nem szeretnék azokról írni, mert most a *Fá*-terjesztés ideje van. Ha ezt most hozom nyilvánosságra, akár elhiszi az ember, akár nem, ha a tanulóknak még nincs olyan mély megértésük, akkor előfordulhat, hogy ők csodákra vagy természetfeletti képességekre és így tovább törekedjenek. Azonkívül azok, akik nem értik meg, azt gondolnák, hogy te...

Kérdés: Arról van szó, hogyan szervezze meg az ember a tapasztalatcserét a tanulók között.

Mi kiválaszthatjuk és meghallgathatjuk előzőleg, mi beszámolnivalója van neki. Különösen akkor kell feltétlenül megvizsgálnunk a beszámolókat, ha nagy konferenciákat rendezünk. Egy dolgot figyelembe kell venni, nevezetesen, ha egy tanuló valamilyen helytelen mondatot mondana, talán problémák adódhatnak nálunk.

Kérdés: A pénzadományokról van szó.

Úgy, ahogyan már éppen mondtam, még ha valaki valóban nagyon jó üzlettel is foglalkozik, vagy nagy vállalkozása is van, és pénzt szeretne adományozni nekünk; ha ő külföldről jött, és valóban nagyon erős pénzügyileg, és szeretne pénzt adományozni nekünk, a mi helyi asszisztensközpontjainknak azt szintén nem kellene elfogadniuk. Hogyan van az akkor, ha ő hozzájárulást szeretne nyújtani számunkra? Összekötésbe helyezhetitek a kutatótársulattal, ezt egységesen és átfogóan tervezhetjük meg, összehangolhatjuk egymással, hogy kialakítsuk az alapot a művelés számára. A jövőben a tanulóknak nem kell mindenhova odautazniuk, néhány régióban, mint például délen vagy északon, berendezhetünk egypár támaszpontot a művelés számára. Eddig még egy fillérnyi adományt sem fogadtunk el.

Kérdés: A gyakorlás közbeni mozdulatokról van szó.

Ha az ember magasabb szintek irányába ér el áttörést, egy mozdulat sem létezik többé, csak lótuszülésben ül. Mindegy, hogy te a buddhista vagy a taoista iskolához tartozol, csak a lótuszülésben való meditáció létezik, mert már teljesen létrejött az automatikus művelési energia, az egyszerűen automatikusan növekszik felfelé. Ameddig emeled a *xinxinged*, egyszerűen ezen az úton és módon növekszik. Feltétlenül ügyeljetek arra, mihelyt más mozdulatok léteznek, feltétlenül el kell nyomnotok azokat. Magyarázzátok el ezt a tanulóknak: Némelyek látták volna, hogy ezeket a mozdulatokat a Mester tanította, az éppenséggel hibás. Én semmi esetre sem fogok ilyesmit tanítani nektek.

Kérdés: A kézmozdulatok megtanulása.

Ne tanuljátok meg azokat a kézmozdulatokat. Miért? Miközben a kézmozdulatokat csinálom, én mondom valamit a tanulóknak, olyasmit, mint az, amit ma mondtam nektek. Ez pontosan ugyanaz, mint amikor nektek nem szabad az én szemszögemből mondanotok a szavaimat.

Kérdés: Guangdongból jelentették, hogy létezik valaki, aki azt állítja: „Én az XX nemzedék *Fálun Gongjának* a folytatója vagyok.”, „Nekem ugyanaz a mesterem, mint Li Hongzhi-nek.”

Jócskán lehetséges, hogy ez az ember azokhoz tartozik, akiknek futijuk van. Ők pénzt akarnak keresni ezzel vagy a *Fálun Gongot* szabotálni, mindannyian ezekhez az esetekhez tartoznak. Egy dolgot egészen világosan elmagyarázok nektek: Az embervilágban én vagyok az egyetlen, aki továbbadja a *Fálun Gongot*, még a *Fálun* világból sem merészel egy másik alászállni, azért hogy továbbadja. Ezt egészen világosan elmagyarázom nektek, ez azt jelenti, nekem egy tanuló társam sem létezhet. Ti mindannyian egy asszisztensközpont vezetői vagytok, így ezt valamivel magasabban magyarázhatom el nektek. Ez a mi *Fálun Gongunk* más, mint más művelési iskolák. Nálunk nem létezik olyasmi, mint „én ebben az életben és ezen a világon tanultam meg ezt valakitől.” Talán olvastátok a könyvben, hogy nekem vannak mestereim: például *Quanjue* mester és így tovább,

valamint léteztek még más mesterek. Elmagyarázom nektek, mire gondolok ezzel: *Quanjue* mester és az igaz ember, *Baji* is, és így tovább, ami ezeket a személyeket illeti... tudjátok, ha az égi jelenség eddig a lépésig fejlődött, vagy ha ilyen nagy dolgot kell megcsinálni egy bizonyos történelmi szakaszban, akkor minden jelenség, amelyik a történelem e lépésénél vagy a történelem fejlődésének ebben a folyamatában fordul elő, talán erre a *Fára* irányul. Akkor minden démonnak talán az a célja ebben a folyamatban, hogy szabotálja ezt a *Fát*. Ez azt is jelenti, ma már eljutottunk eddig a lépésig, de amikor éppen megszülettem, az nem lehetett volna, hogy már eljussak a megvilágosodáshoz. Az sem lehetséges, hogy hagyjanak elérni a megvilágosodást, úgy egy embert sem lehetne megváltani, és én sem csinálhattam ilyesmit. Ebben a szakaszban szükségem volt valakire, aki korábbi dolgokra emlékeztetett engem, neki módszereket kellett kigondolnia, úgy, hogy az ő útján és módján jussak el a megvilágosodáshoz, ez volt nevezetesen *Quanjue* mester, akire gondoltam. Miután eljutottam a megvilágosodáshoz, megtudtam a dolgomat. Később egy félig lezárt állapotban valami mást tanultam, aminél a saját dolgom érintetlen maradt. Sokan tudják, hogy megjöttem, így ez részéről valami jót akar adni nekem, és az is valami jót akar adni nekem részéről, ők semmi mást nem akarnak, mint hogy elismertessék velem a dolgaikat, avégett hogy később védve maradhassanak. Ezek pusztán ilyen dolgok, itt valamivel magasabban magyarázhatjuk el. Természetesen a jó és a rossz megítélésére létezik egy módszer. Ami jó, biztosan megvédi, ami rossz, talán eltávolítják. Mindazonáltal én vagyok az egyetlen, aki valóban továbbadja ezt a *Fálun Gong*ot és csinálja ezt a dolgot, ez azt is jelenti, én vagyok az, aki a *Fálun Gong* igazát képviselheti, ezért egy második sem létezhet.

Kérdés: *Guangxiban szeretnének egy asszisztensközpontot alapítani.*

Ezt csinálhatjátok. Milyen sokan léteznek most nálatok, akik tanulják? Körülbelül százan. Hozhattok segítséget *Guangzhouból*, és elbeszélgethettek velük egyszer erről, avégett hogy segíthessenek nektek felállítani egy fő központot. Ti még újak vagytok, és hagyhatjátok, hogy *Guangzhou* igazgasson benneteket. Ha később önállóak vagytok, és tudtok rendezvényeket tartani, akkor szétválhattok.

A pekingi Fálun Dáfá Fő Asszisztensközpont hangfelvétele.

Elgondolások a *Fá*-helyreigazításra vonatkozóan a pekingi *Fálun Dáfá*-asszisztensek ülésén

(1995. 01. 02.)

Boldog új évet kívánok nektek!

Ráadásul az újévi ünnep alkalmából hívtalak össze benneteket erre az ülésre. Hiszen az szintén nem megy, ha nem rendezzük meg ezt az ülést, mert a tanulóink közül sokan tudják, hogy én hamarosan külföldre utazom, azért hogy a művelési utat terjesszem. Innen eredően ebben a helyzetben hívtalak össze benneteket, amelyikben az idő nagyon szűkös, mivel beszélnem kell veletek egyes dolgokról. Máskülönben már felbukkant néhány előjel, és ez befolyásolja a *Dáfánk* egészséges fejlődését.

Először a *Fálun Dáfá* továbbadásának a helyzetéről beszélek. Tudjátok, hogy ez a mi *Fálun Dáfánk* most viszonylag nagy tekintéllyel rendelkezik az egész országban. Most a *qigong*-körök vezetői és még a különböző régiók *qigong*-szervezetei és a különböző tartományok és városok *qigong*-kutatótársulatai is, mind ezzel a benyomással rendelkeznek: Minden más *qigong*-fajta lefelé megy, csak a *Fálun Dáfá* mutat egy felfelé ívelő tendenciát, és azonkívül nagyon gyorsan fejlődik. Ezt különböző régiók *qigong*-kutatótársulatainak és a *qigong*-köröknek a vezetői mondták, és nem én. Ennek van még egy jelentése. Milyen? A *Dáfánk* egyre gyorsabban fejlődik, és a tanulók száma egyre nagyobb lesz. Az okot, hogy ilyen gyorsan tud fejlődni, természetesen két szempontból kellene megnézni: Az egyik az, hogy sok *qigong* hamis, embereket csap be, és nem fektet hangsúlyt az erkölcsre. Miután az embereket egyszer vagy kétszer rászedték, idővel ez is világos lett nekik, ez az egyik. A másik ok az: Miután a *Fálun Dáfánk*at nyilvánosságra hoztuk, mi felelősséget viselünk a tanulókért és a társadalomért, úgyhogy sok ember valóban hasznot tud húzni ebből, ez ahhoz is vezetett, hogy a *Dáfában* való művelés közben sok ember valóban egyfajta támogató hatást fejthet ki a társadalmi erkölcsre. Ezért lehet ilyen jó hatást megcélozni. Ez tehát azt jelenti, hogy a *Fálun Dáfá* nagyon gyorsan terjed, és most nagyobb mértékben ismerik el az emberek, egyre tovább terjed. Ámde ebben a tekintetben azt mondom, ennél a jó tendenciánál mi a saját hiányosságainkat is láttuk, ez biztos. Az asszisztenseink közül némelyeknek, a gyakorlóink közül sokaknak és némely sokéves tanulóknak is sok cselekvési módja nagyon messze távol van a *Dáfá* követelményeitől. Bizonyos mértékben tönkreteszik a *Fálun Dáfá*t, és egyfajta kártékony hatást fejtenek ki. Mert akár tanuló, akár *Fálun Dáfá*-művelő vagy, különösen, ha egy asszisztens munkáját végzed, a többiek nem szemlélnék téged egyedi emberként, normál gyakorlóként. Mindegy, hogy mit csinálsz, a többiek *Fálun Dáfá*-művelőként fognak szemlélni téged, és te a *Fálun Dáfá* imázsát képviseled. Ez nagyon fontos. Mert sok ember tudja az egész országban, hogy a *Fálun Dáfá* jó. A jó éppen abban rejlik, hogy a *xinxing* művelésére fektetik a hangsúlyt, és hogy ez a lényegét érinti. Minden *Fálun Dáfá*-művelő a *xinxingre* fektet hangsúlyt, ezért a többiek rátok, a *Fálun Dáfá*-művelőkre fogják irányítani a figyelmüket, és mindegyik cselekedetetekre és mindegyik tettekre figyelni fognak. Ha nem csináljátok jól, azt fogják gondolni, hogy ti csak úgy beszéltek, és nem váltjátok ezt valóra. Ha csak szépen beszéltek, és a gyakorlatban nem úgy viselkedtek, ezt a benyomást fogjátok hátrahagyni másoknál. Azt mondom, ez akkor nem jó.

Éppen a művelési út terjesztésének a helyzetéről beszéltem. Mi is láttuk ezt a helyzetet, és így meg akartuk tartani ezt az ülést, ugyanakkor beszélnem is kell erről veletek, mielőtt külföldre utazom. Mert Pekingben viszonylag sok ember létezik, aki *Fálun Dáfá*t gyakorol; és nekik van egy bizonyos befolyásuk. A művelési út általam való terjesztése külföldön lényegében hasonló a művelési út terjesztéséhez Kínában. Tudjátok, hogy én ma Északkelet-Kínába, holnap Délnyugat-Kínába, holnapután délre, azután erre vagy arra a helyre utazom. Nem mindig ezen a módon utaztam? Külföldön ez ugyanaz; még ha te meg is kerülöd egyszer a földet, az csak két napot tart. Nincs úgy, hogy én odautazok valahova, és aztán soha többé nem jövök vissza. Sokan töprengenek ezen. Létezik még némely olyan valaki is, aki azt mondja: Ez alkalommal *Li Hongzhi* elmegy, akkor én lehetek az első számú. Minden lehetséges gondolattal léteznek emberek.

A mi *Fá lun Dáfánk* művelésénél éppen az emberek *xinxingjének* a művelésére fektetünk hangsúlyt. Ha a cselekvési módjainak és a tetteidnek valamelyike nem felel meg a művelők mércéjének, minden tanuló fel tudja ismerni azt. Azonban szintén léteznek némelyek, akik nem tudják világosan felismerni ezeket a hibás tendenciákat és hamis jelenségeket, mivel sok tanuló még nem távolították el a ragaszkodást, az érvényesülési vágyat és különböző érzelteket. Ti mindannyian tudjátok, hogy ez a *Fá* jó. Azt is tudjátok, hogy ennek a *Fának* az a hatása lehet, hogy megváltsa az embereket. Tehát gondoljátok át egyszer: Ez a *Fá* embereket válthat meg, miért válthat hát meg embereket? Miért vehet rá embereket arra, hogy megjavuljanak? Az előfeltétel erre az: Ha te saját magad nem akarsz megjavulni, senki sem válthat meg téged. Ámde a megjavulásod csak onnan eredhet, hogy te saját magad akarsz megjavulni. Mindegyik cselekedetnek és mindegyik tettnek meg kellene felelnie az igaz művelők mércéinek, ez egy nagyon komoly dolog!

Némelyeknél nagyon világosan megmutatkozik az érvényesülési vágy érzülete. Ha ez így fejlődik tovább, szabotálni fogják a *Fát*, és még hibás megértéseket fognak okozni azoknál, akik még sohasem vettek részt a szemináriumon, vagy akik különböző gyakorlólhelyeken vannak, úgyhogy tudatlanul ezek is velük együtt csinálják azt a rendbontást. Ennél egy asszisztens felelősségének a kérdésére jutunk. Az asszisztens felelőssége nagyon fontos. Emlékszem, hogy mielőtt a művelési út terjesztése miatt *Guangzhouba* utaztam, egy mondatot mondtam: Asszisztensként a te felelősséged nem csekélyebb, mint az apaté a templomban. Miért mondom ezt így? A magas szintekre vezető művelési út valódi terjesztésénél éppen arról a kérdéstről van szó, hogy embereket váltsunk meg. Egy olyan valaki, aki valóban hivatásosan műveli magát, szintén igaz művelő, csak ő a vallásban műveli magát, miközben a legtöbbet közülünk a társadalomban, ebben a formában művelik magukat. Nos, mivel ti mindannyian művelők vagytok, valamint együtt gyakoroltok, cseréltek tapasztalatokat, és közösen emelkedtek meg, milyen különbség létezik akkor az előjáró, vagyis az asszisztens és a templomban levő apát között? Azt mondom, a *Fá*-vég idejében a mi *Fá lun Dáfá*-tanulóink *xinxingje* még magasabb, mint a szerzeteseké. Azt mondtam, hogy a mi tanulóink *xinxingje* magasabb, mint a szerzeteseké, akkor a mi asszisztenseink magasabbak, mint a templomban levő előjárók és apátok. Tehát az asszisztenseink közül némelyek elérték-e ezt a követelményt, vagy sem?

Természetesen a jelenlevők között is léteznek néhányan, akik még nem vettek részt a szemináriumon, és ennek ellenére asszisztensek lettek. Ez probléma. De mi nem vagyunk ellene. A jövőben nem is lesz lehetséges, hogy a gyakorlók az egész országban először egy szemináriumon vegyenek részt, és csupán aztán szabad asszisztenseknek lenniük. De egy asszisztens mércéjével megítélve, megfelelsz-e te ennek, vagy sem? Milyen mélyen érted meg a *Fát*? Némelyek beszédmódja és viselkedése ráadásul egyáltalán nem felel meg egy művelőének, nem viselkednek *Dáfá*-művelőként, ezeknek az embereknek akkor nem szabad asszisztenseknek lenniük. A művelésünk célja nagyon egyértelmű, nevezetesen, az ember magas szintekre művelheti magát. Ezt már nagyon világosan megmondtuk a szemináriumon. Gondold át egyszer, egy igaz ember, aki elérte a *Daót*, vagy a buddha, a bódhiszattva, akiről a buddhista rendszerben van szó, úgy fog beszélni, mint te? Lehetnek-e a gondolataik olyan tisztátalanok, mint a tied? Úgy fogják-e csinálni a dolgokat, mint te? Természetesen az szintén nincs úgy, hogy mi feltétlenül olyan magas követelményeket állítunk fel veletek szemben, mert mindazonáltal mi még a művelésnél levő emberek vagyunk. De szigorú követelményeket kellene-e felállítanod magaddal szemben, vagy sem?

A legtöbb tanuló és a legtöbb asszisztens nagyon jól csinálta, és nagy hozzájárulásokat tett. Nagyon sok erőfeszítésbe kerül megszervezni másokat a *Fá*-tanulásra. Mi mindannyian szabad akaratunkból jöttünk, hogy műveljük magunkat. Senki sem ígér neked egy hivatali címet, teljesíti a kívánságodat, vagy hogy téged ki tudja milyen sok pénzt keresni. Nekünk semmiféle hatalmunk sincs, kötelezettségünk szintén nincs, hogy feltétlenül csinálnunk kelljen valamit. Fizetés sincs. Mindannyian ingyen csinálják ezt. A *Fával* szembeni elkötelezettségünkéből és megbecsülésünkéből csináljuk ezt a dolgot. Tehát miért ne kellene jól csinálnunk ezt a dolgot? Természetesen előbb odajutottam, hogy azokról beszéljek, akik még sohasem vettek részt egy szemináriumon. Gondolom, a jövőben célzottan szervezhetünk rendszeres képzéseket új tanulóknak vagy asszisztenseknek. Ezt feltétlenül kellene csinálni, különben nem tudnak lépést tartani. Némely helyeken egyetlenegy sokéves tanuló sem létezik, mégis fel kell építeni egy asszisztensközpontot, így fel kell kínálni nekik a szükséges képzéseket. Természetesen a képzések a jövő dolga. Mi nem nézzük meg, hogy te részt vettél-e a szemináriumon, vagy sem, mostantól fogva minden asszisztentstől megköveteljük, hogy jól értse meg ezt a *Fát*. Mindazoknak, akik képesek erre, és fiatalok, azok kivételével, akik már öregek,

és nincs jó emlékezőtehetségük, kívülről kellene egyszer megtanulniuk a könyvet. Ezzel talán már nagyon magas követelményeket állítottam fel, és túl sokat követeltem meg. De sok régió létezik, ahol a tanulók nagyon jól tudják kívülről a könyvet. A tanuláshoz még csak a könyvre sincs szükségük, mindannyian kívülről mondják fel. Tehát velük összehasonlítva... Ámbár nekem az otthonom Északkelet-Kínában van, mégis mindig Pekingben vagyok. Peking az a hely, ahol a kutatótársulatunk található. Itt is már sok szemináriumot tartottam. A mostani bázisunk még itt van, ezért úgy gondolom, hogy nekünk Pekingből vezető hatásunknak kellene lennie. Tulajdonképpen először ezt Pekingnek kellett volna elkezdenie, ámde most a többiek már az egész országban tanulják.

Milyen előnyei vannak hát a *Fá*-tanulásnak? Az egyik az, hogyha a tanulóinknak valamilyen problémáik vannak, már saját maguk megoldhatják azokat. A másik az, hogyha valaki ostobaságot akar csinálni, a tanulók már saját maguk felismerhetik, úgyhogy azok, akik görbe utakon járnak, és nyugtalanságot akarnak szítani, nem kavarhatnak fel hullámokat, nem kínálnak fel nekik mozgásteret. Később ezt szabállyá tehetjük: Ameddig te *Fá*un *Dáfát* akarsz művelni, ameddig ebben a mi *Dáfán*kban akarod művelni magad, neked tanulnod kell a *Fát*. Ha csak a gyakorlatokat végzed, mi nem ismerünk el téged. Az nincs úgy, hogy ennél túl magas követelményeket állítunk fel veletek szemben. Mert némelyek már komolyan szabotálták a *Fán*k hírnevét. Ha csak a gyakorlatokat végzik, de a *xinxing*jüket nem művelik, ha önkényesen cselekszenek, és mindent megtesznek, amit akarnak, és a hétköznapi emberek között ráadásul még rosszabbul viselkednek, mint a hétköznapi emberek, akkor azt mondom, hogy ez nem megy. Ezért állítok fel egy ilyen követelményt.

Mivel a tanulóink közül némelyeknél nincs eltávolítva az érvényesülési vágy, különböző ilyen esetek bukkantak fel. Például némelyek mindig fel akarnak vágni. Itt célzottan az asszisztenseinkről beszélek, mert ez az asszisztensek számára való ülés. Ha a tanulóinkról beszélnek, ők nem hallhatnak engem, így én pontosan az asszisztenseinkről beszélek. Egy fontos ok arra, hogy az érvényesülési vágy nincs eltávolítva, abban rejlik, hogy az asszisztenseink közül sokan nagyon rosszul értik meg a *Fát*, és ezt még csak olyan jól sem, mint a normál tanulók. Azonban létezik egy probléma: Korábban, amikor a tanulók kérdésekbe és problémákba ütköztek, nem olvasták a könyvet, és nem is tanulták. Még akkor is, ha olvasták a könyvet, nem olvasták olyan gyakran, akkor ilyesmi bukkant fel: Nekik nagyon sok kérdésük volt, amit nem tudtak megválaszolni, és így meg akarták kérdezni az asszisztenseket. Amikor megkérdezték az asszisztenseket, – mivel az asszisztenseinknek saját maguknak problémáik vannak a *xinxing*jükkel... az asszisztensek sem tanulták a *Fát*, és a könyvet sem olvasták, a *Fát* is csak félig értették meg, és egészen felületesen – így némely asszisztensek azt gondolták: Ha én ezt nem tudom elmagyarázni, a tekintélyem lecsökken, és aztán szemmel láthatóan nem olyan könnyű többé, hogy rávegyem a többieket a közös gyakorlásra. Természetesen a célja talán abban rejlik, hogy megőrizze ezt a *Fát* – „nem olyan könnyű többé, hogy rávegyem a többieket a gyakorlásra”. Így azoknál a kérdéseknél, amelyekkel még nincsenek tisztában, némely asszisztensek végkövetkeztetéseket mernek levonni és tetszőlegesen beszélni, úgy mondják, ahogyan azt elképzelik maguknak, vagy a saját érzésük és a saját érzékeléseik szerint beszélnek. Lényegében ez a *Fá* szabotálása, a *Fá* nagyon komoly szabotálása. Korábban már beszéltem arról, hogy ezt a *Fát* az embernek nem szabad elmagyaráznia a saját megérzéseivel és azokkal a dolgokkal, amiket a szintjén ismert fel. Nem megmondtam már ezt nagyon egyértelműen? Ilyen a probléma! Ezért mindnyájunknak feltétlenül ügyelnünk kellene erre.

Nektek mind jó szándékaitok vannak, meg akarjátok őrizni ezt a *Fát*. „Én nem a saját tekintélyemet akarom megemelni. Ha nem tudok másokat rávenni a gyakorlásra, nem tudom jól végezni a munkámat.” Talán ilyen célból indultok ki. Én azonban azt tanácsolom nektek, az egyetlen módszer, az egyetlen út, hogy megoldjátok ezt a problémát, az az, hogy felfogjátok és alaposan megértésétek ezt a *Fát*. Ha aztán mások kérdeznek téged, elmagyarázhatod azt a *Fá* szempontjából, és erről a *Fáról* beszélsz. Ami a természetfeletti képességek állapotának a különböző megjelenéseit illeti, úgy azokat nem kell nekik elmagyaráznod. Te mondhatod azt: „A természetfeletti képességek különböző fajtáinál több mint tízezer megjelenési forma létezik, hogyan magyarázhatom el neked tehát azokat?” Különböző állapotok bukkannak fel nálad, ez vagy az; ha te művelőnek tekinted magad, nem szükséges törődnöd azokkal. Némely állapotoknál érezheted azokat, némelyeknél még csak nem is érezted őket, és már elmúltak. Több mint tízezer természetfeletti képesség létezik. Ha csak egyszer megmozdulnak a testben, már érezni fogod őket. A természetfeletti képességek erős elektromosságot tartalmaznak, erős mágnesességet és még más dolgokat is. Ha csak egyszer megmozdulnak, érezni fogod őket, ez mind nagyon érzékelhető⁴¹. Különböző állapotok léteznek, és

még az élőlények különböző fajtái, amelyeket kifejlesztnek, hogyan magyarázhatod el nekik akkor mindezt? Neked nem kell ilyesmit elmagyaráznod nekik. Mondhatod, hogy ezek mind normális reakciók és jó dolgok. Ha mélyen megértetted a *Fát*, a *Fának* megfelelően magyarázhatod el ezt. Korábban mi mindig csak a *Fát* akartuk megőrizni és másoknak egy picikével többet elmagyarázni, azonkívül attól tartottunk, hogy mások nem tudnák ezt jól megérteni. A fő ok erre az, hogy mi nem értettük meg mélyen a *Fát*, ezért nem tudjuk elmagyarázni másoknak. Ha nem tudjuk elmagyarázni, ugyancsak attól tartunk, hogy elveszítjük a látszatot, így mi úgy beszélünk, ahogyan azt elképzeljük magunknak. Ez nem egy komoly szabotálása ennek a *Fának*?

Ha ez az érvényesülési vágy tovább fejlődik, elő fogja segíteni a személyes hírnévre és a személyes előnyökre való törekvést, mert bizony ez tulajdonképpen abból származik – a hírnévre és a személyes előnyökre való törekvésből. Ha ez még tovább fejlődik, bandákat fog magához vonzani az ember, és a főnökké válik: „Nektek mind rám kell hallgatnotok! Még akkor is, ha *Li Hongzhi* csinál valamit, rám kell hallgatnia.” A tanulók ezt amúgy sem tudják, és ő egyszerűen ilyesmit mond. Sőt az is lehet, hogy azt mondja, hogy *Li Hongzhi* démon volna! Csak az ő szavai számítanak. Nem létezik most nálunk már egy ilyen ember! Ha felbukkannak ezek a problémák, az nagyon rossz. Ebben a mi *Fánkban*, a ma jelenlevő asszisztensek között, Pekingben nem kellene többé ilyesminek felbukkannia, és mégis felbukkant. Ez azt mutatja, hogy a *Fával* szembeni megértésünk elég rossz, ezért mentek most egyes emberek túl messzire, ők egyszerűen lehetetlenül viselkednek. Némelyek ráadásul még vakon tisztelik őket. Ennél mi a dolgokra hivatkozunk, és nem az emberekre, én mármost ilyen dolgokról beszélek, nektek feltétlenül ügyelnetek kellene az ilyen dolgokra.

Szintén létezik még valami, ami az asszisztenseink között mutatkozik meg, nevezetesen a tettvágy. Ez még sohasem létezett a történelemben. Csak a mai különleges helyzetünkben, ebben a különleges történelmi korszakban bukkant fel ilyesmi. Miért bukkant fel ez a helyzet? A történelemben mi, kínaiak – vagy a világ más régióiban ez ugyanúgy volt – a családot vettük központként, de a modern emberek, különösen a kínaiak, mindannyian rendelkeznek munkával, és egy egész élet hosszán át dolgoznak. Ha már nincs munkájuk, akkor lelkileg levertek. Ilyesmi fordul elő, ezért némelyek egyfajta hivatásként és munkaként veszik ezt a mi *Fálun Dáfánkat*. Sok asszisztensnek van ez az érzülete. Ő szintén jónak találja a *Fát*, különben nem csinálná így. Ez az előfeltétel teljes bizonyossággal ott van. Tudja, hogy ez jó. Ámde nem arra gondol, hogyan kellene jól tanulnia, jól megértenie a *Fát*, és hogyan kellene megemelkednie a *Fában*. Megvan az a vágya, hogy dolgozzon. „Most már az életem alkonya van, most már nyugdíjas lettem, vagy hamarosan nyugdíjas leszek, és nincs semmi több tennivalóm. Milyen jó lenne, ha most találhatnék valami tennivalót. Azonkívül ez a *qigong* is még olyan jó.” Ez az érzülete van. Gondoljátok át egyszer, ez a gondolat túlságosan messze távol van a mi *Fánk* követelményeitől. Nekünk ezért a *Fáért* kell felelősséget viselnünk, és nem a te saját érzelmeidért. Te úgy találsz, hogy semmi több tennivalód sincs, hogy nincs többé támaszod, így tenni akarsz valamit. Ez nincs így? Ez egy nagyon feltűnő probléma. Milyen gondolattal szembesül az ember a *Fával*, ez bizony nagyon komoly kérdés!

Ha egy ember műveli magát, ha egy ember valóban magas szintekre műveli magát, akkor arról van szó, hogy megváltson másokat, és hogy megváltsa saját magát. Ha te nem tudsz lépést tartani ezekkel a szellemi követelményekkel, nem végezheted jól ezt a munkát, nem igaz? Én újra és újra hangsúlyoztam, minden régióban beszéltem erről az egész országban, hogy nekünk nem szabad ezt vállalkozásként, gazdasági jogi képződményként, céggként vagy üzletként működtetnünk. Gyakran vettem ezt a példát: Amikor Sákjamuni akkoriban a *Fát* terjesztette, azért hogy elkerülje, hogy az emberek beléphessenek ebbe a formába – akkoriban az ilyen problémákat még nem érintették meg, ez csak a hírnévre és a személyes előnyökre való törekvésre vonatkozott – Sákjamuni teljesen lemondatta az embereket mindenről, magával vitte őket a hegyek mélyébe és az őserdőkbe; ők a barlangokban művelték magukat. Nem volt szabad semmit sem birtokolniuk. Az anyagiak szempontjából mindent feladtak, ezzel az ember ragaszkodásának a különböző fajtáit és a hírnévhez és a személyes előnyökhöz való ragaszkodást maradéktalanul megsemmisítették. De mi ugyancsak a hétköznapi emberek társadalmában tartózkodunk. Ti a hétköznapi emberek társadalmában művelitek magatokat, és saját indíttatásból művelitek magatokat. Valójában a legcsekélyebb mértékben sincs szándékomban, hogy itt kritizáljalak benneteket. Csak azért mutatom fel nektek azokat az akadályokat, amelyek komolyan zavarják a magas szintekre való művelést, hogy átvegyem a felelősséget a művelésetekkel szemben. Az asszisztenseinknél mégis létezik a felelősség kérdése, nevezetesen, ha te nem csinálod jól, talán egy csomó embert rosszul vezetsz. Ha ezt a csomó embert

rosszul vezeted, – mindenekelőtt nem beszélünk arról, hogyan lesz az veled – te talán egy csomó embert tönkre tettél volna! Gyakran beszélek erről a problémáról, nevezetesen a tettvágyról. Természetesen ennek megvannak az előnyei, nekünk helyesen kellene kezelni a viszonyokat. Ha senkinek sem lenne meg ez az érzülete, hogy csinálni akarjon valamit, akkor senki sem akart volna többé asszisztens lenni, akkor azt mondanám, hogy a munkánkat sem lehet jól elvégezni. Nektek már rendelkeznetek kellene az elkötelezettséggel, hogy ezt a dolgot akarjátok tenni, a kiindulópontotoknak viszont ennek a *Fának* a számára kell lennie: Azért hogy tanuljátok, megkapjátok, széleskörűen terjesszék a *Fát*, és hogy embereket váltsatok meg. A kiindulópontnak nem szabad úgy lennie, hogy ti csak csinálni akartok valamit. Úgy gondolom, hogy ebben a pontban hiányosan cselekedtünk. Hadd töprengjünk el ezen egyszer.

Később minden asszisztensünknek feltétlenül mélyrehatóan kellene megértenie ezt a *Fát*, úgy azt gondolom, hogy mindezeket a problémákat meg lehet oldani. Azoknak a tanulóknak is, akik még egy szemináriumot sem látogattak, nekik is feltétlenül mélyrehatóan kellene megérteniük a *Fát*. Innen eredően a mi követelményeink is magasak az asszisztensekkel szemben. Szintén léteznek némelyek, akik személyes érzésből indulnak ki: „nekünk jó viszonyunk van, korábban már jól meg tudtuk érteni egymást.” Így ők hagyják a másikat asszisztensnek lenni. Nem kellene így cselekedni. Feltétlenül úgy kell lennie, hogy azok végezzék ezt a munkát, akik jól tanulták, jól művelték magukat. Itt talán magas követelményeket állítottam fel veletek szemben. Én minden régióban ismerem az állapotot. Azonban azt gondolom, mi bizony mindazonáltal Pekingben vagyunk, és a *Fálun Dáfá*-kutatótársulatunk is itt található, a központ itt van. Azt mondom, ha az ember itt nem csinálja jól, ez befolyásolja a többi régiót.

Nem akarok túl sokat beszélni erről, mert azok a dolgok mindazonáltal hiányosságok. Ámbár nem kritizálalak benneteket, a hiányosságokról beszéltem. A többieket nem kértük meg, hogy részt vegyenek ezen az ülésen, éppen azért, mivel attól tartunk, hogy a jövőbeli munkátokat megzavarják. Így nem hagyjuk a többieket részt venni ezen, hanem csak az asszisztenseinket. Úgy találom, ha az asszisztenseink példaképek lehetnének, és jól csinálhatnák ezeket a dolgokat, úgy azt gondolom, hogy egy probléma sem fog létezni, hogy a jövőben a művelési utunk felépítése normálisan fejlődjön.

Létezik még egy ilyen híresztelés is, valaki azt mondta: *Li Hongzhi* külföldre akar menni, és talán nem jön többé vissza. Az, aki ilyesmit mond, egy normál hétköznapi embernek tartott engem. Az ember külföldre megy, hogy keressen egy picike pénzt, és aztán visszatér, vagy letelepszik ott. De én nem vagyok ilyen ember. Tudjátok, hogy nekem vannak rokonaim külföldön. Bármikor külföldre utazhatok, a létfeltételek ott jobbak, mint itt. De én nem törekszem ilyesmire. Nem törekszem hírnévre, személyes előnyökre, valamint élvezetre és hasonlókra. Ennek egyáltalán nincs rám hatása. Ámde hogy elkerüljük, hogy némelyek ezt ne tudják, és ez a gondolatuk legyen, úgyhogy némely vidékeken ilyen problémák bukkanjanak fel a távollétem közben, és azért hogy a művelésnél irányítsunk benneteket, a távollétem közben mindent a *Fálun Gong*-kutatótársulatunk dönt el egységesen. Minden döntést, amit korábban a kutatótársulat hozott, az én jóváhagyásommal hozta meg. Mindegy, hogy hol voltam, amikor ők valamilyen döntéseket hoztak, kapcsolatot vettek fel velem telefonon vagy faxon keresztül, csupán aztán hozták meg a döntéseket. Még egy dolog, én nekik is megmondtam, hogy ez a kutatótársulat számára is egy vizsga. Lássuk csak, hogy a távollétem közben jól vagy rosszul vezetik-e az embereket. Ez számukra is egy vizsga. Mindazonáltal úgy gondolom, hogy ez nem probléma. Mert azok, akik hosszú idő óta velem voltak, viszonylag jól ismerik a cselekvési módjaimat és azokat a dolgokat, amiket csinálni akarok, és azokat a dolgokat is, amiket a *Fá* terjesztése miatt összességükben kellene megcsinálni. Ezért mondom meg itt egyértelműen: A távollétem közben minden asszisztensközpontnak a kutatótársulat döntéseire kell hallgatnia és kiviteleznie azokat. Egy asszisztens számára ez még inkább egy elkerülhetetlen kötelesség.

Másfelől azt mondom, sokan közülünk egyfajta címnek tekintik az „asszisztens” nevet. Mi nem egy tisztséggel vagy hivattal szólítunk meg benneteket, mint a hétköznapi embereknél, pontosan azért, mivel el akarjuk kerülni az ilyesmit. Az asszisztens tulajdonképpen nem egy hivatali cím. És ehhez még a következőt: Ha a gyakorlólhelyen te szabad folyást engedsz a szeszélyeidnek másokkal szemben, ők elfordulnak, és nem hallgatnak többé rád, és így egyszerűen tehetetlen vagy. Ha ez még becstelenebbül folyik, azt fogják mondani: „Nem jövök többé a gyakorlásra, oké?” Tehát mi nem rendelkezünk befolyással. Mindannyian elkötelezettséggel, önként és ingyen csinálják ezt a dolgot; ennél valami jót is tesz az ember másokért. Ezért a munkamódszerekre is kellene ügyelnünk

egy picikét. Mivel ez mármost nem egy hatalom és nem egy hivatali cím, gondolom, hogy az asszisztenseket minden időben és minden helyen ki lehet cserélni. Ne ragaszkodj makacsul az ilyesmihez. „Ha asszisztensnek hagynak lenni, csinálom azt; ha nem hagynak többé asszisztensnek lenni, maradok egy normál gyakorló, és másokkal gyakorlok együtt.” Valójában az asszisztensek a kötelességüket teljesítik. Azonban nincs úgy, hogy te már sikeresen művelheted magad, ha neked adják az „asszisztens” címet! Az nincs úgy. Csak ők valamivel többel járulnak hozzá másokért, valamivel több nehézséget viselnek el, és valamivel több munkát végeznek. Sok régióban olyasmi is felbukkant, hogy némely asszisztensek egészen passzívok lettek, és már nem működtek együtt tovább, amikor kicserélték őket. Némelyek ráadásul magukhoz vontak egy csoportot. Gondolom, ilyesminek nem kellene felbukkannia a *Fá lun Dáfában*. Csinálhatnak a művelők ilyesmit? Én mármost a mi asszisztenseinkről beszélek. Mi éppen ezen a szinten beszélünk ilyen dolgokról. Ne tartsátok az ilyen dolgokat túl fontosnak, semmiképpen se tartsátok az ilyen dolgokat túl fontosnak.

De azokat, akik valóban szabotálták ezt a mi *Fánkat*, mindegy, hogy kik is ők, mihelyt felbukkan egy ilyen ember, ki kell cserélnünk. Mert mi nem állítunk fel követelményeket a tanulókkal szemben. Ha te tanulni akarod, tanuld; ha nem, mi nem is tehetünk semmit sem. De ha tanultad, át kell vennünk érted a felelősséget, ezt meg kell mondanunk neked. Egy asszisztensnél viszont ez másképp van. Ha te nem csinálod jól, ez egy csomó embert befolyásol, megzavarja a többieket. Tehát ha mi olyan embereket látunk, akik valami becsstelen dolgot üznek – mihelyt egy ilyet látunk, kicseréljük őt. Itt ezt teljes komolysággal mondom nektek: *Sun XX* a *Sijiqing* parkban levő gyakorlócsoportnál nagy rendetlenséget szított egy bizonyos időben, mostanáig sem ismerte el még a hibáit, persze nekünk nem is szükséges, hogy az ember elismerje a hibáit. Ilyen dolgokat neki saját magának önszántából kellene kijavítania, de ő semmit sem csinált, azonkívül ez egy nagyon rossz benyomást hagyhatott hátra. Mindegy, hogyan viselkedik velem szemben, a külszínen vagy a hátam mögött hogyan viselkedik velem szemben, ő befolyásolta ezt a *Fát*, akkor nem szabad többé asszisztensnek lennie. Némelyek azt mondták például: „Én pontosan egy buddha vagyok”, „én ez vagy az voltam, az én *Fá lunom* olyan nagy, mint egy ház”, vagy „én erősebb vagyok, mint *Li Hongzhi*”. Ő mondhat, amit akar, és én nem is törődök vele, ha viszont ő nem felel meg a *Fá lun Dáfá*-asszisztensek mércéjének, az nem megy, akkor le kell váltanunk. Ha ő később megint jó lett, meglehet, hogy újra hagyjuk őt az asszisztensközpont illetékesévé válni. Ugyancsak nem is kellene az embereket egy tett miatt elítélni. Ilyen a probléma. Itt senkit sem kritizálok vagy hibáztatok. Mi a dolgokra hivatkozunk, és nem az emberekre. Én már csak ezt a példát veszem. Azok között is, akiket nem említettünk meg, létezik valaki, aki ilyesmit üz? Igenis. Csak ők nem olyan feltűnőek.

Még egy dolog. Utolsó alkalommal már beszéltem arról, hogy nekünk feltétlenül el kellene indítanunk a *Fá*-tanulás hullámát. Mindenképpen el kellene indítanunk a *Fá*-tanulás fellendülését. Próbáljátok meg jól megérteni ezt a *Fát*. Csupán ha jól megértettétek ezt a *Fát*, akkor nem létezik többé mozgástér azok számára, akik esztelenséget akarnak üzni. Mihelyt egy gondolat megmozdul nála, vagy mond egy mondatot, te már tudod, hogy a szavai helyesek-e vagy sem. Mit gondolsz, üzhet-e akkor még esztelenséget? Akkor semmi több becsstelenséget sem üzhet, annyi biztos.

Ti mindannyian tudjátok, hogy ez a *Fá* jó. Valójában én mindegyik szemináriumon különböző szemszögekből magyaráztam el. Némelyek azt mondták: „Ma hallgattam a Tanár tanfolyamát, és ő így magyarázta el; egy másik tanfolyamon viszont másképp magyarázta el.” Valójában ezek ugyanazok a kérdések, és én viszont különböző szemszögekből magyaráztam el azokat. Ámde a *Fá*, amelyet minden alkalommal elmagyaráztam – amikor te a jövőbeli művelésednél vagy a jövőbeli megemelkedésednél, vagy ha különböző periódusokban olvasod ezt a könyvet, észre fogod venni, hogy ez mindent tartalmaz, aminek vezetnie kellene téged, minden benne áll ebben a könyvben. Ez a *Fá* sok dolgot tartalmaz, amelyet különböző szemszögekből, különböző alkotórészek szempontjából és különböző állapotokban magyaráztam el. Én ezt mind egy állapotban mondtam ki. Ezért, ha te megpróbálsz ezt megérteni, ez mindig fog valami hasznot hozni. Ameddig jól tanuljátok, azt mondom, hogy nem fog probléma adódni. A harmadik könyvem – a „*Zhuán Fá lun*” – hamarosan meg fog jelenni. Tartalmazza a szemináriumaim összes tartalmát, és viszonylag átfogó. Hamarosan ki fog jönni. Azok, akik elsőként látják ezt a könyvet és elsőként húznak hasznot belőle, azok a Pekingben élő tanulók. Nektek többet kellene tanulnotok a *Fát*, és jól megértenetek.

Én beszéltem és beszéltem, és a cél az, hogy ti valóban megemelkedhessetek. Így ezeket a szavakat mondtam nektek. Én olyan sietősen hívtalak össze benneteket, ez is azért volt, mivel aggódom, hogy a jövőbeli művelésnél nem tudtok jól uralkodni magatokon, vagy a rossz megértések

miatt, vagy mivel nem a helyes úton vezettelek benneteket, úgyhogy ti félúton feladjátok. Úgy én is vétkesnek érezném magamat veletek szemben. Ebből kifolyólag hívtalak össze benneteket, hogy még egyszer elmagyarázzam nektek ezt a dolgot. A művelés dolga a ti saját dolgotok. Ha a jövőben valaki nem tud lépést tartani, és nem megy többé nála, nem tudok egy hátsó ajtót kinyitni. Ha azt gondolja az ember, hogy ez így lenne: Én igazán jónak találok valakit, vagy ő elmeséli egyszer nekem a helyzetét, és aztán nekem már ki kellene nyitnom neki a hátsó ajtót, és úgy egyszerűen felfelé juttatnom őt – úgy az nem megy. Tudjátok, hogy én ma egy *Fát* terjesztek. Ez a *Fá* a világegyetem *Fája*. Ha én nem ezen *Fá* szerint cselekednék, akkor nem saját magam kezdtem volna el szabotálni a *Fát*? Ez teljes egészében a saját művelésedeken múlik. Ugyan jó, és embereket válthat meg és menthet is meg, de ez azon múlik, hogyan értitek meg a *Fát*, és hogyan próbáljátok megérteni ezt a *Fát*. Én összehívtalak benneteket és csak ennyit akarok beszélni. Semmiképp se tartsátok ezt az ülést egy olyannak, amelyiken én láttam a hiányosságaitokat, és aztán kritizálni akartalak benneteket. Ez viszont nincs így. Úgy gondolom, hogy jobb egyes problémákat időben felmutatni, mint később felmutatni. A különböző helységeekben levő asszisztensközpontok illetékesei és az asszisztensek is, amikor mi felmutattuk az alkalmatlant, és azonnal kicseréltük őt, azután azonnal megfékezte magát, lassan már felismerte a hibáit, és újólágg művelte magát. Hogy aztán továbbra is illetékes vagy asszisztens marad, az mindegy, ő szintúgy a végéig művelheti magát. Ha aztán megfékezte magát, ez nagyon előnyös számára. Ő saját maga is felismerte ezt, és tovább műveli magát. Némely másoknak mi újra és újra adtunk esélyeket, de ők egyre-másra nem ismerték ezt fel. A végén túl késő volt, ők már teljes egészében leestek, és átváltottak a démonok állapotába. Ez bizony egy lecke!

Én éppenséggel szívesen beszélek egészen egyenesen, és nem szívesen teszek kerülőutakat. Az utóbbi időben az asszisztensközpontok, az ágazati asszisztensközpontok vagy a különböző asszisztensközpontok asszisztensei valóban nagy csomó munkát végeztek, úgyhogy ennek a mi *Fánk*nak ilyen nagy befolyása lehet ma. Természetesen egyfelől a *Fá* jó; ti sokkal járultatok hozzá, hogy megóvjátok ezt a *Fát*, és bemutassátok ezt a *Fát*. Azt mondom, ez a *Fá* tulajdonképpen a kozmikus *Fá*, ti is bele vagytok vonva, ti mindannyian ebben a *Fában* tartózkodtok, így ez a *Fá* hozzátok is tartozik. Az, hogy megóvjátok-e ezt a *Fát*, hogy bemutatjátok-e ezt a *Fát*, hogy széleskörűen terjesztitek-e ezt a *Fát*, és hogy a jövőben hasonultok-e ehhez a *Fához*, mind a ti saját dolgotok. Én csak kimondani tudom ezt, és a helyes úton vezetni benneteket. Ez az, amit csinállok. Ha a jövőben ti valóban eljuttok a beteljesüléshez, úgy azt mondom, azt ti saját magatok műveltétek.

Nem akarok túl sok időt igénybe venni tőletek. Tulajdonképpen sokan akartak idejönni és meghallgatni, mit magyarázna el a Tanár az asszisztensek ülésén magas szintek felé. Mindnyájuknak az az érzületük volt, hogy törekedjenek valamire, ragaszkodjanak valamihez, és még több tudást szerezzenek. Azt mondom, ez nagyon rossz. Nem akarok már tovább beszélni, csak ennyit beszélek. Tehát ha vannak valamilyen kérdéseitek, ha vannak speciális kérdéseitek, adunk nektek egy picike időt, és tehettek fel kérdéseket. A Pekingi Fő Asszisztensközpont megtervezte a fényképezést. Ezután az asszisztensközpontok, a különböző ágazati asszisztensközpontok összehangolhatják a fényképezést, az nem probléma. Én csináltathatok fényképeket veletek együtt. Most megkérdezhetek, ha vannak speciális kérdéseitek. Ennyit ehhez.

Még azt is hallottam, hogy némely tanulók szívesen látogatnak meg egyszer más gyakorlólhelyeket. Az is egy jó dolog, hogy egyszer más gyakorlólhelyeket látogassanak meg. Ez megerősítheti a kapcsolatokat, hiszen tapasztalatokat lehet kicserélni, szintén jó. De úgy tűnik, némelyeknek egyfajta érvényesülési vágyuk van, amikor más gyakorlólhelyeket látogatnak meg: „Én ismerek valamilyen információkat.” Ők pletykát terjesztenek. Vagy: „Ti nem ismeritek ki olyan jól magatokat ezekkel a dolgokkal, én viszont igen.” Mindig azt akarják... tudatalattilag létezik egy ilyen kicsi tendencia, egy csekély tendencia, hogy ennek a *Fának* a segítségével felemelkedjenek. Ez is érvényesülési vágy. Ők nem akarnak viszont olyan tudatosan felemelkedni, az nincs úgy. Csak nekik van egy ilyen kevés érvényesülési vágyuk. A művelők között ez az érvényesülési vágy nagyon káros.

Kérdés: *Némelyek megkérdezték, miért rendelkezhetnek azok fashennel, akik még nem jutottak el a megvilágosodáshoz.*

Azok, akik még nem jutottak el a megvilágosodáshoz, vigyázzatok! Azok, akik még nem jutottak el a megvilágosodáshoz, akik viszont elérték egy buddha szintjét a művelésen keresztül, szintén rendelkezhetnek *fashennel*. De a mai tanulóink között még egyetlenegy sem létezik, más *qigong*-iskolák *qigong*-mesterei között sem létezik egy sem. Amennyire én tudom, én vagyok az

egyetlen, akinek *fashenei* vannak. Miért látták némelyek álmukban az asszisztenseinket, az illetékeseket vagy valami mást? Ez a te saját gondolataidból jön, ehhez jön még a természet. Ezt a természet tükrözi vissza e szerint a megfelelő kapcsolat szerint. Ez egyfajta állapot, amelyikben ennek a dolognak a segítségével ez visszatükröződik a természet területén. Azonkívül, ha az ember egy bizonyos szintre művelte magát, és nincs lezárva, szét is tud válni, ez azt jelenti, hogy a fő-összelleme, tehát a teste szét tud válni. Mindazonáltal ezek mind nagyon alacsony szinteken levő nagyon jelentéktelen cselekvési módok.

Kérdés: *Valaki azt állítja, hogy ő Weituo bódhiszattva⁴² volna, és még azt a Fálunt is ki tudná venni, amit a Tanár a tanulók számára helyezett be.*

Ez onnan ered, hogy a saját szíve démonokat hoz létre, és hogy az a szíve szerint változik át. Ezt saját maga képzelte el magának. Kivette ő a Fálunt? Ő azt vette ki, amit kigondolt magának. Ez egy árnyék, amit a természetje területén gondolt ki magának. Ő semmit sem tud csinálni. Mi akar lenni az, hogy azt állítja, ő volna *Weituo* bódhiszattva? Én mondom nektek, ezt már régen megmondtam nektek: A *Fá*-vég idejében azok a magas szinteken levők is *jie*-katasztrófákban találhatók. Azokat, akiket meg kell védeni, már megvédték. Azokat, akiket nem védtek meg, mindet megsemmisítették a robbanással. Most senki sem létezik többé. Sok ember látta Avalókitésvara bódhiszattvát, némely tanulók felnyitatták a fényt a szobroknak. Én mondom nektek, hogy azok a gondolatok a legkönnyöritebbek, a legjóságosabbak és a legjobbak, amelyeket egy ember az imádkozás pillanatában bocsát ki a buddhához, Éppen azért, hogy megvédjék ezeket a gondolataidat, hagynak téged látni Avalókitésvara bódhiszattva alakját. Valójában ez mind a *fashenem* megjelenése. Ezt korábban már elmagyaráztam a szemináriumokon.

A pekingi Fálun Dáfá Fő asszisztensközpont hangfelvétele.

Szójegyzék

<i>Benti</i>	szó szerint: „tulajdonképpeni test”; egy összefoglaló kifejezés az alacsony szinteken való művelésnél, a különböző dimenziókban való testekre vonatkozik, bezárólag a hús-vér testtel
<i>De</i>	erény, egyfajta fehér anyag egy másik dimenzióban
<i>Fá</i>	Törvény, a kozmikus Törvény; a buddhizmusban úgy hívják: „Dharma”
<i>Jie</i>	– a buddha számjegye, egy nagyon-nagyon hosszú időköz, két milliárd évnek felel meg – nehézségek vagy katasztrófák, amelyek egy bizonyos idő után egyetlen egy embernél vagy az egész társadalomban vagy egy még nagyobb területen lépnek fel
<i>Xinxing</i>	„a szív természete”, „a szív minősége”
<i>Zhen, Shan, Ren</i>	szó szerint: „Őszinteség, Könyörületesség, Elnézés”

A szövegben szereplő kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
benti	pentí	pên't'i
chan	csan	ch'an
Changchun	Csangcsun	ch'angch'un
Dafa	Tafa	Tafa
Dalian	Talien	Talien
Dao	Tao	Rao
de	tö	tê, teh
Fa	Fa	Fa
Falun	Falun	Falun
Falun Dafa	Falun Tafa	Falun Tafa
Falun Gong	Falun Kung	Falun Kung
fan ben gui zhen	fan pen kuj csen	fan pên kui chên
fan pu gui zhen	fan pu kuj csen	fan p'u kui chên
fashen	fasen	fashên
fotuo	foto	fot'o
futi	futi	futi
gong	kung	kung
gongneng	kungneng	kungnêng
Guangdong	Kuangtung	Kuangtung
Guangxi	Kuanghszi	Kuanghsi
Guangzhou	Kuangcsou	Kuangchou
Guanyin	Kuanjin	Kuanyin
Guiyang	Kujjang	Kuiyang
Guizhou	Kujcsou	Kuichou
Harbin	Harpin	Harpin
Hubei	Hupej	Hupeí
Huineng	Hujneng	Huinêng
jie	csie	chieh
Jinan	Csinan	Chinan
jü	csü	chü
Lei Feng	Lej Feng	Lei Fêng
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
qi	csi	ch'i
qigong	csikung	ch'ikung
Quanjue	Csüancsüe	Ch'üanchüeh, Ch'üanchio
Shanghai	Sanghaj	Shanghai
Sijiqing	Szeccsicsing	Ssüchich'ing, (Szu, Sze)
Sun	Szun	Sun
taiji	tajcsi	t'aichi
Weituo	Vejto	Weit'o
Wu Dang	Vu Tang	Wu Tang
Wuhan	Vuhan	Wuhan
xinxing	hszinhszing	hsinhsing
xuan	hszüan	hsüan
xuan fa zhi ji	hszüan fa cse csi	hsüan fa chih chi

xuan fa zhi xu	hszüan fa cse hszü	hsüan fa chih hsü
Xuan Wu	Hszüan Vu	Hsüan Wu
Zhen Wu	Csen Vu	Chên Wu
Zhen, Shan, Ren	Csen, San, Zsen	Chên, Shan, Jên
Zhuan Falun	Csuan Falun	Chuan Falun

A német fordítás elkészült:		Utolsó – német – módosítás:	2015. 05.
A magyar fordítás elkészült:	2011. 02. 28.	Utolsó – magyar – módosítás:	2024. 09. 20.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Erläuterung von Bedeutungen des Falun Dafa
https://de.falundafa.org/buecher_online/zfl_yijie/index.html
Erläuterung von Bedeutungen des Falun Dafa (Yijie)

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Falun Gong* és a *Zhuán Fálun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:
<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá, Fá, Fálun, Fofá, Zhuán* szavak ékezetekkel vannak ellátva a megközelítő helyes kiejtés érdekében.

¹ Megjegyzések – ez az angol változat fordítása, a német változatban „Szavak” szerepel

² eredeti – az angol változat fordítása: új és nem hallott

³ Szavak, amelyek előtte vannak megírva – az angol változat fordítása: Előszó

⁴ telepítésénél – az angol változat fordítása: fejlődésénél

⁵ telepítésénél – az angol változat fordítása: fejlődésénél

⁶ hogyan kellene művelniük magukat a hétköznapi embereknek – az angol változat fordítása: hogyan kellene művelnünk magunkat a hétköznapi emberek között

⁷ testalkat (Gestalt)

⁸ a szellem és az alak összes megsemmisítése – kínaiul: xing shen ju mie (xíng shén jù miè)

⁹ a szellem és az alak teljes megsemmisítése – kínaiul: xing shen quan mie (xíng shén quán miè)

¹⁰ kifejezést – terminológiát

-
- ¹¹ vákuumban
- ¹² hogy eredetileg hímnemű vagy nőnemű – az angol változat fordítása: az eredeti nemére való tekintet nélkül
- ¹³ az eredethez és az igazhoz való visszatérés – kínaiul: fan ben gui zhen (fānběn guīzhēn)
- ¹⁴ az egyszerűséghez és az igazhoz való visszatérés – kínaiul: fan pu gui zhen (fān pǔ guī zhēn)
- ¹⁵ *Fálununk* – a német változatban *Falun* helyett tévesen *Falun Dafa* szerepel
- ¹⁶ Ez tényleg a te gyümölcsöd. – Ez a helyes gyümölcsöd.
- ¹⁷ szív – az angol változat fordítása: elme
- ¹⁸ mindennél – az angol változat fordítása: mindig
- ¹⁹ hogy betegségeket gyógyítson – az angol változat fordítása: hogy meggyógyítsa a betegségeit
- ²⁰ a betegség *qijével* – az angol változat fordítása: a kórokozó *qivel*
- ²¹ tanításon – az angol változat fordítása: előadáson
- ²² misztikus *Fá* a végtelenig – kínaiul: *xuan fa zhi ji* (az angol változat fordítása: a mélységes *Fá* eléri a végletet)
- ²³ forgó *Fá* az őszállapotig – kínaiul: *xuan fa zhi xu* (az angol változat fordítása: a forgó *Fá* eléri az ürességet)
- ²⁴ *Fá*, és mégsem abszolút *Fá* – nem létezik állandó *Fá*
- ²⁵ bolondoznak – az angol változat fordítása: elvesztették az eszüket
- ²⁶ nincs tisztában vele – az angol változat fordítása: öntudatlan
- ²⁷ tiszta értelemmel – az angol változat fordítása: ébren
- ²⁸ fognak-e még akkor olyan testi reakciók létezni, mint hidegség, forróság, végtagok zsibbadása, feszültség – az angol változat fordítása: a teste már nem reagál hidegre vagy melegre, és ez már nem válik zsibbadttá, puffadttá
- ²⁹ az istenné vált Nagyúr – Taishang Laojun (tài shàng lǎo jūn) – Lao-ce egyik megnevezése
- ³⁰ Darabonként – az angol változat fordítása: fejezetről fejezetre, szakasról szakaszra
- ³¹ a testet és a szellemet – az angol változat fordítása: a természetet és az életet
- ³² Hogyhogy már odáig jutottam a művelésnél, hogyan lehetséges az? – az angol változat fordítása: A művelésem hogyan került ebbe a rendetlenségbe?! Ez hogyan történt?!
- ³³ Hova mész hát? Nem vagy mindig nálam? – az angol változat fordítása: Bárhova mész, nem vagy még mindig itt velem?
- ³⁴ Legyen az ez a mi *Fánk* – az angol változat fordítása: és a *Fánk* jó
- ³⁵ örömezzete – az angol változat fordítása: önelégültsége
- ³⁶ megakadt – az angol változat fordítása: nem tud megszabadulni ettől
- ³⁷ Visszatérés a meditációból – az angol változat fordítása: Befejeztük
- ³⁸ *Qiqiharban* – az angol és a kínai változatban *Qiqihar* szerepel, a németben *Harbin*
- ³⁹ koncentrációja – az angol változat fordítása: összejövetele
- ⁴⁰ koordinálnunk – az angol változat fordítása: kezelnünk
- ⁴¹ ez mind nagyon érzékelhető – az angol változat fordítása: te nagyon érzékeny tudsz lenni
- ⁴² *Weituo* bódhiszattva – az angol változat fordítása: Skanda (Szkandha) bódhiszattva